

Lari Pesonen, Satu Mäkelä-Nummela ja Eetu Kallioinen olympialaisiin:

**TSEMPPIÄ
JA ONNEA
TOKIOON!**

Tilannekatsaus lyijyrajoitusesitykseen → 32-33

Niina Seppälän katse jo Pariisissa 2024 → 14-15

Noin 20 kysymystä: Martti Halttunen → 22-23

UUSI!

.224
N566 3.2 g / 50 gr
(NPL5001)

6 mm
N509 5.8 g / 90 gr
(NPL6201)

6.5 mm
N563 9.1 g / 140 gr
(NPL6203)

7 mm
N564 10.1 g / 155 gr
(NPL7027)

UUSI!

.30
N558 11.0 g / 170 gr
(NPL7105)

8 mm
N559 11.7 g / 180 gr
(NPL8009)

.338
N508 15.0 g / 231 gr
(NPL8020)

9.3 mm
N560 16.2 g / 250 gr
(NPL9204)

lapua.com

Uusia tuotteita
Naturalis-tuoteperheessämme:
.300 Win Mag ja .223 Remington!

PERUSTETTU 1927

93. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527
olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722
juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Laurila

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Henna Torpo

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: KARI KUUKKA

Koronapandemialla laajat vaikutukset

SUOMEN OLYMPIAKOMITEAN selvitys koronan akuuteista vaikutuksista urheiluseurojen toimintaan ja talouteen nostaa esiin vakavan huolen seurojen tilanteesta. Selvityksen pohjana olevaan kyselyyn vastasi toukokuun aikana 815 seuraa.

Vastausten perusteella arvioitiin koronan vaikutusta koko suomalaisen seuratoimintaan. Sen mukaan noin 350 000 säännöllistä harrastajaa on tauolla tai lopettanut seuratoiminnassa. Noin 200 000 uutta harrastajaa ei ole tullut seuratoimintaan tai odottaa seuratoiminnan alkamista. Jäsenmäärä on seuroissa pienentynyt noin 280 000 henkilöllä.

Olympiakomitean toimitusjohtaja Mikko Salosen mukaan tilanne on huolestuttava.

– Lajikohtaiset erot ovat suuria, mutta tilanne on joka tapauksessa vakava, Salonen sanoo OK:n kesäkuisessa tiedotteessa.

KYSELYN PERUSTEELLA urheiluseurojen tulot ovat laskeneet vuodesta 2019 keskimäärin 18 %. Seuroista 35 % on joutunut keskeyttämään toimintansa. Seurat sopeuttivat talouttaan vähentämällä kilpailumatkustamista, perumalla leirejä ja siirtämällä varustehankintoja.

LASSI PALO

Aktiivista toimintaa Orimattilan radalla: Sandra Hagström saa nuorten trap-leirin aluksi OSU:n lahjoja Timo Rautiolta, Pekka Maunulalta ja Pasi Saariselta.

Kyselyssä 25 % seuroista vastasi koronapandemian aiheuttaneen seuralle erittäin paljon tai paljon ongelmia. Keväällä 2020 vastaava osuus oli 20 %. Avoimissa vastauksissa piiryy kuva, että tähän asti on sinniteltä erityisjärjestelyin, mutta se tie on nyt kuljettu loppuun:

– Suurin huoli liittyi henkisiin vahinkoihin: vapaaehtoisten ja työsuhteisten jaksamiseen ja liikkujien innostuksen lopahtamiseen. Nämä vahingot eivät kaikilta osin ole vielä edes näkyvissä, Salonen arvioi.

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 3/2021

4 Pääkirjoitus: "Jokaisen vastuulla."

5 EM-Osijekin yhteenveto. 6 kiperää: Pekka Maunula.

6 Neljä suomalaisampujaa Tokioon!

12 EM-Osijekin suomalaissaldo.

14 Niina Seppälän tavoitteena paralympialaiset 2024.

16 Raportti nuorten trap-leiriltä. Kivääriammunnan uusi koulutusmateriaali.

18 Pistoolipracticalin SM-kilpailut.

20 Valmentaja arjessa: Ville Häyrynen.

22 Noin 20 kysymystä:

Martti Halttunen.

24 Torpon teesit.

25 Satunurkka.

26 Seuraesittelyt:

AsAs:n ja Hahlon päivitykset.

28 Tähtäimessä uusi laji: skeet.

31 Esittelyssä: Nea Vallioniemä.

32 Tiesitkö, että... -juttusarja.

34 Ase-esittely: Laugo Alien -practical-pistooli.

38 Mitäs nyt kuuluu, Jaakko Björkbacka?

39 Radoilta kerättyä..

40 Katsaus Suomisportiin. In memoriam.

42 Tiedotuksia ja tapahtumia.

RAUNO HIETANEN

44 Svenska sidor.

46 Sarjakuva. 10 napakkaa: Juho Montonen.

47 Finaali: Juha Myllymäki.

hakuammuntaa

TEHORYHMÄÄN KUULUVALLA Nea Vallioniemellä on selkeä tavoite tälle vuodelle: ampuu skeetissä sata kiekkoa rikki. ✨ sivu 31

100

Jokaisen vastuulla

Ampumaurheiluliiton hallitus hyväksyi alkuvuodesta liiton vastuullisuusohjelman, joka mukailee Olympiakomitean johdolla laadittua urheiluyhteisön yhteistä vastuullisuusohjelmaa vuosille 2020–2024.

Ohjelma jakautuu viiteen osa-alueeseen: hyvä hallinto, turvallinen toimintaympäristö, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo, ympäristö ja rehellinen kilpailu.

Näistä tutumpia tavalliselle ampumaharrastajalle entuudestaan lienevät turvalliseen toimintaympäristöön – lähinnä fyysisesti turvalliseen – liittyvät asiat, yhdenvertaisuus- ja tasa-arvoasiat sekä rehellisen kilpailun alta löytyvät antidopingasiat.

Vastuullisuus kaikkineen on teema, joka on viime vuosien aikana ollut paljon esillä niin yritysmaailmassa kuin sittemmin yhä voimakkaammin myös urheilussa muun yhteiskunnan ohella. Moni ajattelee, että vastuullisuus on jotain irrallista ”höttöä”, joka ei koske minua.

Viime vuonna SUEKin toimesta toteutetussa seksuaalisen ja sukupuolisen häirinnän kyselyssä kävi ilmi, että ampumaurheilussa tyypillinen häirintä tapahtuu puheen tasolla ja häiritsijä on toinen urheilija tai tämän lähipiiri.

Tämä on hyvä esimerkki siitä, miten vastuullisuusasiat itse asiassa koskevat kaikkia meitä hyvinkin arkisissa yhteyksissä.

Toisen vähättely ja rasistiset tai sukupuolittuneet letkaukukset eivät kuulu radalle, puhumattakaan takapuolelle taputtelusta. Ampumaurheilun pitää voida olla jokaiselle harrastus, jonka parissa on hyvä olla.

Keväisen suojelukoiraharrastukseen liittyneen kohun yhteydessä tuli konkreettisesti esiin myös, mikä merkitys on hiljaisella hyväksynnällä lajin sisällä. Jos kukaan ei rohkene puuttua havaitsemiinsa asioihin, jotka itsestä tuntuvat pahalta, pääsee koko lajin kulttuuri kehittymään kieron. Epäkohdasta tulee normaalia, jota kukaan ei enää kyseenalaista.

Emme toki ampumaurheilussa ole onneksi ihan saman mittaluokan asioiden kanssa vielä tekemisissä kuin koirien väkivaltaisessa kouluttamisessa, mutta vähintäänkin puhe-kulttuuri on päässyt kehittymään jossain määrin kyseenalaiseksi.

Voisiko jokainen meistä tehdä niinkin pienen konkreettisen vastuullisuusteon kuin katsahta peiliin ja miettiä hetken, onko omalla käytöksellä voinut – tiedostamattaankin – aiheuttaa kanssaharrastajille ikäviä kokemuksia? Se, mikä itsestä tuntuu vitsikkäältä, voi tuntua pahalta toisesta. Toivon myös, että jokainen ampumaharrastaja uskaltaa puuttua näkemäänsä tai kokemaansa epäkohtaan. On meidän jokaisen vastuulla, millainen kulttuuri lajissamme on nyt ja tulevaisuudessa.

Kannustan jokaista tutustumaan Ampumaurheiluliiton vastuullisuusohjelmaan, jonka löydät nettisivuiltamme. Aktiivisimmille on tarjolla myös itseopiskeltavia verkkokoulutuksia muun muassa seuran hallinnosta ja antidopingista. Vastuullisuusteemat ovat jatkossa aiempaa enemmän mukana myös seurakoulutuksissamme.

På var och ens ansvar

Sportskytteförbundets styrelse godkände i början av året förbundets ansvarsprogram, som följer idrottsgemenskapens gemensamma ansvarsprogram för 2020–2024 utarbetat under ledning av Olympiska kommittén.

Programmet är indelat i fem delområden: bra administration, trygg verksamhetsmiljö, jämlikhet och jämställdhet, miljö och rent spel.

Av dessa torde de mest bekanta för en vanlig skytteutövare vara ärenden som har att göra med en trygg verksamhetsmiljö, närmast då fysiskt sett, jämlikhets- och jämställdhetsärenden samt antidopningsärenden, som finns under rent spel.

Ansvar är ett tema som under de senaste åren förutom i samhället överlag har varit på tapeten både inom företagsvärlden och senare också allt kraftigare inom idrotten. Många tänker att ansvar är något onödigt extra som inte berör dem.

I FCEI:s enkät om sexuella trakasserier och trakasserier på grund av kön förra året kom det fram att den typiska formen av trakasseri inom skytte är verbal, och den som trakasserar är en annan idrottare eller personer omkring hen.

Det här är ett bra exempel på hur ansvarsfrågor i själva verket berör oss alla i mycket vardagliga sammanhang.

Nedsättande, rasistiska eller könsrelaterade kommentarer hör inte hemma på banan, för att inte ens tala om klappar på baken. Sportskytte måste för allihop kunna vara en hobby som man trivs med.

I samband med uppståndelsen kring skolningen av brukshundar i våras såg vi konkret hur stor betydelse ett tyst godkännande inom grenen har. Om ingen vågar ingripa i saker man ser som känns fel, kan hela grenens kultur växa snett. Missförhållanden blir normala och ifrågasätts inte längre av någon.

Lyckligtvis är ju de svårigheter vi handskas med inom sportskytte inte lika stora som våldet i utbildningen av brukshundarna, men åtminstone den verbala kulturen har utvecklats i en något tveksam riktning.

Kunde var och en av oss göra en så liten konkret ansvarsgärning som att titta i spegeln och fundera en stund på om man med sitt eget beteende har kunnat – också omedvetet – orsaka sina medutövare otrevliga upplevelser? Det man själv tycker är roligt kan för någon annan kännas illa. Jag hoppas också att varje sportskytteutövare vågar ingripa i missförhållanden hen ser eller upplever. Det är på allas vårt ansvar hurdan kulturen i vår gren är nu och i framtiden.

Jag uppmanar alla att ta del av Sportskytteförbundets ansvarsprogram, som finns på vår webbplats. För riktigt aktiva finns det också självstudieutbildningar på nätet om till exempel föreningsadministration och antidoping. I fortsättningen kommer också temat ansvar att utgöra en större del av våra föreningsutbildningar än förut.

ANNE LAURILA
SAL:n toiminnanjohtaja /
Sportskytteförbundets
verksamhetsledare

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Sopivalla sykkeellä.

Yli 7000 koronatestin kisat

Teksti LASSI PALO
Kuva RISTO AARREKIVI

Kroatian Osijekissa järjestettiin 20.5.–6.6. ampumaurheilun EM-kilpailut, joissa kilpailtiin 10m ilma-aseiden lisäksi 25/50/300m kivääri- ja pistoolilajeissa sekä haulikkolajeissa (skeet ja trap). EM-kilpailuissa olivat mukana miehet, naiset, pojat (M20) ja tytöt (N20).

EM-kilpailuihin osallistui urheilijoita 52 maasta. Kisoissa jaettiin kaikkiaan 73 kultamitalia. Venäjä voitti mitalitilaston 46 mitalillaan (18 kultaa, 15 hopeaa, 13 pronssia). Mitaleista 22 tuli joukkuekilpailuista (14-4-4). Italia oli mitalitilaston kakkonen 35 mitalillaan (16-12-7) ja Ranska kolmonen 9 mitalillaan (5 kultaa, 4 pronssia).

EM-mitaleja saavutti 31 maata. Suomi oli mitalitilaston 28:s kolmella pronssillaan (**Eetu Kallioinen**, poikien trap-joukkue ja 300m kiväärin parikilpailu **Aleksi Leppä – Henna Viljanen**).

Osijekin EM-kisoihin osallistui yhdeksän suomalaista kivääriampujaa, viisi pistooliampujaa ja kahdeksantoista haulikkoampujaa (skeet 8, trap 10). Yksi parhaista suomalaisaavutuksista oli mitalien lisäksi **Ella Hakalan** viides sija tyttöjen ilmapistoolissa.

OSIJEKISSA KILPAILTIIN siis myös 10m ilmakiväärin ja -pistoolin EM-mitaleista ja jaettiin Lohjan Kisakalliossa helmi-maaliskuussa jakamatta jääneet kuusi olympiapaikkaa.

EM-Osijekissa olikin jaossa kaikkiaan kuusitoista olympiamaapaikkaa Tokioon. Yksi paikan saavuttaneista oli Eetu Kallio-

Osijekin EM-kilpailuihin osallistui 52 maata.

nen miesten skeetissä. Tokion-maapaikkoja saavutti Suomen lisäksi kymmenen maata.

ALEXANDER RATNER on Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) ja Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) pääsihteeri. Hän pitää erittäin tärkeänä sitä, että olympiapaikat – myös EM-Kisakalliossa jakamatta jääneet – pystyttiin jakamaan Osijekissa kilpailujen perusteella.

Ratner kiittääkin Osijekin kisaorganisaatiota, sillä alun perin Osijekissa ei ollut minkäänlaisia suunnitelmia 10m lajeille.

– Lopulta kaikki meni hyvin myös terveysturvallisuuden näkökulmasta katsottuna. Kisojen aikana tehtiin yli 7000 koronatestiä.

Ratner on tyytyväinen myös uusiin kilpailumuotoihin, joita ovat erilliset pari- ja joukkuekisat.

– Ne saivat urheilijoilta myönteistä palautetta, ja niitä järjestetään myös MM-kilpailuissa ja maailmancuppeissa. Pistelaskutavat ovat mielenkiintoisia niin urheilijoille kuin katsojillekin, koska jännitys säilyy viimeiseen laukaukseen asti. Se tekee lajistamme näyttävämmän ja ymmärrettävämmän. Kaikki voivat vakuuttua tästä, sillä ensimmäisen kerran kaikki 60 finaalia näytettiin livenä internetissä ja televisiossa, Ratner sanoi Urheiluampuja-lehdelle kesäkuun viimeisenä päivänä.

EM-kilpailuista lisää sivulla 12. 🚩

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

Vastaajana on
Ampumaurheiluliiton
trapin nuorten
valmentaja
**PEKKA
MAUNULA.**

1 Miten kommentoit Kroatian Osijekissa pidettyjä EM-kilpailuja?

Nuorten osalta olen positiivisin mielin. Poikien joukkuekisa oli loistavaa tekemistä!

2 Nuoret ovat ampuneet hyvin tänä kesänä. Miksi?

Harjoitus tekee mestarin. Juhot Mäkelä ja Montonen ovat harjoitelleet hyvin Urheilukoulussa, ja Kaarlo Hoppulakin on hyvä treenikausi takana.

3 Poikien EM-pronssi, Juho Mäkelän ja Juho Montosen ennätykset 120 ja 115... Yllätytkö?

Oikeastaan en, koska Mäkelä on ampunut hyvin, mutta ei saanut ihan parastaan irti EM-kisoissa. Montonen on todella kehittynyt tänä vuonna.

4 Olet ollut mukana nuorten trap-leireillä. Millainen meininki trapissa nyt on?

Se on hyvä! Yritämme löytää uusia junnuja lajin pariin. Vastaanotto on ollut hyvä. Heinäkuussa on vielä yksi leiri tulossa.

5 Mitä odotat kilpailuvuodelta 2022, kun puhutaan nuorista trap-ampujista?

Mäkelä ja Montonen siirtyvät miesten sarjaan. Kärki on kapea, joten uusia kykyjä pitäisi löytää maajoukkueeseen.

6 Entä oma tilanteesi Ampumaurheiluliiton valmentajana?

Täksi vuodeksi tehty sopimukseni on pian katkolla.

LASSI PALO

Katseet Tokioon!

Kolme haulikkoampujaa edustaa Suomea Tokion olympialaisten ampumaurheilussa: Satu Mäkelä-Nummela naisten trapissa sekä Eetu Kallioinen ja Lari Pesonen miesten skeetissä.

Teksti LASSI PALO

Kuva KARI KUUKKA

Suomen Olympiakomitean hallitus kokoontui kesäkuisena perjantaina ja vahvisti huippu-urheiluyksikön tekemät olympiavalinnat, joiden mukaisesti Tokion kesäolympialaisiin valittiin Suomen edustajiksi kahden ampumaurheilijan eli **Eetu Kallioisen** ja **Lari Pesosen** lisäksi sulkapalloilija **Kalle Koljonen**, uimari **Fanny Teijonsalo** ja yleisurheilijat **Jarkko Kinnunen**, **Senni Salminen**, **Elmo Lakka** sekä **Annimari Korte** ja **Reetta Hurske**.

Aiemmin eli jo joulukuussa 2019 trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummela** nimettiin Suomen olympiajoukkueeseen. Hän saavutti maapaikan saman vuoden elokuussa Lahdessa järjestetyssä maailmancupissa.

Olympiakomitean päätöksen myötä vahvistui se, että Suomen olympiajoukkueessa on kolme ampumaurheilijaa. Suomen joukkueeseen on nyt valittu kaikkiaan 27 urheilijaa.

– Kevään ja alkukesän tulokset ovat olleet ilahduttavan hyviä laajalla rintamalla. Sulkapallon, uinnin ja ampumaurheilun EM-kisat sekä yleisurheilukauden avaus ovat tarjonneet hienoja suomalaishetkiä. Kokonaisuutena tavoittemme noin 50 urheilijan olympiajoukkuetta Tokioon, ja keskitämme nyt rakentamaan urheilijoillemme parhaat mahdolliset olosuhteet kisakunnan viimeistelemiseen, kertoo huippu-urheiluyksikön johtaja **Mika Lehtimäki** nimeämisen yhteydessä.

ALA-HÄMEEN AMPUJIA (A-HA) edustava Kallioinen, 23, ampui Suomelle maapaikan Tokioon toukokuussa Kroatian Osijekissa järjestetyissä EM-kilpailuissa, kun hän sijoittui kolmanneksi.

Pesonen, 26, saavutti maapaikan Suomelle toukokuussa 2019, kun hän sijoittui

Tokioon lähtevät ampumaurheilijat Lari Pesonen (vas.), Satu Mäkelä-Nummela ja Eetu Kallioinen ryhmäkuvassa Hälvälässä 17. kesäkuuta.

viidenneksi Etelä-Korean Changwonissa järjestetyssä maailmancupissa. Pesosen seura on Ilomantsin Erämiehet (IEM).

Mäkelä-Nummela (Orimattilan Seudun Urheiluampujat) lähtee jo neljänsiin olympialaisiinsa. Hän voitti naisten trapin olympiakultaa Pekingissä 2008 ja sijoittui Lontoossa (2012) seitsemänneksi ja Rio de Janeirossa (2016) kymmenenneksi. Kallioinen ja Pesonen osallistuvat olympialaisiin nyt ensimmäisen kerran.

Rio de Janeirossa oli kaksi suomalaisampujaa – Mäkelä-Nummelan lisäksi vuosittain edesmennyt **Vesa Törnroos** miesten trapissa. Lontoossa kilpaili neljä suomalais-

ta ampumaurheilijaa: **Kai Jahnsson** ja **Mira Suhonen** pistoolissa, **Marjo Yli-Kiikka** kiväärissä ja Mäkelä-Nummela trapissa. Pekingissä oli peräti kahdeksan ampujaa.

Suomen viimeisimmät ampumaurheilun olympiamitalit ovat Mäkelä-Nummelan kultamitali ja **Henri Häkkinen** ilmakiväärin pronssimitali Pekingistä.

TOKION KESÄOLYMPIALAISET piti järjestää viime vuonna, mutta ne päätettiin siirtää pidettäväksi vuonna 2021. Siirron syynä oli maailmanlaajuinen koronavirusepidemia. Kisat järjestetään 23.7.–8.8. Olympialaisten alkuun on siis enää pari viikkoa.

"Kokonaisuutena tavoittelemme noin 50 urheilijan olympiajoukkuetta Tokioon, ja keskitymme nyt rakentamaan urheilijoillemme parhaat mahdolliset olosuhteet kisakunnan viimeistelemiseen."

Mika Lehtimäki

Miesten skeet ammutaan 25.–26. heinäkuuta, ja naisten trap kilpaillaan 28.–29. heinäkuuta Asakan ampumaradalla. Samassa paikassa ammuttiin olympiamitaleista myös vuonna 1964, jolloin Tokio isännöi olyn-

pialaisia edellisen kerran. Asakan radalle on rakennettu väliaikaiset olympiatasoiset suorituspaiikat.

Tokion olympialaisten ampumaurheilussa kilpailee 360 urheilijaa, kun heitä on

ollut aiemmin 390. Olympialaisten ampumaurheiluun on edellisissä kisoissa osallistunut urheilijoita keskimäärin noin sadasta maasta. Ampumaurheilu on kuulunut olympialaisten ohjelmaan Ateenasta 1896 lähtien – poislukien St Louis 1904 ja Amsterdam 1928. Naisten lajit tulivat mukaan Los Angelesissa 1984.

Kivääriampuja **Jarkko Mylly** (Haapajärven Ampumaseura) nimettiin Suomen paralympiajoukkueeseen viime tammikuussa. Paralympialaiset järjestetään Tokiossa elo-syyskuun vaihteessa (24.8.–5.9.). 🗨️

jatkuu

”Toivottavasti olympialai

Satu Mäkelä-Nummelan, Eetu Kallioisen ja Lari Pesosen katseet on nyt suunnattu tiukasti heinäkuussa alkaviin Tokion olympialaisiin: kaikki harjoittelu ja kilpaileminen ovat olleet kesäkuusta lähtien osa valmistautumista vuoden tärkeimpään tapahtumaan.

Teksti LASSI PALO
Kuvat KARI KUUKKA

Tokion olympialaisiin nimetyt ampumaurheilijat kertoivat kuulumisiaan kesäkuisena torstaina aurinkoisella Hälvälän ampumaradalla.

Paikalla olivat muun muassa Yle Urheilu, STT-Lehtikuva ja Etelä-Suomen Sanomat. **Satu Mäkelä-Nummela**, **Eetu Kallioinen** ja **Lari Pesonen** olivat huomion keskipisteessä ja hyvillä mielin. Kameroihin tallentui iloisia ilmeitä ja keskittyynyttä ammuntaa.

– Tämä oli hyvä päivä, kaikki meni hienosti, Kallioinen hymyili, kun päivän ”virallinen” osuus oli päättynyt ja päivän toiset harjoitukset alkamassa Ampumaurheiluliiton skeetin uuden päävalmentajan, italialaisen **Pietro Gengan** johdolla.

TOKIOON LÄHTEVÄT ampumaurheilijat kertoivat kuulumisiaan ennen kuvauksia. Mäkelä-Nummela piti tunnelmaa yllä värikkäällä kommentillaan, Kallioista ja Pesosta tilanne selvästikin aluksi hivenen jännitti. Vauhtiin päästyään he olivat kuin kotonaan toimittajien ja kameroiden edessä.

– Lähdän Larin kanssa ensi viikolla Italiaan harjoittelemaan Gengan kanssa. Olemme siellä puolitoista viikkoa, jonka jälkeen on vähän lepoa ja lisää harjoituksia, kunnes lähdemme heinäkuun puolivälissä Tokioon, Kallioinen kertoi.

Pesonen komppasi kaveriaan, koska heillä on tismalleen sama ohjelma.

– Ei minulla ole hirveästi lisättävää Eetun kommentteihin, hän naurautti.

Mäkelä-Nummela kertoi osallistuvansa vielä Kroatian Osijekissa järjestettävään maailmancupiin. Se järjestettiin kesä-heinäkuun vaihteessa.

– Se on viimeinen kilpailuni ennen Tokiota. Lähdän olympialaisiin poikien (Kallioinen ja Pesonen) kanssa samalla lennolla

Lari Pesonen.

Eetu Kallioinen

Satu Mäkelä-Nummela vaihtoi kesäkuussa aseensa

isista tulee hieno reissu!”

perän.

”Aina kun jotain vaihtaa, niin se on riski. Jos talvella ajat kesärenkailla, niin sekin on kauhea riski.”

Satu Mäkelä-Nummela

Skeetin päävalmentaja, italialainen Pietro Genga lähtee Tokioon Lari Pesosen ja Eetu Kallioisen kanssa.

ja pidän huolen siitä, etteivät he eksy Tokioon, äitihahmoksi itseään kutsunut Mäkelä-Nummela nauroi.

MÄKELÄ-NUMMELA kertoi myös tehneensä ”rajun peliliikkeen” vain kolme päivää ennen Hälvälän-tilaisuutta, kun hän vaihtoi aseensa perän. Hän toivoo ratkaisun helpottavan työn tekemistä eli ammuntaa:

– Aseen perästä otettiin reilu sentti pois, ja myös käden kahva oheni samalla. Nyt liikkuvuuden pitäisi parantua. Tällä hetkellä on positiivinen fiilis, eikä kaduta päätöksään.

Mäkelä-Nummela ei kiistänyt, etteikö kyseessä olisi ”raju peliliike”, kuten hän sanoi, ja varsinkin näin lähellä olympialaisia.

Mutta jotain oli tehtävä, koska hän on koko kevään ajan sanonut, ettei tekeminen ole ollut sitä ”omaa”.

– Aseennon tekeminen on pitänyt aina tehdä, eikä se ole tullut luonnostaan. Aina kannattaa yrittää ja tehdä töitä. Aina kun jotain vaihtaa, niin se on riski. Jos talvella ajat kesärenkailla, niin sekin on kauhea riski. Ei kai tämä nyt niin iso riski sentään ole, Mäkelä-Nummela sanoi Ylen haastattelussa.

Mäkelä-Nummela (Orimattilan Seudun Urheiluampujat) nimettiin Suomen olympiajoukkueeseen jo joulukuussa 2019. Hän saavutti maapaikan saman vuoden elokuussa Lahdessa

jatkuu

Pietro Genga (vas.) ja Kimmo Yli-Jaskari toimivat Tokion olympialaisissa suomalaisampujien valmentajina – Genga skeetissä ja Yli-Jaskari trapissa.

järjestetyssä maailmancupissa – samalla radalla kuin missä torstainen tapaaminenkin järjestettiin.

ALA-HÄMEEN AMPUJIA edustava Kallioinen, 23, ampui Suomelle maapaikan Tokioon toukokuun 27. päivänä Kroatian Osijekissa järjestetyissä EM-kilpailuissa, kun hän sijoittui kolmanneksi. Pesonen, 26, saavutti maapaikan Suomelle toukokuussa 2019, kun hän sijoittui viidenneksi Etelä-Korean Changwonissa järjestetyssä maailmancupissa. Pesosen seura on Ilomantsin Erämiehet (IEM).

Mäkelä-Nummela lähtee jo neljänsiin olympialaisiinsa, Kallioinen ja Pesonen ensimmäisiinsä. He sovittivat samassa yhteydessä kisavaatteita.

– Ne tuntuivat hyviltä! On hienoa päästä kokemaan olympialaiset. Ne ovat varmasti erilainen tapahtuma, itse kilpailu on samanlainen kuin muutkin. Nimeni julkistaminen oli mukava juttu, sillä oli sitä ehditty jo odottaakin. On mukava lähteä kisoihin, Pesonen sanoi.

– Toivottavasti olympialaisista tulee hieno reissu! Ne eivät varmasti ole samanlainen tapahtuma kuin normaali GP-kilpailu, Kallioinen puolestaan totesi.

MÄKELÄ-NUMMELA sen sijaan tietää mitä olympialaisissa tuleman pitää:

– Se on samanlainen kilpailu kuin kaikki muutkin, mutta siellä pitää muistaa kaikkea muutakin, kuten kaikki kulkemiset lupineen ja ”lätkineen”. Osanottajia on tietysti vähemmän, maiden yksi tai kaksi parasta. Kisakylässä on kaikkea mahdollista tekemistä. Ravintola on auki ympäri vuorokauden, joten kyllä se varmasti näkyy, kun tulemme kisoista takaisin kotiin!

TOKION OLYMPIALAISET järjestetään 23.7.–8.8. Miesten skeet ammutaan 25.–26. heinäkuuta, ja naisten trap kilpaillaan 28.–29. heinäkuuta Asakan ampumaradalla.

Tokion olympialaisien ampumaurheilussa kilpailee 360 urheilijaa, kun heitä on ollut aiemmin 390. 🌸

Jarkko Mylly: ”Ei muuta kuin tuulta päin!”

Haapavedeltä kotoisin oleva Mylly oli ensimmäinen suomalaisurheilija, joka saavutti maapaikan Tokion paralympialaisiin.

Teksti LASSI PALO

Kuva OLYMPIAKOMITEA

Kivääriampuja **Jarkko Mylly** odotteli juhannusviikon helteissä Tokion paralympialaisia levollisin mielin:

– Ei tässä edelliseen keskusteluamme verrattuna kovin paljon uutta ole tapahtunut. Valmistautuminen etenee omalla painollaan, ja lähtöpäiväni on 25. elokuuta. Ei muuta kuin tuulta päin ja mennään katsomaan, mitä kisat tuovat tullessaan, Mylly sanoi.

Suomen Paralympiakomitean hallitus vahvisti tammikuun kokouksessaan Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön esityksen Myllyn valinnasta Tokion paralympialaisiin. Pohjois-Pohjanmaan Haapavedeltä kotoisin oleva Mylly oli ensimmäinen suomalaisurheilija, joka saavutti maapaikan Tokion paralympialaisiin, kun hän sijoittui toiseksi para-ampumaurheilun maailmancupin ilmakiväärikisassa Ranskan Chateauroux:ssa syksyllä 2018.

MYLLY OLI VIELÄ kevättalvella jalat tiukasti maassa, koska ”ei tässä vielä mihinkään olla menossa”, hän sanoi viitaten koronaruspandemiaan.

– Mikään ei ole Tokion suhteen vielä varmaa. Se on varmaa vasta sitten, kun lentokone nousee kohti Tokiota. Toivon, että olympialaiset ja paralympialaiset järjestetään – tavalla tai toisella.

Kesäkuun lopussa Mylly suhtautui huomattavasti optimistisemmin kisamatkaansa:

– Koronakupla näyttää järjestyvän Tokioon. Kisareissut eivät ole aikaisempina olleet mitään turistimatkoja, mutta koronakupla tuo nyt mukanaan tunteen, jonka mukaan on ”vangittuna” yhteen paikkaan. Vaikka en liikkuisikaan paljon kisakaupungissa, nyt ei ole edes ajatuksissa sitä vapautta liikkuu. Eli enää ei ole vapautta valita, Mylly mietti.

MYLLY VALMISTAUTUU nyt ensimmäisiin paralympialaisiinsa. Hän on aiemmin kertonut tullessaan kilpa-ammunnan pariin metsästysharrastuksen kautta ja viimeiset noin kahdeksan vuotta kilpaillut totisemmin.

– Edellisiin eli Rio de Janeiron paralympialaisiin (2016) eivät vielä ihan kynnet kyenneet, mutta sen jälkeen syntyi päätös,

”Korona-aika on ollut vaikea siinä mielessä, että en ole kohta kahteen vuoteen käynyt yhtään kansainvälistä kilpailua”, Jarkko Mylly sanoo.

että ruvetaan tekemään töitä kohti Tokiota, Mylly, 39, sanoi Olympiakomitean tiedotteessa muutama kuukausi sitten.

Mylly ampuu ilmakiväärillä ja pienoiskiväärillä. Hän edustaa Haapajärven Ampumaseuraa. Haapajärveltä tulee myös henkilökohtainen valmentaja **Timo Vaitiniemi**, joka lähtee Tokioon valmentajaksi mukaan.

– Menen Keuruulle heinäkuun alussa harjoittelemaan Timon ja **Jukka Salosen** kanssa. Muuten treenaan kotioloissa sopivasti ristiin ilmakivääriä ja pienoiskivääriä.

Ilmakivääriradalle on matkaa kolme kilometriä. Mylly harjoittelee kotiradallaan 3–4 kertaa viikossa pääasiassa yksin. Vaitiniemi käy katsomassa suojattinsa tekemisiä noin kerran viikossa.

TOKION PARALYMPIALAISET piti alun perin järjestää elo-syyskuun vaihteessa 2020, mutta koronaviruspandemian vuoksi ne siirtyivät vuodelle eteenpäin. Uudet päivämäärät kisoille ovat 24.8.–5.9.

– Paralympialaisiin mennään vähän laput silmillä, koska esikisoja ei ole ollut eikä valmennusjohtokaan ole päässyt tutustumaan Asakan olympiaratoihin. Moni muukin asia on ollut auki, mutta nyt näyttää siltä, että kisat pidetään. Olen yrittänyt olla keräämättä paineita. En laske kuinka monta päivää on ekaan starttiin. Luotan siihen, että minulle kerrotaan, missä minun pitää milloinkin olla, hän nauroi.

Vuoden alussa Mylly ei ollut kadottanut positiivista uskoaan isoon unelmaansa, vaan eli siinä toivossa, että Tokioon päästään. Nyt unelma on enää askeleen päässä.

KULTAKESKUS

KULTAKESKUS ON VAHVASTI MUKANA TUKEMASSA SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON TOIMINTAA

Kultakeskus Oy • Paroistentie 2 • 13600 Hämeenlinna • Puh (03) 65 711 • tilaukset@kultakeskus.fi

 @kultakeskus • Kultakeskus

Tutustu toimintaamme:
www.kultakeskus.fi

EM-Osijek: kolme pronssia ja yksi olympiapaikka

Suomen saldo Osijekin EM-kilpailuista oli kolme pronssimitalia ja yksi maapaikka Tokion olympialaisiin.

Teksti LASSI PALO

Kuvat RISTO AARREKIVI

Kroatian Osijekissa järjestettiin 20.5.-6.6. ampumaurheilun EM-kilpailut, joissa kilpailtiin 10m ilma-aseiden lisäksi 25/50/300m kivääri- ja pistoolilajeissa sekä haulikkolajeissa (skeet ja trap). Kisarupeama oli pitkä ja tiivis, sillä kisapäiviä oli kaikkiaan viisitoista.

Eetu Kallioinen avasi Suomen mitalitilin, kun hän oli kolmas miesten skeetissä ja sai upeasti maapaikan Tokioon. (Kallioisesta lisää sivuilla 6–10 ja 29.)

Toinen EM-pronssi tuli, kun Suomi sijoittui kolmanneksi poikien trapin joukkuekilpailussa (**Kaarlo Hoppu, Juho Montonen, Juho Mäkelä**).

– Oli hienot karkelot ja huikea kokemus, Hoppu sanoi arvokisadebyyttistään.

– Henkilökohtainen kilpailu oli pikkuisen alisuorittamista, mutta joukkuekisaan parannettiin. Parempaa alkua arvokisoille ei olisi mitalin ansiosta voinut saada.

Hoppu on nyt 17-vuotias ja 181 senttiä pitkä.

– Lisää senttejä ehkä tulee vielä, muttei enää viittätoista yhden vuoden aikana. Silloin oli koordinaatio vähän hakusessa! Sata kiekkoa meni rikki pari vuotta sitten. Siitä se on lähtenyt rullaamaan.

Hopun ennätys on nyt 112, jota hän yrittää kesän kilpailuissa nyt parantaa. Hoppua valmentaa hänen äitinsä **Maija Hoppu**.

JUHO MÄKELÄ sanoi pari viikkoa EM-Osijekin jälkeen, että pronssimitali ”maistuu” samalta kuin aiemminkin eli erittäin hyvältä!

– Joukkuekilpailu oli parempi kuin henkilökohtainen kisa. Olen tykännyt tästä kilpailumuodosta, koska mitaleita ei jaeta peruskilpailun perusteella, vaan ammuntaa tulee lisää. Kolme pitkää päivää, mutta hyviä päiviä, hän hymyili kotiradallaan Orimattilassa kesäkuun puolivälissä.

Mäkelä suorittaa varusmiespalvelustaan Urheilukoulussa.

– EM-kilpailut olivat kauden eka pääkisanä. Seuraavaksi tulevat SM-kilpailut ja syksyllä junioreiden MM-kilpailut Perun Limassa. Siellä on kauden iso maali, vii-

Suomen poikien EM-pronssijoukkue: Juho Montonen (vas.), Kaarlo Hoppu ja Juho Mäkelä.

Miesten skeetin EM-italistit: Georgios Achilleos (Kypros, vas.), Gabriele Rossetti (Italia) ja Eetu Kallioinen (Suomi).

Henna Viljanen ja Aleks Leppä ja EM-pronssimitalit.

meistä vuottaan junioreissa ampuva Mäkelä sanoi.

KOLMAS PRONSSIMITALI tuli 300m kiväärin kolmiasennon parikilpailussa kisojen päätöspäivänä. Ensimmäisen kerran ammuttuun EM-kilpailuun oli ilmoitautunut viisi joukkuetta neljästä maasta. Suomea edusti pari **Aleks Leppä** – **Henna Viljanen**, joka palasi kotiin EM-itali kaulassaan.

Suomi sai pronssia, kun se voitti pronssiottelussa Ruotsin 32–28.

– Tänään oli aika hyvä päivä. Asennot kulkivat hyvin, ja olin tyytyväinen omaan tekemiseeni. Se oli rauhallista ja hyvää, Lep-

pä sanoi heti kilpailun päätyttyä.

Lepällä on kaksi 300m kiväärin MM-kultaa vuodelta 2018. Viljanen on aiemmin voittanut kaksi tyttöjen EM-joukkueitalia (pienoiskivääri 2016 ja ilmakivääri 2018).

– Mahtava fiilis, tiukka ja todella tasainen kilpailu alkukarsinnoista asti, Viljanen riemuitsi.

– Oli mukava ampua Aleksin kanssa, hänellä rullasi tosi hyvin. Minä pystyin ampumaan luottavaisin mielin ja keskittyen vain hyvään omaan tekemiseen. Huikea lopetus minun ensimmäisille 300m EM-kilpailuileni! 🍀

Juho Montosen haastattelu sivulla 46.

IDEOISTA TOTEUTUKSEEN
KAIKKI LOGOT SISÄLTYYN HINTAAN
OMA EROTTUVA DESIGN

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988

KYSY TARJOUS SEURALLES!

Niina Seppälä matkalla kohti maailman huippua

Mäntsäläläinen ilmakivääriampuja Niina Seppälä on matkalla kohti maailman huippua. Vielä ei tullut paikkaa Tokion paralympialaisiin, mutta katse on jo suunnattu Pariisiin ja vuoteen 2024.

Teksti & kuva LASSI PALO

Niina Seppälällä on lyhyt harjoitusmatka: kotiovelta omalle yksipaikkaiselle ilma-aseradalle on viitisenkymmentä metriä. Isossa hallissa sijaitsevan ampumapaikan vieressä on Niinan ja hänen Antti-miehensä seitsemän toistaan komeampaa Corvettea eri vuosikymmeniltä. Jokaisella niistä ajetaan vähintään kerran kesän aikana.

Antti avustaa vaimoan pukemaan kivääriampujan takin päälle ja asettaa kaikki muutkin tarvittavat asiat valmiiksi, jotta päivän kivääriharjoitus voi alkaa. Samat rutiinit toistuvat muutaman kerran viikossa.

– Täällä me jökötämme omassa hallissa. Korona ei paljon häitää, kun olemme kahdestaan, he sanovat.

Täällä he myös luovat sitä pohjaa, jolla Niina nousee vähitellen kohti para-ammunnan maailman huippua. Takana on vasta viisi vuotta ampumaurheilun parissa, joten aikaa ja mahdollisuuksia on. Antti avustaa ja valmentaa kotona, arvokkaita valmennusvinkkejä he saavat niin Ari Mäkelältä, Timo Vaitiniemeltä kuin Jukka Saloselta-kin – kaikki tunnettuja ja arvostettuja kivääriurheilijoita.

MÄNTSÄLÄN URHEILUJOITA edustavan Niina Seppälän, 50, alkukesää väritti pitkä kisamatka Etelä-Amerikkaan. Suunnitelmat ja aikataulut muuttuivat pahimmillaan melkein päivittäin, mutta lopulta he pääsivät perille Perun pääkaupunkiin Limaan.

Seppälä sijoittui kesäkuun 17. päivänä ammutussa para-ammunnan maailmancupissa 22:nneksi, joka järjestettiin Limassa. Seppälä oli kilpailun ainoa suomalainen. Hän tähtäsi 626,4 pistettä R3-luokan 10m ilmakivääriin makuukisasessa. Finaaliraja oli

630,9. Israelin Julia Tshernoy oli peruskisan ylivoimainen ykkönen 636,1 pisteellään.

Maailmancupin voiton vei Ranskan Jean-Louis Michaud tuloksellaan 253,5. Ukrainan Irina Shetnik oli toinen (252,4) ja Tshernoy kolmas (231,4).

– Tämä oli ensimmäinen maailmancupini. En ole tulokseen tyytyväinen, koska jäin kauas omasta normaalitulosastostani ja en saanut paikkaa Tokion paralympialaisiin, Seppälä sanoi heti kilpailun jälkeen.

Matkassa mukana olleen valmentajan Timo Vaitiniemen mukaan Seppälä on kehittänyt parin viime vuoden aikana ”huimasti”, joten hyviä tuloksia ja sijoituksia on lupa odottaa jatkossa. Maailmancupiin osallistui 49 ampumaurheilijaa.

Jossiteltavaakin jäi, sillä Seppälän ennätys on Mikkelissä tänä vuonna ammuttu 634,1 pistettä.

VAUHTI ON ollut ripeä, sillä Seppälä aloitti ampumaurheilun vain viitisen vuotta sitten, kun perheen poika meni ampumaurheilu-kouluun. Poika ei enää ammu, mutta äiti jäi lajiin ”koukkuun”, kun Touko Koivisto kehotti kokeilemaan, miltä ampuminen tuntuisi.

– Kokeilin ja innostuin heti, Seppälä hymyilee.

– Ekoilla kerroilla ammuin pahvitaluun noin 580 pistettä. Tulokseni nousi nopeasti 590 pisteeseen ja siitä edelleen nykyisiin lukemiin. Meillä on ollut elektroniset taululaitteet nyt noin kolmen vuoden ajan.

Ampumaurheilu oli tuttu laji Antille, sillä hän harrasti kivääriammuntaa nuorena miehenä piirinmestaruustasolla kunnes tapahtui jotain, jonka takia harrastus jäi:

– Tapsin tuon perkuleen tyttön Mäntsälän maatalous- ja puutarhaoppilaitoksessa. Sen jälkeen olemme olleet ja tehneet töitä yhdessä – nyt 32 vuoden ajan, Antti kertoo.

Niina Seppälä voi harjoitella omalla ilma-aseradallaan koti-tilallaan. Rata sijaitsee hänen takanaan näkyvässä isossa hallissa.

"Vammautumisen
myötä elämä muuttui
ja elämän arvostus
ja tärkeysjärjestykset
ylipäättään."

Antti on vuoden vaimoan nuorempi.
– Niina kun oli vuoden vaihto-oppilaana San Diegossa Kaliforniassa.

SEPPÄLÄT ASUVAT samalla kotitilalla, joka oli aiemmin Niinan vanhempien. Niinan vammautumisen takia perheen elämä ja ajankäyttö menivät täysin uusiksi. Siitä on nyt kahdeksan vuotta, kun tukkikärry kaatui kotipihalla Niinan päälle.

– Olimme aikaisemmin aina yhdessä, nyt lähinnä vain illat ja yöt, koska Antti tekee maataloustyöt ja pyörittää kuljetusliikettä sekä hoitaa 160 mehiläispesää, jotka aiemmin hoidimme yhdessä. Nyt teemme yhdessä vain kirjanpito- ja toimistotöitä, agrologin koulutuksen saanut Niina kertoo. Perheessä on kaksi lasta, 18-vuotias tytär ja 16-vuotias poika.

– Ei me tapella tässä (ampumapaikalla) eikä missään muuallakaan. Vammautumisen myötä elämä muuttui ja elämän arvostus ja tärkeysjärjestykset ylipäättään. Elämä ei loppu, vaikka ammunta loppuisikin. Toki se on juuri nyt tärkeää, he sanoivat muutama viikko ennen Perun-matkaa.

– Meille on aina ollut tärkeää olla yhdessä.

SEPPÄLÄ KOKEILI kuntoutusvaiheessaan jousiammuntaa ja kuulantyyöntöä, mutta ne eivät sopineet hänelle. Ampumaurheilu sen sijaan tuntui ja tuntuu edelleen hyvältä.

– Käteni ei kestänyt kuulantyyöntöä eikä jousiammunnessa jousen venytystä. Ammunta tuntuu mielekkäältä. Siinä näkee kehityksen ja voi kilpailla eri tavalla. Ammunta voi tuntua fyysisesti helpolta, mutta psyykkisesti ei!

Seppälä pitää kuntoaan yllä tekemällä noin kymmenen kilometrin pyörälenkkejä sähköavusteisella pyörällään. Korona-aikana vaikeinta on ollut pitää yllä kilpailutuntumaa.

– Tykkään kilpailla, mutta kisoja ei ole ollut. Aikaisemmin niitä tuntui olevan koko ajan. Kilpailin tänä vuonna ennen Perua vain Nokialla, Hämeenlinnassa ja Mikkelissä sekä yhden kansainvälisen etäkilpailun, Denmark Online Megalink WSPS Grand Prix, jossa voitin finaalin tuloksella 253,5. Kilpailu ammuttiin Turussan. Siksi sanoin aiemmin, että täällä me vain jökötämme, Seppälä naurahtaa.

Perun maailmancupista tuli arvokasta kokemusta, jota voi nyt hyödyntää jatkossa. Ainoaksi kisareissuksi se tuskin jää, sillä Pariisi ja vuosi 2024 hämöttävät jo nurkan takana. 🌸

Motivoitunut ja reipas ote nuorten trap-leirillä

Nuorten trap-leiri järjestettiin kesäkuussa aurinkoisissa olosuhteissa Orimattilassa. Leirille osallistui parikymmentä innokasta nuorta ampumaurheilijaa huoltajineen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Orimattilan haulikkoradalla järjestettiin kesäkuuisena viikonloppuna avoin valtakunnallinen nuorten trap-leiri. Mukana oli parikymmentä ampumaurheilijaa aloittelijoista nuorten EM-mitalisteihin. Valmentajina toimivat **Maija Hoppu**, **Pekka Maunula** ja **Kari Kopra**.

– Kehotan teitä kaikki olemaan uteliaita. Kysykää paljon ja nauttikaa, Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikkö **Timo Rautio** sanoi tervehdyspuheessaan.

– Kun se oma motivaatio pääsee kunnolla vauhtiin, sitä ei pysäytä kukaan – emme ainakaan me, Rautio sanoi ja viittasi paitsi itseensä myös leirin valmentajiin.

LEIRILLÄ OLIVAT muun muassa mukana aiemmin poikien EM-joukkuepronssia Kroatian Osijekissa saavuttaneet **Kaarlo Hoppu** (Pohjois-Hämeen Ampujat) ja **Juho Montonen** (Siilinjärven Urheiluampujat) sekä Ampumaurheiluliiton trapin tehoryhmään kuuluvat **Samuel Ruusunen** ja **Mikko Vehnämaa** Orimattilan Seudun Urheiluampujista sekä **Kim Vapola** (Kaustisen Pohjan-Veikot).

Leirin aikana käytiin läpi tekniikan teoriaa, alkuverryttelyä sekä aseiden säädöt ja kohdistukset. Ohjelmassa oli totta kai myös runsaasti ammuntaa valmentajien tarkkojen silmien alla!

Omista urheilijanpoluistaan kertoivat leirin päätöspäivänä trapin maajoukkueampujat **Matias Koivu** ja **Vili Kopra** OSU:sta.

MUKANA LEIRILLÄ olivat Kokkolassa asuvat äiti ja tytär eli **Virpi** ja **Sandra Hagström**, joka täyttää heinäkuussa 17 vuotta. Virpi-äiti on ampunut pistoolilla seitsemän vuoden ajan, mutta trapin parissa kaksikko on ollut vasta noin vuoden ajan. He ovat ampuneet myös kansallista trapia ja automaattitrapia. Perheessä on myös metsästystaustaa.

Hagströmit edustavat Ruotsalon Metsästysyhdistystä (RMY).

– Haluamme oppia uutta ja saada uutta tietoa. Tämä on mielenkiintoista! Ja tämä

Virpi (vas.) ja Sandra Hagström kävivät ensimmäisen kerran Orimattilan radalla.

Juho (vas.) ja Jaakko Suppula ovat viihdyneet trapin parissa nyt vuoden ajan.

on ihan parasta äiti-tytär -aikaa, he sanoivat. Hagströmit osallistuivat myös keväällä Kaustisilla järjestetyille yhden päivän leirille. Heidän valmentajanaan toimii **Ari Heikkiniemi**.

– Kyllä tämä on vaikeaa! Kymmenen pisteen kysymys on, miten ampuessa saisi aivot narikkaan, Virpi-äiti nauroi.

He eivät olleet aiemmin käyneet Orimattilan radalla:

Valmentaja Maija Hoppu kertoo trapin tekniikasta.

– On hienoa nähdä tämä rata! Meille oli kerrottu, että tämä on haulikkoammunnan mekka.

VELJEKSET Juho ja **Jaakko Suppula** ovat olleet ampumaurheilun parissa nyt runsaan vuoden ajan.

– Kävimme Hälvälässä kokeilemassa, ja sitten vähän innostuimme, he kertoivat.

Juho, 16, ja Jaakko, 12, edustavat Lah-

Timo Rautio (vas.), Maija Hoppu, RMY:n Rauno Heikkiniemi ja Pekka Boren sekä Pekka Maunula toimivat leirin vetäjinä ja valmentajina.

den Ampumaseuraa (LAS).

– Olemme harrastaneet metsästystä. Nyt haluamme kehittyä haulikkoammunnassa. Emme ole vielä kilpailleet, mutta me olemme kilpailemme tänä vuonna, Juhu sanoi.

– Eiks niin, Jaakko?

Pikkuveljen reipas ja iloinen hymy oli helposti tulkittavissa myönteiseksi vastaukseksi. 🌟

Työkaluja lajien väliseen yhteistyöhön

Tekniikka- ja koulutusmateriaali syntyi yhteistyönä.

Kivääriammuntaan julkaistiin toukuussa uusi tekniikka- ja koulutusmateriaali. Operatiivinen työ tehtiin Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskuksella (KIHU), mutta materiaalin valmistamisessa olivat tiiviissä yhteistyössä Suomen Olympiakomitean huippu-urheilyyksikkö sekä Suomen Ampumaurheiluliitto ja Suomen Ampumahiihtoliitto.

Käytännölliseen muotoon pakattu materiaali toimii faktapohjaisena perustana sekä kivääriammuntaan että ampumahiihtoon.

– Tämän tyyppistä materiaalia ei ole ollut. Iso tarve taustalla on kummunnut siitä, että saisimme Suomessa yhtenäistettyä ammunnan valmennusta, sekä ampumaurheilussa että ampumahiihdossa, ja vietyä tietoa eteenpäin. Tällaiselle materiaalille on ollut selkeä tarve olemassa, tarkkuuslajien lajiryhmävastaavana huippu-urheilyyksikössä toimiva Kimmo Yli-Jaskari kertoo.

– Iso juttu tässä on ollut se, että kivääriammunnan parissa työskentelevät valmentajat näkevät, miten lähellä ampumahiihdon ammunta on kivääriammuntaa. Ja toisin päin. Tätä kautta pääsemme kenties yhdessä jakamaan kokemuksia ja osaamista sekä saamaan lisää valmentajia molempien lajien pariin, projektista operatiivisen vastuun ottanut KIHU:n urheilubiomekaniikan asiantuntija Miika Köykkä jatkaa.

KIHU ON TEHNYT kivääriammunnan parissa jo edelliseltä vuosituhalta asti tutkimustyötä. Nyt tehty materiaali tiivistää kivääriammunnan oleelliset osatekijät kätävään julistemuotoon.

Oleellinen tavoite materiaalissa on ollut se, että tutkittua tietoa pystyttäisiin siirtä-

mään mahdollisimman yksinkertaisesti päivitäiseen tekemiseen. Käytännölläheisyys on ollut keskeisenä päämääränä.

– Yksi käyttötarkoitus on se, että niitä pystyisi viemään tuonne ampumaradoille painettuina versioina. Siellä on mahdollisuus tutustua perusasioihin niin tekniikassa kuin ampuma-asennoissakin. Valmentajat pystyvät paitsi tarkistamaan perusasioita myös käyttämään niitä työkaluina, kun urheilijalle asioita selitetään, Köykkä avaa.

MATERIAALI SYNTYI tarpeesta. Harjoittelun täytyy perustua tutkittuihin faktoihin, ja jokaiselle osa-alueelle tietyt harjoitteet. Puhuttiinpa sitten kivääriammunnasta tai ampumahiihdon ampumasuorituksista, tietyt perusasiat ei pääse karkuun.

– Aseen hallinta ja pito ovat kivääriammunnassa aivan ratkaisevia asioita samalla tavalla kuin nopeus on sadan metrin juoksussa. Se vain täytyy olla kohdillaan, jos haluaa ampua tarkasti keskelle. Se ei ole mahdollista, jos tämä perusedellytys ei ole yhtälössä mukana, Yli-Jaskari havainnollistaa.

Nyt valmistuneen materiaalin tavoitteet ovat kovat: Suomeen pyritään saamaan aiempaa yhtenäisempi valmennuslinja, lajien välistä yhteistyötä halutaan tehostaa ja ennen kaikkea tietoa halutaan levittää laajalle, myös seurakentälle. Tiivistetysti puhutaan kaikkien osapuolten osaamisen kehittämisestä.

– Tämä materiaali on silloin täyttänyt tavoitteensa, kun saamme lisättyä ymmärrystä molempiin lajeihin – molempien lajien yhtenevyyksistä ja pienistä eroavaisuuksista, myös ampumahiihtovalmentajana ennen KIHU:lle liittymistään toiminut Köykkä tiivistää.

Materiaalia on avattu syvemmin OlympiaCastin jaksossa, jossa vieraina olivat **Miika Köykkä** ja **Kimmo Yli-Jaskari**. 🌟

Raine Peltokoskelle kolm

Pistoolipracticalin SM-tittleistä ammuttiin Salossa kesäkuussa.

Teksti MIKA VUOLLE

Kuvat MIKA VUOLLE JA PASI AURANEN

Kaksitoista ampumaohjelmaa käsittänyt kilpailu oli järjestyksessä neljäs Salon Seudun Ampujien järjestämä L3-tasoinen kilpailu ja osanottajamäärältään seuran historian suurin. Mukana olivat kaikki kahdeksan pistoolin divisioonaa, ja tuloksen kisassa sai 217 ampujaa.

Ison kilpailijamäärän ja tiukan ohjelman yhdistelmä onnistui kuitenkin aikataullisesti hyvin, mistä kilpailun ratamestari, järjestävän seuran **Teijo Ojaranta** on tyytyväinen.

– Meillä oli ensimmäistä kertaa käytössä sähköinen tuloslaskenta. Sen ansiosta aikataulut pitivät paremmin kuin osasimme odottaa.

Kisajärjestäjillä oli myös onnea matkassa. Ensimmäisen päivän vesisade jäi ennustettua pienemmäksi eikä rata-alue muuttunut aivan kokonaan savivelliiksi.

KORONAN VUOKSI Salon SM-practical viettiin läpi poikkeusjärjestelyin, pienissä ryhmissä. Yhteistä aamupuhuttelua ei ollut, ja palkinnotkin toimitetaan myöhemmin postissa.

– Sinänsä poikkeusjärjestelyt sujuivat hyvin. Koronaa on ollut jo niin pitkään, että kilpailijat ovat tottuneet tällaiseen. Toivottavasti tämä nyt kuitenkin oli jo viimeisiä poikkeuskilpailuja, Ojaranta sanoo.

SALOSSA VIETETTYÄ kisaviikonloppua hallitsi ylivoimaisesti suomalaisen practicalin legenda **Raine Peltokoski**. Hän voitti open-luokan SM-tittelin ja oli lähes 10 prosentin erolla yleiskilpailunkin paras. Kaupanpäällisiksi tuli myös open-luokan senior-sarjan Suomen mestaruus.

Mestaruus oli kaikkia practicalin lajeja, pistoolia, kivääriä ja haulikkoja taitavalle Peltokoskelle jo 30. yleisessä sarjassa. Senior-sarjan mestaruudet mukaan lukien SM-tittleitä on kertynyt 33 kappaletta. Ensimmäisen pistoolimestaruutensa vaasalainen ampui jo vuonna 1993 Modified-divisioonassa.

Salon viikonloppuna Peltokoski voitti kymmenen ampumaohjelmaa kahdestatoista. Yhdellä ohjelmalla hän oli toinen ja toisella tulos suli pistoolin syöttöhäiriöihin.

– Muutamana viime vuonna olen ollut SM-kisoissa toinen ja kolmas, mutta tällä kertaa näkyi, että olen saanut pistoolin takaisin haltuuni. Ensimmäisen stagen häiriöiden jälkeen paketti pysyi kasassa hyvin,

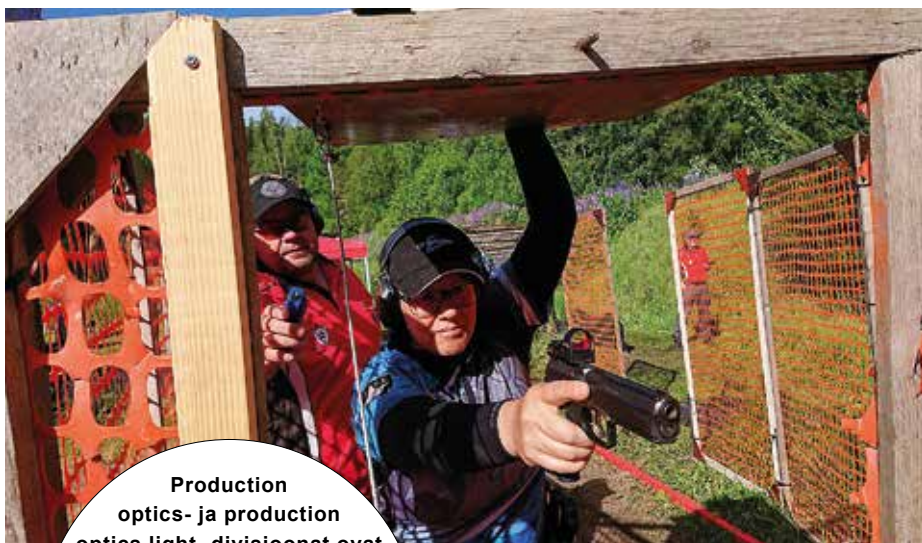
SaSA:n kolmen viikon rakennusurakan tuloksena Salossa oli tarjolla laadukkaita stageja, jotka mittasivat monipuolisesti practical-ampujien taitoja.

"Meillä oli ensimmäistä kertaa käytössä sähköinen tuloslaskenta. Sen ansiosta aikataulut pitivät paremmin kuin osasimme odottaa."

Teijo Ojaranta

Vs-VA:n Raine Peltokoski oli Salossa ylivoimaisesti

Production optics- ja production optics light -divisioonat ovat lisänneet nopeasti suosioaan. Näiden luokkien myötä practical-ampujat ovat voineet siirtyä käyttämään punapistettä pistoolin päällä ilman että kustannukset kohoavat open-luokan huiimiin summiin.

viime aikoina tiiviisti pistoolia harjoitellut Peltokoski kertoo.

IPSC:N ARVOKISA-OHJELMAN lykkäännyttyä taas vuodella eteenpäin Peltokosken kiireet lykkääntyivät myös. Kesä kuluu nyt

askymmenes mestaruus

sa tulokunnossa.

Alaluukut kuuluvat practical-kisojen haasteisiin.

kotimaan kisoja kiertäessä, tärkeimpinä haulikon ja kiväärin SM-kilpailut.

– Pistoolin SM-kilpailut osoittivat kuitenkin, että olisi valmis lajin MM-kisoihin, Peltokoski tuumii.

Tarkkuuspainotteiseksi kuvattu, paljon sakkotauluja sisältänyt kisa ei tarjonnut paljoakaan yllätyksiä, vaan tutut nimet keräilivät eri luokkien ja sarjojen SM-mitalit talteen. Peltokosken takana open-divisioonan

Practicalin MM-kisat siirtyneet jälleen vuodella

Korona kurittaa edelleen IPSC:n arvokisakalenteria. Jo kertaalleen vuodella lykätty arvokisaohjelma on taas työnnetty vuodella eteenpäin. Seuraavat practicalin MM-kisat ammutaan vasta loppuvuodesta 2022.

Tämän vuoden lopulle aiottu Thaimaan Pattayan pistooli-MM on nyt sijoitettu IPSC:n kalenteriin marraskuun lopulle 2022.

Vastaavasti myös kaikki muut MM-kilpailut ovat nyt kähtäneet kalenterissa vuoteen 2023.

Action airin MM-kilpailut on tarkoitus järjestää Venäjän Sotissa huhtikuussa 2023 ja haulikkopracticalin MM-kilpailut Thaimaan Pattayalla marraskuussa 2023.

Floridaan suunniteltu pistoolikarbiinin ja pienoiskiväärin MM-kisa on niin ikään vuonna 2023, mutta kilpailun tarkempi ajankohta ei ole vielä tiedossa.

Näin ollen koko arvokisakalenteria on nyt työnnetty jo kahdella vuodella eteenpäin alkuperäisistä suunnitelmista.

mitaleilla näkyi tuttuja kärkiampujia. **Tony Ruuhonen** ampui hopeaa ja **Lars Paersch** SM-pronssia. Naisten open-mestariksi ampui **Saara Nyman**.

STANDARD-DIVISIOONASSA mestariksi ampui **Mikko Kuisma** ja mitalikantaan ylsivät tiukan taistelun jälkeen **Pasi Pennanen** ja **Jani Kinnala**. Naisten mestariksi ampui jälleen kerran **Kaisa Koski**.

Production-divisioonassa **Tero Heinonen** jatkoi valta-asemaansa **Hannu Urosen** ja **Vesa Kauniston** kiriessä himmeämmille mitaleille. Naisten mestaruuden voitti **Emily Blom**.

Production optics-divisioonassa mestaruuden voitti **Iiro Vanne** ennen **Samuel Tiiliä** ja **Riku Virkkiä**. **Anastasia Mustonen** oli naisten sarjan tarkin ja nopein.

Production optics light -divisioonan kärjessä olivat **Lauri Nousiainen**, **Niko Seppänen** ja **Rauli Granberg**, classic-divisioonassa **Esa Marjoniemi**, **Mika Lento** ja **Timo Turunen**. Revolverin SM-mitalit puolestaan jaettiin **Jussi Niskasen**, **Antti Pikkuvirran** ja **Kimmo Välvainion** kesken. 🚩

Salon SM-practicalin kaikki tulokset löytyvät osoitteesta hitfactor.fi.

Lojaali suomalaiselle ampumaurheilulle

Ville Häyrinen on Ampumaurheiluliiton pitkäaikainen liikkuvan maalin lajivalmentaja. Hän työskentelee jo neljännen valmennuksen johtajan alaisuudessa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Viljestä olisi hyvä tehdä juttu Urheilumpuja-lehteen”, liikkuvan maalin maajoukkueampujat saivat useaan otteeseen Ruotsissa vuoden 2012 kesäkuussa järjestettyjen MM-kilpailujen aikana. Perustelu oli perin yksinkertainen ja painava: lajivalmentaja **Ville Häyrinen** on mies liikkuvan maalin suomalaismenestyksen takana. Suomi oli MM-kisojen mitalitaulukon ykkönen voitettuaan seitsemän kultaa, neljä hopeaa ja kolme pronssia.

Niin Häyrisestä tehtiin juttu, jonka otsikko oli tuo edellä mainittu ”mies menestyksen takana”. Häyrisestä tehtiin juttu uudestaan kaksi vuotta myöhemmin, kun hänet nimettiin toisen kerran Ampumaurheiluliiton Vuoden valmentajaksi. Ensimmäinen valinta tapahtui vuonna 2009.

Nyt istutaan Heinolan kaupungintalossa, Häyrisen työhuoneessa, samaan aikaan, kun EM-kilpailut ovat käynnissä Kroatian Osijekissa. Liikkuva maali ei ollut nyt kisoissa mukana, sillä EM- ja MM-kilpailut pidetään vasta syys-lokakuussa Ranskan Chateauroux'ssa. Ne piti pitää jo viime vuoden kesäkuussa. Ensin ammutaan MM-mitaleista 20.–30. syyskuuta ja sitten EM-mitaleista 28.9.–6.10.

– Ampumaurheilun kansainvälisiä arvokisoja alkaa vaivata niin sanottu mammuttitauti. Kun kisoja niputetaan yhteen, ne kestävät jo kolme viikkoa. Lisäksi oma lukunsa ovat nyt jostain syystä lisääntyneet erilliset pari- ja joukkuekisat. Työssäkävillä alkaa olla vaikeuksia järjestää vapaata niin pitkäksi aikaa, Häyrinen harmittelee.

Häyrinen on yksi heistä. Hän toimi haastatteluhetkellä Heinolan kaupungin vs. varhaiskasvatusjohtajana. Puoli vuotta kestänyt viransijaisuus päättyi kesäkuussa, jolloin

Häyrinen palasi takaisin vakituiseen virkaansa eli Sinilähteen päiväkodin johtajaksi.

Vastavalmistuneessa päiväkodissa riittää vilskettä. Ero on erittäin suuri kaupungintalon hiljaisiin ja pitkiin käytäviin verrattuna, sillä päiväkodin yhteydessä toimii myös ala-aste, joten samassa rakennuksessa on kaikkiaan yli kaksisataa lasta. Rehtori vastaa koulun toiminnasta, Häyrinen päiväkodin.

Häyrisen työnkuva oli viransijaisuuden ajan poikkeuksellisen laaja johtuen paitsi koronasta myös rakennustöistä:

– Korona on ollut iso juttu. Olenkin välillä ollut terveydenhuollon ammattilainen ja osallistunut työmaapalaveriin. Pedagogisia asioita oli noin kolmannes työstäni. Aikaa veivät myös talousasiat, koska minulla oli vastuu noin kahdeksan miljoonan euron budjetista. Lisäksi tulivat lainsäädännölliset asiat, Opetus- ja kulttuuriministeriön (OKM) erilaiset hankkeet ja opetussuunnitelmat. Lautakuntien kokoukset olivat aina iltaisin.

– Byrokratian pyörittäminen oli välillä turhauttavaa, mutta se oli lainsäädännöllinen pakko, koska kunnilla ei ole vaihtoehtoja. Plussapankkiin kertyi tunteja, mutta ne pysyivät hallinnassa, koska arvostan vapaa-aikaani. Olen tehnyt nyt puolen vuoden ajan suunnilleen yhden päivän viikossa etätöitä kotona. Työajan päätyttyä työt jäävät tänne, Häyrinen vilkaksi työhuonettaan.

Häyrisen työmatka kaupungintalolle oli vain noin kilometrin pituinen. Päiväkotiin on noin viisi kilometriä, joka on juoksemista rakastavalle Häyriselle vain lämmittelyä.

– Nyt päiväkodissa on ekan kerran sosiaalilatit myös miehille. Pääsen siis siellä suihkuun!

HÄYRINEN ON kotoisin Joutsasta. Tie on kulkenut Tampereen ja Turun kautta Hei-

Ville Häyrinen
Heinolan
kaupungintalon
edustalla.

nolaan, missä hän viihtyy hyvin kaksilapsisen perheensä kanssa.

Häyrinen, 39, on entinen aktiiviampuja, Luhangan Ampujien kasvatti, joka lukion ja urheilukoulun jälkeen päätti keskittyä yhden vuoden ajan ampumiseen. Sen jälkeen ”piti keksiä jotain”, ja niin hän hakeutui kouluavustajaksi. Pian hän löysi itsensä opiskelemasta lastentarhanopettajaksi. Häyrinen aloitti johtamisen erikoisammattitutkinnon suorittamisen keväällä 2012 ja on sen jälkeen kouluttautunut vielä YAMK yhteisöpedagogiksi.

– CV:ni alkaa olla niin hyvä, että voisin hakeutua isompiinkin kaupunkeihin töihin, mutta toisaalta Heinola on sopivan kokoinen kaupunki, hän mietti.

Häyrisen ura ampujana oli määrättyyn pisteeseen asti nousujohteinen, kuten hän itse on määritellyt. Vuonna 2003 hän nousi aikuisten maajoukkueeryhmään, mutta sen jälkeen ei kehitystä enää tapahtunut.

– Satsasin lajiin paljon, ja touhu oli aika vakavaa. Halusin tuloksia. Olin parhaimmillani Suomen neljänneksi paras, ja minun olisi pitänyt haastaa **Krister Holmber-**

Ilma-aseiden EM-kilpailut Osijekissa 2019: Ville Häyrinen (vas.), Pekka Kuusisto, Krister Holmberg, Niklas Hyvärinen ja Heikki Lähdekorpi.

gin, Pasi Wedmanin ja Vesa Saviahteen kaltaisia ampujia, Häyrinen on kertonut.

Villikarjussa hänen ennätykseen jäi 590, joka oli nuorten Suomen ennätys siihen asti, kunnes **Tomi-Pekka Heikkilä** sen rikkoi. Ilmakiväärissä ennätykseksi jäi 576. Ennen Zagrebin MM-kisavuotta 2006 Häyrinen päätti, että jos hän ei pääse kisoihin, hän lopettaa. Häyristä ei valittu MM-joukkueeseen.

– Silloin minua harmitti, mutta olen nyt parempi valmentajana kuin ampujana. Ehkä on parempi näin. Harjoituksissa tein maailmanluokan tuloksia, mutta kisoissa niistä hävisi 30 pistettä, Häyrinen kertoi vuonna 2012.

HÄYRINEN ON TOIMINUT vuodesta 2008 lähtien oto-pohjalta liikkuvan maalin lajivalmentajana. Häyrinen oli helppo ottaa tehtävä vastaan, koska ampujat olivat tuttuja ja maajoukkueessa oli jo omia valmennettavia.

Nykyisen sopimuksen (2021–2022) mukaan Häyrinen voi käyttää valmentajan työhönsä 67 päivää vuodessa.

– Viime vuonna se jäi koronan takia ja- jaaksi, mutta normaalivuonna käytän kaikki päivät. Työni ja valmennuksen yhteensovittaminen on onnistunut paitsi Heinolan kaupungin myönteisen suhtautumisen myötä hyvän suunnittelun ansiosta.

Häyrinen on nauttinut valmennustyöstään, mistä kertoo muun muassa se, että hän on nykyisistä valmentajista ollut **Pekka Maunulan** kanssa pisimpään liiton

valmennustiimissä. Valmennuksen johtajat ovat vaihtuneet **Leena Paavola**ista **Jari Karinkantaan** ja **Per-Ole Lindelliin** ja edelleen nykyiseen **Henna Torpoon**.

– Minua on pyydetty Indonesiaan valmentajaksi, mutta olen ollut ja haluan olla lojaali suomalaista ampumaurheilua kohtaan. Kai minua voi sanoa Ampumaurheiluliiton mieheksi. Koen itse saaneeni ampumaurheilulta aika paljon, ja koetan siirtää sitä hyvää eteenpäin. Valmentamisen täytyy olla jonkinlainen positiivinen henkireikä, koska olen viihtynyt näin pitkään. Yksi iso plussa on ollut valmennuksen johtoryhmä, jossa on mukavaa vuorovaikutusta ja keskustelua.

– Eikä tämä mitään pakkopullaa saa olla! Nyt ampujat ovat minua jopa parikymmentä vuotta nuorempia, enkä enää aina elä ”samassa maailmassa” heidän kanssaan. En ole päässyt näihin kaikkiin tiktokeihin sisään, hän naurooi ja vakavoitui:

– Minua kiinnostaa toimia urheilijoiden kanssa. Oppia on karttunut vuosien varrella, ja meillä on nyt nuoria ampujia, joissa on potentiaalia tuleviksi vuosiksi. 🌸

MARTTI HALTTUNEN:

"Harjoittelemalla sinnikkäästi ne kympit tulevat!"

Teksti LASSI PALO

Kuva NIKO JOUHKIMAINEN

Martti Halttunen, 57, on pitkäaikainen ampumaurheilun järjestö- ja lajiaktiivi. Hän on Joensuun Ampujien puheenjohtaja, ja Itä-Suomen alueen toiminnassa hän on ollut aluetoiminnan alkuajoista asti.

– Olisiko ollut vuosi 1993, kun alueet perustettiin, hän miettii.
– Olen toiminut alueen puheenjohtajana noin kymmenen vuoden ajan. Liiton toiminnassa olen ollut alueen liittovaltuustuedustajana 1990-luvun lopulta asti. Nykyisin ammunta on jäänyt taka-alalle, mutta muuten olen aktiivisesti mukana niin järjestöpuolella kuin kouluttaen kilpailuomareita.

Halttunen asuu Kontiolahdella Kulhossa. Hän on syntynyt Joensuussa, missä hän asui vuoteen 1990 asti, kunnes muutti Kulhoon vaimonsa kanssa. Halttusella on kaksi aikuista lasta ja koira. Hän on yrittäjä ja toimii sähköurakoitsijana.

Halttusen oma laji on pistooli. Hän on ampunut aktiivisesti pääosin 1980- ja 1990-luvuilla ja ”hieman vielä 2000-luvun alkupuolella”.

1 Kuinka koronan kanssa on sujunut nyt puolentoista vuoden ajan ja miltä loppuvuosi näyttää?

Korona on meillä vaikuttanut seuran toimintaan aika voimakkaasti. Käytössämme oleva rata on kunnan liikuntapaikka, joten tilat ovat olleet paljolti suljettuna. Esimerkiksi ampumakouluja emme ole voineet järjestää emmekä myöskään kilpailuja. Jonkin verran yksittäiset ampujat ovat saaneet harjoitella rajoitusten puitteissa.

2 Mainitse joitakin kohokohtia korona-ajan ampumaurheilussa.

Kuten mainitsin, eipä tilanne ole juuri toimintaa edistänyt.

3 Millaisia suunnitelmia sinulla tai seurallasi oli tälle vuodelle ja miten ne ovat mahdollisesti muuttuneet koronan takia?

Kyllä tarkoituksena oli pitää noita ampumakouluja ja pientä kilpailutoimintaa, mutta ainakin kevät meni kokonaan ilman toimintaa. Syksy tietenkin näyttää nyt valoisaammalta. Mikäli uusia rajoituksia ei tule, syksyllä aloitamme taas ampumakoulut, viikkokilpailut ja pyrimme järjestämään myös meidän perinnekilpailun.

4 Mikä aikoinaan houkutti ampumaurheilun pariin? Milloin?

Olen koko ikäni harrastanut metsästystä ja kalastusta, joten pistoolilaji alkoi jossain vaiheessa kiinnostaa. Tulin seuraan muistaakseni vuonna 1981 silloisen koulukaverin mukana, ja siitä se sitten lähti.

5 Millaista on ollut ja on toimia ampumaurheilun parissa?

Ampumaurheilu on hieno ja monitahoinen. Ampumaurheilua pystyy harrastamaan lähestulkoon kuka tahansa. Lisäksi lajin mukana tulee hienoja tuttavuuksia. Itsekin olen vuosien varrella saanut paljon pitkäaikaisiakin ystäviä.

6 Mikä on ollut antoisinta ja mikä taas vaikeinta?

Antoisinta ovat olleet kilpailut, kun vielä ammuin aktiivisesti. Nämä olivat sellaisia yhteisiä tapahtumia, missä tapasi paljon tut-

”Huononakin päivänä ammuttu hyvä tulos piristää päivän. Asioista ei pidä tehdä pakkopullaa, vaan pitää antaa lapsen harrastaa vapaasti”, Martti Halttunen sanoo.

tuja, joita ei juuri muuten tavannut. Vaikeinta ovat nämä jatkuvasti tiukkenevat säännökset ja rajoitukset.

7 Mikä on motivoinut sinua kaikki nämä vuosikymmenet?

Olen vähän tällainen järjestöaktiivi. Toiminta on lisäksi vähän vastapainoa työlle.

8 Mitkä ovat ohjenuoriasi ampumaharrastuksessa?

Tärkeintä ei ole huipputulos, vaan mukanaolo hyvässä harrastuksessa.

9 Kuinka saat kalenterisi sovitettua kaikkeen?

Kyllähän aika on itselläni aika tarkoilla johtuen työnkuvastani. Mutta sovittelemalla yleensä onnistuu. Mielellään tekisin enemmänkin, mutta siihen aika ei riitä.

10 Mitkä ovat ajatuksesi seurasi tulevaisuudesta?

Joensuun Ampujat voi nyt aika hyvin, joten seuran tulevaisuutta en epäile. Meillä on päättämässä seuran asioista muutamia nuorempia jo mukana, ja tämä on hyvä asia. Tietenkin muutenhan ampumaurheilun päällä on tummia pilviä jatkuvasti tiukkenevien rajoitusten myötä. Mutta voisiko sitten tulevaisuudessa tekniikan kehittyessä ammunta olla täysin sähköistä? Jotakin olennaista siitä kyllä sitten jäisi puuttumaan.

11 Kerro jokin erityisen hyvin mieleesi jäänyt tapahtuma.

Oikeastaan ei mitään yksittäistä erityistä ole, mutta muis-

toissa ovat nuo seuran Karelia-Match -kilpailut 1980-90-luvuilla. Yksi hauska tapahtuma oli joskus, kun olin vapaalla ja piti mennä pitämään saksalaisille harjoituksia ennen kilpailuja. Sanottiin, ettei niitä varmaan montaa tule, mutta... linja-autollinen saapui! En osannut sanaakaan saksaa, ja muutenkin kielitaitoni on vaatimaton. Siinä sitten viittoiltiin puolin ja toisin koettaen saada homma käyntiin. Onneksi paikalle sattui **Ekbladin Henry**, jolta kielitaitoa löytyi. Harjoitukset sitten saatiin käyntiin naureskellen, ja ampujat olivat tyytyväisiä.

12 Luonnehdi seuraasi muutamalla sanalla.

Toimiva seura, hyvä henki. Seuran toiminta pyöri kohtuullisen hyvin, tietenkin tuo ruutiaseratojen puute on negatiivinen asia.

13 Millainen ampumaurheilukaupunki Joensuu on?

Kaipaisimme ulkoratoja kipeästi, muuten harrastaminen on ihan ookoo. Meillä on hyvä ilma-aserata kaupungin tiloissa ja kaupungista löytyy myös kaupallinen rata.

14 Millä kaikilla tavoilla seuraat ampumaurheilua?

Lähinnä lehdistä lukemalla ja jonkin verran television kautta.

15 Millaisena näet ampumaurheilun kehityksen Suomessa ja kansainvälisesti?

Ampumaurheilun piiriin pitäisi saada uusia harrastajia, sillä poistumaa on liikaa. Ulkomailla on hieman paremmat mahdollisuudet

harrastaa, monissa muissa maissa on hyvät ja ajanmukaiset ampumaurheilukeskukset. Tämän tyyppisiä pitäisi saada myös Suomeen.

16 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitystä vaativaa asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Monella ampujalla metsästystausta tai muuten kokemusta ammunnasta jo hyvin nuorena, hyviä tuloksia monessa lajissa, tasa-arvo. Nuoria pitäisi saada enemmän mukaan, ulkoratojen puute, seuroihin lisää valmennustaitoisia henkilöitä.

17 Millaisia ohjeita haluat antaa uraansa aloittelevalle ampumaurheilijalle?

Heti ei tarvitse onnistua, vaan harjoittelemalla sinnikkäästi ne kymmit tulevat.

18 Millaisena näet ampumaurheilun aseman ja arvostuksen suomalaisessa urheiluelämässä?

Kyllä lajia varmaan arvostetaan, mutta kaupallisuus on ongelma. Ei ole niin kiinnostavaa seurattavaa kuin esimerkiksi jääkiekko.

19 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Huononakin päivänä ammuttu hyvä tulos piristää päivän.

20 Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa?

Asioista ei pidä tehdä pakkopullaa, vaan pitää antaa lapsen harrastaa vapaasti. 🚫

On välitilinpäätöksen aika

Mittumaari, valon ja keskikesän juhla, on juhlistettu. Kuluva vuosi on puolessa välissä – ajatelkaa, puolen vuoden päästä tämä vuosi on jo historiaa. Juhannusta juhlistettiin eri tavoin – osa mökkeilemällä, uimalla, herkutteleamalla uusia perunoita, polttamalla juhannuskokkoa...

Tai sitten niin kuin osa maajoukkueurheilijoistamme – ehkä treenaten kotomaisemissa, osallistumalla paikallisiin kilpailuihin tai kilpailemalla juhannuksen tietämällä Kroatian Osijekissa järjestetyssä maailmancupin kilpailussa, joka tällä erää olikin vuoden viimeinen aikuisten mc-kilpailu.

UOSI ON kulunut jo yli puolen välin, ja isolle osalle maajoukkueurheilijoistamme kauden päätavoite, Kroatian EM-kilpailut touko-kesäkuun vaihteessa, on jo historiaa. Nyt on mitä erinomaisin hetki pysähtyä ja hieman pohtia mennyttä ja sen jälkeen aloittaa tiiviisti tulevan suunnittelu. Nyt jos koskaan on hyvä hetki katsoa peiliin ja tehdä ikään kuin välitilinpäätös.

Miten ensimmäinen puolisko vuodesta 2021 on mennyt? Kyseessä on myös erittäin poikkeuksellisen olympiadin päätyminen ja isolla osalla maajoukkueurheilijoistamme suunnitelmat ovat jo tiukasti käännettävä kohti seuraavien vuosien arvokilpailuja sekä tietenkin myös Pariisiin 2024 olympialaisia.

Mitä sitten välitilinpäätöksessä tulisi pohtia ja toivottavasti kirjata ylös? No, esimerkiksi vaikka näitä: mihin asioihin olen tyytyväinen, missä onnistuin, saavutinko tavoitteeni? Pystyinkö noudattamaan harjoitussuunnitelmaani vai jouduinko muuttamaan sitä esimerkiksi sairastelun tai muiden vastoinkäymisten vuoksi? Olenko osannut rytmittää raskaammat ja kevyemmät viikot oikein vai tarvitsenko tässä jatkossa apua?

Onko harjoitteluni määrä ja ennen kaikkea laatu ollut sillä tasolla, jolla maajoukkueurheilijan ja kansainvälistä menestystä himoitsevan urheilijan harjoittelun kuuluu olla? Saanko teknisesti ja taktisesti laadukasta lajivalmennusta vai täytyykö tätä osa-aluetta kehittää tulevaisuudessa?

ENTÄPÄ KAIKKI ampumarajoitteluni tukeva muu toiminta: onko fyysinen harjoitteluni ollut sellaisella tasolla, että fyysinen suorituskykyni ei ole rajoittavana tekijänä kilpailusuorituksessani? Tai miten on huomioitu laadukas lepo, palautuminen ja lihashuolto?

Ravitsemuksesta nyt puhumattakaan – syönhän terveellistä, laadukasta ja urheilijan suorituskykyä tukevaa ravintoa ja laadukkaita välipaloja niin kotioloissa kuin kilpailumatkoillakin?

Mentaalivalmennus ja urheilijan henkisen hyvinvoinnin sekä itse ampumasuorituksen tukeminen myös psyykkisen valmennuksen ja mielikuvaharjoittelun avulla kuuluvat oleellisena osana huippu-urheilijan

HENNA TORPO
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

arkeen. Entä työvälineeni; onko käytössäni kilpailukykyinen ase ja testatut luodit ja huippupatruunat?

KUTEN HUOMATAAN, huippusuorituksen takana on lukematon määrä erilaisia muuttujia. Osaan niistä urheilija pystyy vaikuttamaan suoraan, osaan vain välillisesti. Urheilijan on tärkeää huomioida, ettei hän anna tasoitusta kovimmalle kilpakumppanilleen sellaisella osa-alueella, jonka hallinta on täysin hänen omassa käsissään.

Kyse on valinnoista, jotka kuuluvat oleellisena osana huippu-urheiluun. Tehdään jokainen asia edes lite bättere, kuten mantra oli Suomen ensimmäisen jääkiekon MM-kullan yhteydessä!

Vain harva maajoukkueurheilijamme pystyy urheilemaan täysipäiväisesti – valtaosalla on työ tai opiskelu kylkiäisenä mukana. Tämä kannattaa kuitenkin nähdä

vahvuutena. On hyvä, että urheilija saa päiviinsä muutakin ajateltavaa kuin ainoastaan tulostaulun kymmenykset ja rikutut kiekot, urheilijasopimukset, sponsorit ja luotien lentoradat.

Eihän kukaan jaksa eikä pysty ajattelemaan täysipäiväisesti pelkkää yhtä ja ainoata asiaa; ei pelkkää työtä, ei ammuntaa, ei urheilua. Tasapaino se tässäkin olla pitää.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON yhtenä strategisena tavoitteena on luoda toimintaedellytykset kehittyvälle ja menestyvälle urheilulle. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi meidän tulee kehittää laadukasta seuratoimintaa, seuravalmennusta ja ylipäättään suomalaista valmentajakoulutusta. Ampumaurheiluliiton selvä valinta ja viesti on ollut palkata ammattivalmentajia maajoukkueiden päävalmentajiksi, ja yhdessä heidän kanssaan meillä on selvä visio ottaa seuraavat askeleet kohti maailman huippua.

Päävalmentajiltamme haluamme myös saada jatkojalostettua kaiken mahdollisen tietotaidon omaan kotimaiseen valmentajakoulutukseemme ja sitä kautta kohdentaa laadukasta, kokonaisvaltaista valmennusta entistä enemmän kohti kotimaista seuratoimintaamme, jonka huomassa tulevaisuuden huippumme ottavat ensiaskeleitaan ampujaurallaan.

TÄHÄN KESÄÄN mahtuu vielä paljon mielenkiintoisia kilpailuja ja haasteita. Toivottavasti kovatasoisia kotimaisia otatuksia tullaan vielä näkemään ja taistelu SM-mitaleista käy varmasti kuumana. Jos koronatilanne sallii ja Euroopan rajoja pystytään avaamaan, niin toivottavasti terveysturvallisia kilpailuja pystytään järjestämään ainakin Euroopassa.

Kirsikkana kakun päällä ovat tietenkin Tokion olympialaiset. Tokioon suuntaavat taiturimme **Satu, Lari ja Eetu**; onnea ja menestystä matkaan! Me kaikki olemme hengessä mukana ja kannustamme teitä saavuttamaan yhden suurista unelmistanne.

Nopeammin, korkeammalle, rohkeammin - Citius, altius, fortius! 🌀

"Ampumaurheiluliiton selvä valinta ja viesti on ollut palkata ammattivalmentajia maajoukkueiden päävalmentajiksi, ja yhdessä heidän kanssaan meillä on selvä visio ottaa seuraavat askeleet kohti maailman huippua."

Henna Torpo

Uudet toimintasäännöt on hyväksytty

Ampumaurheiluliiton ylimääräinen liittokokous pidettiin tiistaina 8. kesäkuuta Helsingissä. Kokouksen pystyi koronavirusilanteen vuoksi osallistua myös etänä Teams-sovelluksen kautta. Kokouksessa käsiteltiin liittohallituksen esitys liiton sääntöjen muuttamisesta ja liiton äänestys- ja vaalijärjestyksen muuttamisesta.

– On erinomainen asia, että meillä on nyt useampi seura mukana kuin edellisellä kerralla. Tämä on koko liiton ylin päättävä elin, ja nyt saadaan vahva kentän ääni kuuluviin, Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen** totesi tervehdyspuheessaan.

Liittokokoukseen osallistui 32 jäsenyhdistystä, joiden äänimäärä oli 96. Maaliskuun kokoukseen osallistui yhdeksäntoista jäsenyhdistystä.

YLIMÄÄRÄINEN liittokokous hyväksyi äänestyksen jälkeen liittohallituksen esityksen toimintasääntöjen muuttamisesta. Hallituksen esitys sai vaadittavan kannatuksen eli yli 2/3 äänistä (70 kyllä, 20 ei, 6 tyhjää).

Hallituksen esittämässä säännöissä tarkoituksella jätettiin sellaiset pykälät muuttamatta, jotka olisivat vaatineet kahden kokouksen hyväksynnän.

Toimintasääntöjen muutosprosessi alkoi vuonna 2018, ja ensimmäisen kerran niitä käsiteltiin Jyväskylässä saman vuoden marraskuussa järjestetyssä liittokokouksessa. Viime vuoden aikana prosessi ei edennyt, koska kokouksia ei voitu pitää koronan takia.

Ampumaurheiluliiton toimintasääntöjen muutosprosessia ei saatu viime maaliskuun 13. päivän kokouksessa päätökseen, koska uusia sääntöjä ei hyväksytty äänestyksen jälkeen liittokokouksen toisessa käsittelyssä. Nissinen totesikin tuolloin, että ”nyt palattiin lähtöruutuun”.

NISSISEN MUKAAN nyt oli korkea aika saada uudet päivitettyt säännöt käyttöön muun muassa antidopingsäännösten ja valtion tukien takia. Toiminnanjohtaja **Anne Laurila** perusteli muutostarvetta useilla muillakin

näkökulmilla:

– Ympäröivä maailma on muuttunut, sääntöjä pitää uudenaikaistaa ja tehdä ajattomiksi. Sääntöjä myös selkeytetään, ja läpinäkyvyyttä lisätään. Organisaatorakenteeseen ei kosketa, Laurila selvitti asian taustaa.

Lisäksi Laurila kertasi kokousväelle sääntöjen keskeisiä muutoksia: jäsenyyppien tarkempi määrittäminen, kunniakilta kunniajäsenten tilalle, jäsenmaksun maksutapa, liitolle oikeus pyytää lausunto jäsenyhdistyksen toiminnan tarkastajalta selvittääkseen jäsenmaksuperusteiden oikeellisuuden, liittovaltuuston valintamenettely, ehdollepanotoimikunnan aseman vahvistaminen ja vaalijärjestys, liittokokouksen pitoaika ja ”sähköinen asiointi”.

Uusista toimintasäännöistä käytiin kokouksessa vilkasta keskustelua noin tunnin ajan, ja perusteltuja näkemyksiä esitettiin puolesta ja vastaan.

Lisäksi kokous hyväksyi liiton äänestys- ja vaalijärjestyksen muuttamisen hallituksen esityksen mukaisesti.

SATU
ZURKKA

Onko väliä, miltä etäisyydeltä harjoittelet tarkkuusammuntaa?

Satu Luoto on ampumaurheilua harrastava fysiatrian erikoislääkäri ja lääketieteen tohtori, joka on perehtynyt ihmiskehon liikkeiden säätelyyn liittyvään tutkimukseen 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Satunurkassa esitellään, Satun kommentteilla höystettynä, poimintoja tieteen maailmasta.

Teksti SATU LUOTO
Kuva LASSI PALO

Monet harjoittelevat myös muualla kuin virallisilla ampumaradoilla: autotallissa, metsän siimeksessä tai huoneistonsa sopukassa.

Onko väliä, miten sen tekee? Näyttäisi olevan.

Tarkkuusammuntaa harjoitellaan tekemällä massiivinen määrä samankaltaisia toistoja. Vähitellen tapahtuu motorista oppimista, jonka myötä tulokset maalityylisessä paranevat. Iranilainen tutkimusryhmä testasi, minkälaisia tuloksia ilmakivääriampujat ampuivat eri etäisyyksiltä: 8, 9, 10, 11 ja 12 m. Etäisyyden kasvaessa tulokset loogisesti huonontuivat. Paitsi että 10 m etäisyydeltä ammuttujen sarjojen tulokset poikkesivat kaavasta ollen erittäin selvästi parempia kuin lyhyem-

Fysiatrian erikoislääkäri Satu Luoto.

mältä tai pidemmältä etäisyydeltä ammutut.

Vastaava ilmiö on havaittu muissakin tarkkuuslajeissa kuten jousiammunassa

ja dartsissa. Ilmiön uskotaan liittyvän silmän ja kehon motoriseen liittoon. Ammunnassa kehomme oppii reagoimaan tiettyyn tähtäinkuvaan ja laukaus lähtee ajattelematta. Tähtäinkuva muuttuu, kun etäisyys maalitalusta pitenee tai lyhenee – eikä opittu enää toimikaan.

Siispä jos harjoittelee paljon vaikkapa kotonaan 10 m lyhyemmältä matkalta, paranevat tulokset tällä etäisyydellä, mutta harjoittelulla voi olla haitallisia vaikutuksia viralliseen 10 m ammuntaan.

Haitallisia vaikutuksia voinee minimoida pienentämällä maalitalua siten, että tähtäinkuva vastaa 10 m matkaa. Tämän tutkimuksen tulokset ovat mielestäni sovellettavissa kaikkiin tarkkuusammuntalajeihin, joissa ampumaetäisyys ja maalin koko pysyvät vakioina. 🛠️

1. Kashani V.O., Nikravan A., Azari M. Identifying especial skills for air gun shooting in skilled male and female shooters. Ann Appl Sport Sci, 4:59-67, 2016.

Innokas ja tuloksekas kelijatkoo Asikkalassa ja Simpeleellä

Seurat esiteltiin vuosina 2015 ja 2016. Päivitysjuuttusarja käy läpi seurojen nykykuulumisia.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Asikkalan Ampumaseuran ja Simpeleen Hahlon toiminta on jatkunut pirteänä ja kehityshakuisena sen jälkeenkin, kun seurojen toimintaan 2015 (Simpele) ja 2016 (Asikkala) Urheiluampujan juuttusarjassa kurkistettiin.

Mitä seuroille kuuluu nyt ja miltä tulevat vuodet näyttävät, sitä kyseltiin korona-ajan tuomassa päivitysjuuttusarjassa.

Asikkalan Ampumaseuran (AsAs) toiminta jatkui varsinkin korona-aikaan asti vireänä, kuten seuran puheenjohtaja **Vilho Laakso** sitä kuvaa. Vireä toiminta näkyi muillekin, koska seura palkittiin vuoden Kultahippuseurana 2018.

– Se oli positiivinen yllätys ja tunnustus tehdystä nuorisotyöstä, Laakso sanoo ilahduttavasta huomionosoituksesta.

KORONATILANNE TOI haastetta monen muun paikkakunnan tavoin myös Asikkalaan, sillä ampumakouluun ei uusia harrastajia voitu ottaa. Turvaväleillä ampumaharrastuksen alkuun ohjaaminen on käytännössä mahdotonta, ja seuran aseiden käyttöönkin korona-ajan terveysturvallisuus toi haasteita.

Täysin pysähdyksiin harrastaminen ei Asikkalassakaan onneksi mennyt.

– Ilma-aseradalla ovat käyneet lajia enemmän harrastavat nuoret, joilla on omat aseet, Laakso sanoo.

Haastatteluhetkellä Asikkalassa oltiin ilma-aseradan suhteen odottavissa tunnelmissa. Nykyiseltä ilma-aseradalta seura joutuu tilojen purkamisen vuoksi pois huhtikuun alussa 2022, mutta uudet tilat ovat onneksi tulossa.

– Uuden ilma-aseradan pitäisi olla valmiina loka-marraskuun taitteessa saman vuoden syksyllä.

ENNEN KORONA-AIKAA ampumakoululaisia oli Asikkalassa kolmisenkymmentä. Nyt tilanteen helpotuttua Päijät-Hämeessä seura on päässyt jatkamaan laadukasta nuorisotyötään ruutiaseeradalla.

Nivat joukkuekilpailun voittoaan Kultahippufinaaleissa.

Asikkalan Ampumaseura (AsAs)

- ✕ **PERUSTETTU:** 19.2.1964.
- ✕ **JÄSENMAÄRÄ:** noin 220 henkilöä.
- ✕ **MITÄ:** Seurassa harrastetaan pistooli-, kivääri- ja riistamaailajia.
- ✕ **TARJONTA:** Vesivehmaan ampumarata-alueella sijaitsevat pistooli- ja pienoiskivääriamat (30 ja 18 ampumapaikkaa). Alueella on myös yksityinen Kenraalin rata, johon kuuluvat hirvirata sekä 150m kivääriamat.
- ✕ **UUTTA:** Ratoja uudistettiin vuonna 2010 vastaamaan ympäristöluvan asettamia vaatimuksia.
- ✕ **TALVELLA:** 10m ilma-aserata on käytössä talvikaudella syyskuusta toukokuuhun. Siellä on kuusi nauhatauluilla varustettua ampumapaikkaa. Se sijaitsee Asikkalan kuntakeskuksessa Väykkässä 5-marketin kellarikerroksessa.

Ruususet viihtyvät ampumaurheilun parissa

Teksti & kuva LASSI PALO

Simo Ruusunen on entinen kansallisen tason huippuampuja, joka voitti uransa aikana useita trigin SMA-mitaleja ja edusti Suomea EM-kisojen lisäksi maailmancupissa. Otimittilan Seudun Urheiluseuran edustaneen Simon lopettua perheessä ei ole nukkunut ampumaurheilusta unta, vaan perinteen jatkavat: isä ohjaa nyt lempeällä otteellaan kahta pientä poikaansa lajin saloihin.

Samuel, 6, ja Elias, 10, käyvät Asikkalan Ampumaseuran ilma-aseradalla kaksi kertaa viikossa – ja viihtyvät. – Täällä on kivaa. Olen harrastanut ampumaurheilua jo viisi vuotta. "Samu" kertoi kotiradallaan.

Kaksi päivää myöhemmin hän kilpaili toisen kerran ilma-aseraden Kultahippufinaaleissa – ja tykkäsi. Eikä hän ollut ilmeikkään BIT-sarjassa Asikkalassa. Samuel tähtäsi voittoon **Mikko Syrjän** kanssa. Elias oli puolestaan toinen TOIT-sarjassa. **Onni Nymanin** ja **Leena** kanssa.

Vesivehmaalla ampumaurheilua on touhuvat paljon muutakin. Kalle ja Petteri

"Täällä on kivaa. Olen harrastanut ampumaurheilua jo viisi vuotta."

AsAs

– Tarkoitus olisi ruutiaseiden Kultahippufinaaleihin lähteä, Laakso sanoo ja harmittelee samalla monen muun tavoin ilma-aseraden Kultahippufinaaleiden peruuntumista.

Vaikka haasteita on viime aikoina ollut, moni asia on viidessä vuodessa edennyt hyvin. Harrastajamäärät ovat olleet tasaisesti kasvussa, mikä luonnollisesti ilahduttaa Laaksoa.

– On ollut ilahduttavaa, että olemme saaneet sitä ampumakoulun seurauksena nostettua. On hienoa, ettei harrastus ole jäänyt ampumakouluun, vaan sieltä on jatkettu nuorten sarjoihin.

TÄNÄKIN VUONNA AsAs toivoo saavansa mahdollisimman monta nuorta osallistumaan ruutiaseiden Kultahippufinaaleihin, jotka ammutaan elokuussa Isossakyrössä. Lisäksi hänellä on sama toive kuin monella muulla seuratoimijalla:

– Toivottavasti syksyllä päästäisiin siihen, että ampumakoulu voitaisiin uusien tulokkaiden osalta aloittaa ilman koronarajoituksia.

Asikkalassa harrastajille on toistaiseksi riittänyt innokkaita vetäjiä, mutta uutta väkeä kaivattaisiin myös.

YLEISESTI LAAKSO toivoo, että Ampumaurheiluliittoa myöten nuoria ampujia pystyttäisiin tukemaan kansainväliselle tasolle nykyistä paremmin taloudellisesti. Lopuksi hän kehuu vielä yhtä viime vuosina eteenpäin mennyttä asiaa:

– Yläkoululeiritus on ollut hyvä järjestely. Ulkopuolisilta saa aina uuttakin tietoa, Laakso kehuu pienelle seuralle tärkeää lisäresursssia valmennukseen.

SIMPELEEN HAHLOSSA kehityksen pyörät ovat myös pyörineet viime vuosina. Tuoreimpana iloisena uutisena seura sai Opetus-

...nitystyö ...peleellä

SEURAESITTELY

Aktiivinen, reipas ja leppoisa Hahlo

"Hyvin keksit nuo sanat", Jorma Backman sanoi Mari Backman-Hyrkkäkselle, joka vastasi salamannopeasti seurajutun perinteiseen kysymykseen, millä kolmella adjektiivilla seuraa voi luonnehtia. Kyse on siis Simpeleen Hahlostä - pienestä seurasta itärajan tuntumassa.

Teksti & kuvat LASSI PAILO

Simppeleen yhdistyksen puolesta alkoi tähtitöiden alkua. Puolesta on ammattilaisena Hahlon maasto- ja ampumaurheilun hahloja. Hahlo on keskeinen osa-alue. Hahlo on keskeinen osa-alue. Hahlo on keskeinen osa-alue.

"Olemme pyrkineet 'kartalla' jalkaväen maasto- ja ampumaurheilun alueille. Meillä on ollut jalkaväen voimaa. Ampumaurheilun puolesta joka vuosi. Olemme pyrkineet hyvin, ja meillä on kahdeksan ammattilaisena - nyt myös maasto- ja ampumaurheilun puolesta. Hahlo on keskeinen osa-alue. Hahlo on keskeinen osa-alue.

AKTIIVINEN, REIPAS JA LEPPOISA. Nämä sanat tulivat salamannopeasti Backman-Hyrkkäkselle, kun häntä pyydettiin luonnehtimaan Hahloa kolmella adjektiivilla. - Meillä ei ole koskaan mitään tunteita siitä, että meidän yhdistyksen on hahloja. Emme tuijota turvallisesta tippuakaan, mutta meidän kipeäsihteeri on voinut tulla. Backman-Hyrkkä haluaa nostaa esille myös seuran aktiivien ja laujan talkooporukan "kokoontulo", johon kuuluvat **Petteri Tikkanen, Saku Kosonen ja Olli Kantala.** - He ovat olleet toiminnassa mukana vuosien ja vuosien ajan.

"Ilman haaveita ei synny tulosta."

"HÄLHÖN ON OLLA TOIMINNASSA MUKANA." Jorma Backmanin sanoma on helppo ymmärtää, kun näkee hänen toimintansa laujan ja maasto- ja ampumaurheilun puolesta. Hahlo on keskeinen osa-alue. Hahlo on keskeinen osa-alue.

Sonja Siitonen vauhti alkoi maasto- ja ampumaurheilussa, kun hän lähti ensimmäisenä osallistumaan.

Emmi Hyrkäs sai oppinsa Etelä-Karjalan urheilugastasta tammikuun lopussa.

Petteri Tikkanen (vas.), Saku Kosonen, Mari Backman-Hyrkkä ja Jorma Backman seurajutun.

Hahlon nuoret lupaukset Emmi Hyrkäs ja Sonja Siitonen

Kun kiva- ja ampumaurheilun puolesta on ollut mukana, niin kiva- ja ampumaurheilun puolesta on ollut mukana. Hahlo on keskeinen osa-alue. Hahlo on keskeinen osa-alue.

... ja hyvä jalkaväen koulutus. Hahlo on keskeinen osa-alue. Hahlo on keskeinen osa-alue.

... ja hyvä jalkaväen koulutus. Hahlo on keskeinen osa-alue. Hahlo on keskeinen osa-alue.

... ja hyvä jalkaväen koulutus. Hahlo on keskeinen osa-alue. Hahlo on keskeinen osa-alue.

ja kulttuuriministeriön (OKM) myöntämä seuratoiminnan kehittämistukea 5000 euroa psykologiseen valmennukseen, iltapäiväkerhotoimintaan ja urheiluampumakouluun.

- Mentaalivalmennuksen paketin suunnittelu on jo aika pitkällä. Siihen on vähän uudenlaista lähestymistapaa. Tuosta kaikesta olemme aika innoissamme, Hahlon puheenjohtaja **Mari Backman-Hyrkkäs** sanoo.
- Edellisen seurajutun jälkeen merkittävä asia on ollut myös äskettäin saatu ympäristölupa.
- Se oli iso ponnistus. Saimme Ampumaurheiluliitolta hyvin tukea ja apua, yksin emme olisi onnistuneet, Backman-Hyrkkäs kiittää.

HÄLHÖN JÄSENMÄÄRÄ on pysynyt tasaisena. Korona-aika oli rauhallisempaa Simpeleelläkin, ja aktiivisimmat ampujat kävivät aika lailla yksitellen radalla treenaamassa.

- Sillä lailla se vaikutti, ampumaurheilukoulu oli pitkään katkolla, samoin pistooliampujien käyttövuorot olivat pitkään katkolla. Mitään drop-outeja ei kuitenkaan tullut, eikä myöskään taloudellisessa mielessä katastrofia. Nyt on hyvä tilanne, Backman-Hyrkkäs sanoo normaalisti pyörivään ruutiiaseratoimintaan kiittävät.
- Simpeleellä toiminnan kivijalkana on "valtavaan hyvä" talkooporukka. Sitä Backman-Hyrkkäs kiittelee kovasti.
- Porukka on suht' pieni, mutta kaikki aina onnistuu. Helposti irtoaa aina kymmenkunta henkilöä kaikenlaisiin talkoisiin.

HÄLHÖN AMPUJISTA Emmi Hyrkäs - Backman-Hyrkkään tytär - on noussut kansainväliselle tasolle, mikä on seuran nuoremille ampujille mainio esimerkki.

- Tosi iso merkitys sillä on ollut. Vanhemmat ja nuoremmatkin ovat kiittäneet tosi pal-

jon sitä, miten paljon Emmiltä saa tietämystä, tukea ja apua. Perheet kokevat erityisen hyvänä, ettei kaikkien tarvitse selvittää asioita itse kantapään kautta, vaan joku osaa vähän kertoa. He tykkäävät, mutta asia toimii myös toisinpäin: Emmi saa nuoremmilta tsemppiä ja ryhmähenkkeä. Hän tykkää treenata tyttöjen kanssa, ajoittain heistä löytyy Emmille myös tosi kovaa vastustakin, Backman-Hyrkkäs kehuu seurahenkkeä.

MILLAISENA NÄET lähivuodet seurallenne?

- Ratalupa on meillä seuraava asia, nyt kun ympäristölupa on olemme saaneet. Myös ulkoradan kehittäminen on suunnitteilla. Lämmitettävä koppi radalle täytyisi saada, hän sanoo ensimmäisen harjoittelun kannalta tärkeän toimen radalle.
- Myös ulkoradan kehittäminen on suunnitteilla yhdessä naapuriseurain eli Simpeleen Metsästys- ja Ampumaseuran kanssa. 🚩

Kiekot lentävät satasta ja tuplakiekot katoavat näk

Onko joku aselaji toista helpompi? Miten nopeasti uuteen lajiin pääsee sisään? Juttusarjassa ensikertalainen testaa, millaisiin tuloksiin eri lajeissa pääsee puolen päivän harjoittelulla.

Teksti RAUNO HIETANEN

Kuvat RAUNO HIETANEN, TOIVO LYLÄ

Kiekkokentän kukaan sinkoutuu matkaan selkäni takaa. Nostan haulikon perän olkapäälle. Se jää vähän puolittiehen, hauksen yläosan paikkeille. Taitavutani niskaa niin, että saan silmät piipun ja lähes satasta pakenevan kiekon samaan linjaan.

Laukaisen laina-Beretan, ja kumma kyllä osun kiekkoon. Haulikko on ensimmäistä kertaa kädessä ja tuo oli ensimmäinen laukaukseni koskaan. Sitten alkaakin alamäki.

VIERELLÄNI SKEET-RADALLA on Ala-Hämeen Ampujien aktiivijäsen **Toivo Lyly**, jonka kanssa olemme juuri käyneet skeetin perusteet läpi. Harjoittelimme viitisen minuuttia haulikon nostoa valmiusasennosta ampuma-asentoon, eli perän nostoa kylkiluiden korkeudelta olkapäälle kiinni poskeen.

Ammumme heti perään myös tuplat, ihan vain siksi, että lajin vaatavuus tulisi esille.

Tuplakiekoissa molemmista kiekko-torneista lähtee kiekot samanaikaisesti. Olemme ampumapaikalla 1, toisin sanoen jakkaralla 1, ja tästä kohdasta on helpointa osua kiekkoihin, kun toinen lentää selän takaa pois päin ja toinen vastapäisestä tornista (jakkaran 7 takaa) melko suoraan kohti. Molemmat kiekot on helppo havaita ja niihin ehtii vähän tähdätäkin.

Ensin ammutaan pois päin lentävää kiekkoa, sitten lähestyvää. Saan kiekot jotenkuten piipun kohdalle ja laukaisen sinne päin, mutta aikaa on järjettömän vähän. Haulit lentävät ohi.

Harjoittelu jatkuu yksi kiekko kerrallaan. Kun olen valmis ampumaan, huudan hep ja Lyly painaa langattomasta kaukosäätimestä joko A- tai B-nappia. Kiekot lentelevät joko selän takaa olevasta tornista tai vastapäisestä tornista. Kiekot eivät enää rikkoudu.

Lyly neuvoo laukausten välissä ampuma-asennossa ja tekniikassa. Katse pitää suunnata valmiiksi ylviistoon, kiekokhan

TÄHTÄIMESSÄ UUSI LAJI

Rauno Hietanen piteli ensimmäistä kertaa haulikkoa käsissään, kun Lopen ampumaradalla tutustuksi palasiksi, mutta sitten alkoikin alamäki. Pieniä onnistumisen tunteita kuitenkin tuli lyhy-

Ala-Hämeen Ampujien puheenjohtaja Timo Suni (vas.) ja seuran aktiivijäsen Toivo Lyly.

lentävät joka kerta samaa rataa.

Ohi paukkuu, tai no yksi kohti lentävä kiekko sentään hajoaa palasiksi. Lyly ohjeistaa pitämään aseensa piipun päätä korkealla kiekkojen lentoradan paikkeille, kun hauli-

kon perä on vielä kylkiluiden kohdalla valmiusasennossa.

Perä pitäisi saada yhdellä rauhallisella, mutta nopealla liikkeellä olkapäälle ja samalla tiukasti poskea vasten.

Teen kuten neuvotaan, nostan aseensa poskelle niin, että hampaat vähän kolahtavat. Pääsen seuraamaan kiekkoa heti ja laukaisen. Kiekko hajoaa palasiksi. Onnistumisen tunne valtaa mielen. Nyt alkaa sujua. Mainitsen hampaiden kolahtamisesta Lylylle.

"Kun nostat tarpeeksi monta kertaa niin siihen tottuu", hän vastaa.

Lyly painaa kaukohajaimesta, jotta seuraava kiekko pääsisi matkaan. Mutta mitään ei tapahdu. Kortille oli ladattu 25 kiekkoa ja ne loppuivat juuri kun alkoi sujumaan.

Lisääkin voisi harjoitella, mutta harjoituskisan kilpakumppani **Eetu Kallioinen** tuolla jo odottaa. Hän on hiljattain saapu-

yvistä

OSA III SKEET

stuttiin skeet-ammuntaan. Ensimmäinen kiekko
yen lajitutustumisen aikana.

nut kisamatkalta Kroatian Osejikista jossa ampui itselleen EM-pronssin sekä olympiapaikan Tokioon. On helppo arvata, miten kisassamme käy, mutta aloitetaan silti.

AMMUMME Kallioisen kanssa kolmelta eri jakkaralta: helpoilta ykköseltä ja seiskalta sekä vaikealta nelosjakkaralta.

Harjoittelen ensin neljän laukauksen veran, Kallioinen neuvo vieressä. Yksi harjoituslaukaukseni osuu, mahtavaa!

Kisalaukauksina ammumme neljä yksittäistä kiekkoa. Keskityn pitkään ennen kuin pyydän kiekot matkaan. En osu yhteenkään. Kallioinen osuu kaikkiin neljään.

Seuraava paikka on seiskajakara, jossa ykkösjakkaran tavoin kiekkotornien heitimet lähettävät kiekot liikkeelle ampujan takaa tai vastapäisestä tornista. Torneista toinen liidättää kiekot aina alhaalta yläviis-

Onnitteluita satelee oman kylän pojalle

Eetu Kallioisen ampumaharrastus alkoi isän jalanjälkiä seuratessa. Valmentajaksi oma isä ei kelpaa enää. "Siinä tuli kaikenlaisia riitoja. Ehkä nykyään saatan jopa kuunnella."

Teksti & kuva RAUNO HIETANEN

Skeet-ampuja **Eetu Kallioinen** on kotoisin Launosten kylästä Lopelta. Kotoa Lopen ampumaradalle on mukavan lyhyt 20 minuutin ajomatka.

Lopen ampumaradan terassilla muille seuralaisille juttelevalle Kallioiselle satelee onnitteluja hiljattain ammutusta olympiapaikasta.

Kilpailun ja kisamatkan vaiheet lukuisine koronatestauksineen käydään läpi moneen kertaan.

KALLIOISEN ampumaharrastus alkoi "tavallista polkua".

–Tässähän sitä isän jalanjälkiä seuratessa se lähti. Isä kävi ampumassa ja itse olin mukana radalla.

– Metsästys on ollut tosi iso osa kaikkea aina. Käytännössä kun ammunta-kausi loppuu, niin metsästykskausi alkaa. Metsästys on ollut aikanaan syy, miksi olen alkanut harrastaa ammuntaa.

Kallioinen käy edelleen yhdessä metsällä isänsä **Teron** kanssa. He kuuluvat samaan metsästyseuraan.

toon ja toinen ylhäältä alaviistoon. Neljästä harjoituslaukauksesta osun yhteen vastaan-tulevaan ja yhteen pois päin menevään kiekkoon. Hienoista kehitystä siis.

Mutta kisalaukauksista yksikään ei osu tältäkään jakkaralta. Kallioinen osuu kolmeen kiekkoon neljästä.

Sitten jakkaralle neljä. Nyt tornit ovat näkokentän oikealla ja vasemmalla laidalla. Piippua joutuu liikuttamaan paljon enemmän ennen kuin pääsee "kiekon matkaan".

Harjoituslaukauksista yksikään ei osu.

Kisalaukauksina ammumme ensin kaksi yksittäistä kiekkoa, yhden molemmista torneista. En osu niihin. Sitten ehkä se vaikein skeet-kisan kohta: tuplalaukaus keskipaikalta. Ei osu. Petyn, mutten ylläty.

"En edes nähnyt sitä toista kiekkoa", huudan kuulonsuojainten läpi Kallioiselle.

Kallioinen ampuu nelospaikalta kaksi

Eetu Kallioinen asuu lyhyen ajomatkan päässä Lopen ampumaradalta.

– Käymme metsästämissä haulikolla ja kiväärillä käytännössä kaikkea, mitä Suomessa saa metsästä.

Ampumaharrastuksen alkuvaiheilla isä vielä valmensi Kallioista, mutta valmennustien rakentamisen jälkeen isälle jäivät muut tukitehtävät.

– Kun isä on yrittänyt neuvoa, niin siitä tulee riita heti. Tai ei nyt riita, mutta en ole ollut kauhean kuuntelevainen isän neuvoille enää. Ehkä nykyään saatan jopa kuunnella, mutta yhdessä vaiheessa isän mielipiteet eivät paljoa kiinnostaneet.

–Nykyään se on melkein niin päin, että isä kysyy minulta neuvoa.

kiekkoa neljästä ohi. Miehen suupielet menevät aavistuksen mutruun. Ohilaukaukset harmittavat.

Itsekin huomaan minikisan aikana, että keskittyminen on aivan eri luokkaa kuin harjoituslaukauksissa. Välillä keskittyminen auttaa, mutta välillä tulee jonkinlaista liikkayrittämistä, joka huonontaa suoritusta.

Kisan tulos: Kallioinen 9/12 kiekkoa, Hietanen 0/12 kiekkoa.

Seuraavien päivien ajan mustelma hauiksessa muistuttaa siitä, miten aseensa perä jäi puolitiehen ennen joitakin laukauksia. Skeet-ammunnassa käytettään "mietoja paukkuja", joten rekyyli ei ole mainittavan suuri. Laukaistaessa äänikään ei ole ampujalle hätkähdyttävän kova. ⚙️

Kirjoittaja on UrheiluaMPUJA-lehden ulkoasuvalvoja.

jatkuu

Taivasrata on paras vaihtoehto skeet-ampujalle

Ala-Hämeen Ampujat on keskittynyt skeetiin. Seuran jäsenistä suurin osa on haulikkoampujia.

Teksti & kuva RAUNO HIETANEN

Taustalla on väliä. Eetu Kallioisen olympiapaikka tuli kisoissa, joissa olosuhteet eivät olleet ihanteelliset. Taustalla oli iso vihreä metsä. Siinä kiekko näkyi aurinkoisella säällä hyvin, mutta jos oli pilvistä tai varjoja, kiekkoa oli hieman hankala nähdä.

– Niin sanottu taivasrata, missä kiekko lentää koko ajan taivasta vasten, on lähtökohtaisesti helpompi.

Lopella Ala-Hämeen Ampujien radalla haulikkoratojen taustalla oleva metsä on lähes tasaista havu- ja lehtimetsää. Kuvaus- hetkellä aurinko paistaa kirkkaana sateen jäljiltä ja kiekot erottuvat hyvin.

Haulikkolajeissa katsojia on ajateltu niin, että kisoissa monesti ammutaan niin sanottuja pölykiekkoja, jotka jättävät taivaalle oranssin pilven.

Lopen ampumaradalla kaikki kolme skeet-rataa ovat käytössä harjoitteluiltaana ja "pölyttömät" savikiekot menevät näyttävästi rikki.

SEURAN PUHEENJOHTAJA Timo Suni kertoo, että Ala-Hämeen Ampujilla on 80–90 aktiivijäsentä, joista suurin osa on haulikkoampujia. Seura on keskittynyt erityisesti skeetiin.

Kiekko on vielä ehjänä kuvan vasemmassa reunassa. B-kirjaimella merkitystä kiekko-tornista on juuri lähtenyt kiekko. Sateenkaarikin koristaa maisemaa.

Uudehkon kahvilarakennuksen edessä skeet-ratoja onkin vierekkäin kolme ja niiden perässä on yksi trap-rata. Laukaukset kuuluvat kipakoina kahvilan terassille.

Suni näyttää tuloslistoja juuri käydyistä Polar Grand Prix -kisoista Hollolasta. Kaikissa luokissa on kärkikolmikossa joku ampuja Ala-Hämeen Ampujista.

–Täällä kun on hyvät radat, niin tulee hyviä tuloksiakin. Kun Eetun (Kallioinen) sukupolvi lähti ampumaan, niin tuli paljon mitaleita, muotoilee Suni.

Sunin mukaan Ala-Hämeen Ampujien kisoissa menestyjien porukka on laajentunut vuosi vuodelta.

–Nyt on saatu naisjoukkuekin.

Lopen ampumaradan sijainti palvelee laajaa osaa Etelä-Suomea. Tänne tullaan paitsi läheltä, myös Tampereelta ja Helsingistä.

– On meillä pari aktiivijäsentä Turusta-kin, Suni kertoo.

Seuralla ei ole omia haulikoita, joita kokeilijat voisivat lainata, mutta Sunin mukaan se ei ole ongelma.

–Kun ottaa meidän seuran aktiivijäseneen yhteyttä, niin aina on kokeilu järjestynyt.

Suni lainasi omaa Beretta-merkkistä skeet-haulikkoa Urheiluampuja-lehdelle testipäivänä.

– On minulla trap-haulikkokin. 🌀

Skeetin suomalaisia kärkinimiä

Eetu Kallioinen ja Lari Pesonen edustavat Suomea Tokion olympialaisissa, ks. sivut 6–10.

KUVAT: LASSI PALO, KARI KUUKKA, RAUNO HIETANEN

Eetu Kallioinen (synt. 1998)

Lari Pesonen (1995)

Tommi Takanen (1989)

Oskari Kössi (1987)

Timo Laitinen

Heidi Hämäläinen (1994)

Marjut Heinonen (1976)

Nea Vallioniemi ampumassa kesäkuussa järjestetyssä Polar GP:ssä.

"Sata rikki tänä vuonna!"

Nea Vallioniemellä on selkeä tavoite tälle vuodelle: ampua skeetissä sata kiekkoa rikki.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ala-Hämeen Ampujia (A-HA) edustavalla Nea Vallioniemellä on meneillään toinen kausi skeetin parissa. Hän ampui viime vuoden Polar GP:ssä ennätysensä, joka on 99. Siksi tämän vuoden tavoite on harvinaisen selkeä:

– Haluan ampua sata kiekkoa rikki, hän sanoi muutama päivä ennen hänen 18-vuotissynttäreitään tehdyssä haastattelussa. Synttäreitä vietettiin perhepiirissä 16. kesäkuuta.

Vallioniemi on viettänyt aikaansa ampumaradalla pienestä työstä lähtien, koska molemmat isoveljet – Timi ja Janne – ampuvat myös. Nykyään he toimivat pikkusiskonsa valmentajina. Aiemmin pikkusisko kulki veljiensä kisoja katsomassa.

– Yhteistyömme on sujunut hyvin. On hyvä, että palautetta annetaan suoraan. He osaavat kertoa minulle, mitä minun pitää korjata, Nea sanoi.

Ennen ampumaurheilua Vallioniemi

harrasti jääkiekkoa neljän vuoden ajan Riihimäen Nikkareissa.

– On siitä varmasti ollut jotain hyötyä myös ampumaurheilussa, hän pohti.

VALLIONIEMI ON parhaillaan kesätöissä isänsä raudoitusalan yrityksessä. Toimistohommia, hän kuvaili työtehtäviään.

– Kesälomani menee nyt näissä töissä. Työpäiväni alkavat aamukuudelta ja päättyvät iltapäivällä kahden aikaan. Koronavuoden aikana on ollut hyvin aikaa treenata. Käyn ampumassa radalla noin kolme kertaa viikossa, ja sen lisäksi teen paljon kylmäharjoittelua ja nostoja. Liikkuminen paikasta toiseen ei ole ongelma, koska sain ajokortin poikkeusluvalla 17-vuotiaana.

Syksyllä alkavat sitten taas erilaiset kiireet, sillä Vallioniemi aloittaa syksyllä Riihimäen lukion kolmannen vuoden.

VALLIONIEMI on kilpaillut tänä kesänä Polar GP:ssä ja Lopella järjestetyssä Sako-Franchi GP:ssä. Polar GP ei mennyt hänen mukaansa hyvin, koska tulos oli 87. Kotiradalla eli Lopella ammutussa kisassa menikin sitten huomattavasti paremmin, sillä peruskisan tulos oli 97. Vallioniemi sijoittui N-sarjan finaaliin hienosti toiseksi Heidi Hämäläisen (SSG) jälkeen. Hämäläisen finaalitulos oli 51 ja Vallioniemen 48.

– Minun pitää parantaa finaaliammuntaa-

ni enkä ole vielä ampunut kilpailussa täyttä sarjaa (25). Paras sarjani on 22, Vallioniemi sanoi. Sen tuloksen hän teki muun muassa Sako-Franchi GP:n ensimmäiseen sarjaan.

– Lopella ampumani finaalitulos olisi parantanut omissa nimissäni olevaa tyttöjen Suomen ennätystä seitsemän kiekkoa, jos olisin ollut tyttöjen sarjassa enkä naisten.

Vallioniemen uran ensimmäisen kilpailun tulos oli 82, joten siihen verrattuna kehitystä on tapahtunut jo paljon. Vallioniemi nimettiinkin tänä vuonna Ampumaurheiluliiton tehoryhmään. Yhteisiä tehoryhmäleirejä ei haastatteluun mennessä ollut järjestetty, joten Vallioniemi ei osannut kertoa ryhmän mahdollisista hyödyistä.

Joka tapauksessa nuoren naisen tavoitteet ampumaurheilijana ovat selkeät:

– Ensin maajoukkueeseen ja sitten toimittavasti kansainvälisiin arvokisoihin! 🚩

"Lopella ampumani finaalitulos olisi parantanut omissa nimissäni olevaa tyttöjen Suomen ennätystä seitsemän kiekkoa, jos olisin ollut tyttöjen sarjassa enkä naisten."

Nea Vallioniemi

Kemikaaliviraston lyijyrajot ei mennyt ihan niin kuin S

Teksti & kuvat LOTTA JAAKKOLA

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) julkaisi maaliskuun loppupuolella esityksen lyijyn käytön rajoituksesta luodeissa, hauleissa ja kalastuspainoissa. Suomen Ampumaurheiluliitto on kommentoinut parhaillaan kuultavana olevaa rajoitusesitystä ensimmäiseen määräpäivään eli toukokuun 5. päivään mennessä.

Rajoitusehdotuksen tavoitteet suojella ihmisiä ja ympäristöä suojelua haitoilta ovat erittäin hyviä ja kannatettavia. Vaikuttaa siltä, että rajoitusesityksen lähtökohta on ollut metsästyspainotteinen, ja ampumaradat ovat ikään kuin jääneet tahallisesti tai tahattomasti alkuperäiseen rajoitusesitykseen mukaan.

ECHAN rajoitusehdotuksen sisältö pääpiirteittäin:

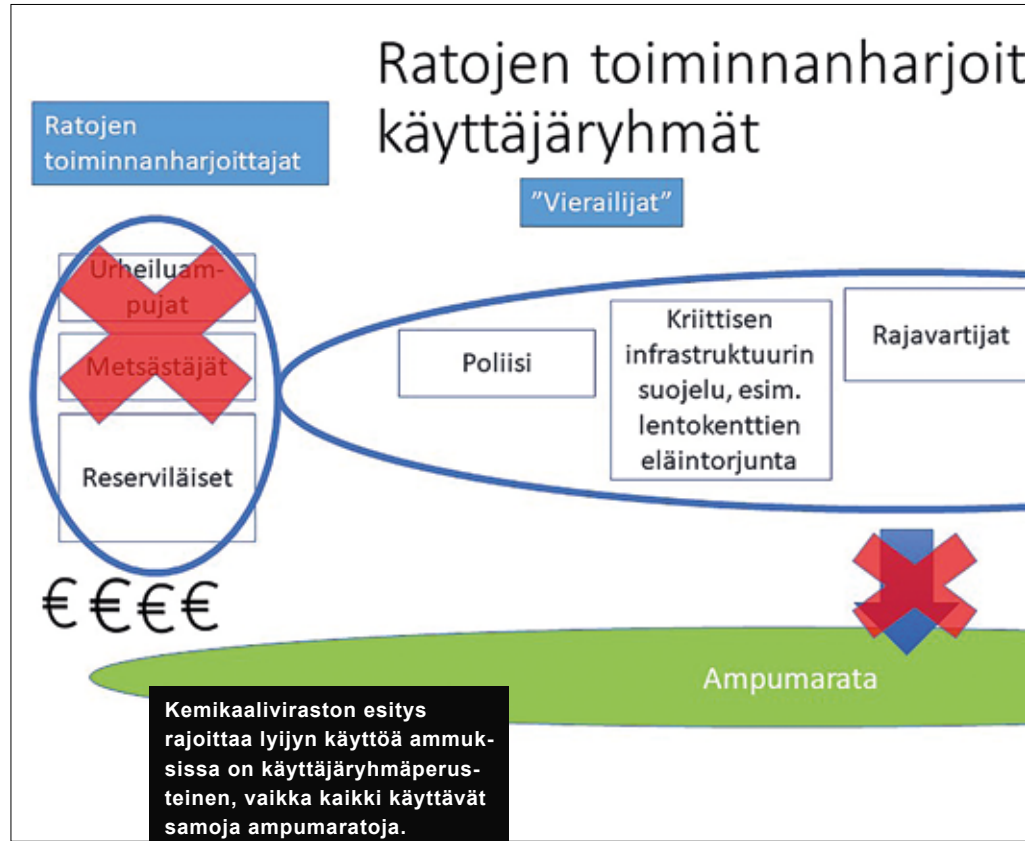
- Lyijyhautit kielletään kokonaan viiden vuoden siirtymäajalla.
- Lyijyn käyttö isojen luotikaliiperien luodeissa kielletään 18 kuukauden siirtymäajalla.
- Lyijyn käyttö pienien luotikaliiperien luodeissa kielletään viiden vuoden siirtymäajalla.

Rajoitusehdotuksesta on rajattu tällä hetkellä selkeästi pois ainoastaan lyijyn käyttö viranomaistoiminnassa sekä sisäämpumaradoilla. Lyijy voisi ehdotuksen mukaan olla sallittua myös esimerkiksi olympiaurheilussa erillisillä luvilla tiukkaan rajatuissa olosuhteissa ja urheiluammunnassa, jossa ratarakenteet mahdollistavat lyijyn vuosittaisen keräämisen ja pintavesipäästöjä voidaan hallita.

Seuraukset

ECHA:N JULKAISEMAN lyijyn ammuskäytön rajoitusesityksen hyväksyminen sellaisenaan tarkoittaisi takapakkia ampumaratojen ympäristönsuojelutyössä Suomessa ja vaarantaisi useiden lajien olemassaolon. Kemikaaliviraston ehdottamat rajoitukset lyijyn käytöstä ulkona sijaitsevilla ampumaradoilla ovat erittäin epäonnistuneita ja ristiriidassa ECHAN ilmoittaman tavoitteen kanssa: olla vähentämättä metsästystä ja ampumaurheilua.

Rajoitusehdotus on suhteeton, toteutta-

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteita noudattaen lyijyä voidaan ampumaradoilla hallita.

miskelvoton, ja sellaisenaan se tarkoittaisi valtavaa takapakkia ampumaratojen ympäristösuojelutyössä. Tämän lisäksi rajoitusesityksen sosioekonomiset vaikutukset olisivat valtavat niin ampumaurheilijoille, metsästäjille ja muille ampumaratojen käyttäjäryhmille kuin myös koko yhteiskunnallekin.

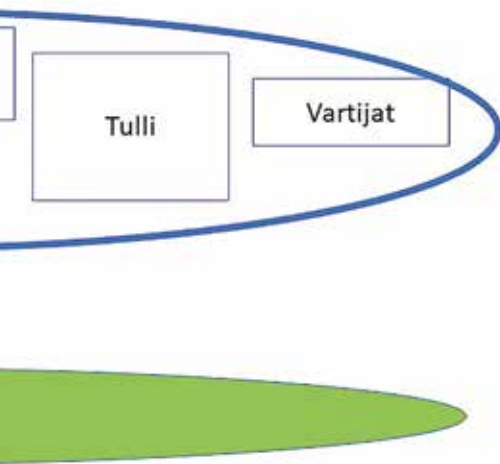
Rajoitusesityksen suurimmat ongelmat

RAJOITUSEHDOTUKSEN suurimmat ongelmat liittyvät siihen, että lyijyn kulkeutumisriskin hallitsemista ei ole ymmärretty eikä myöskään ole huomioitu tieteellisiin tutkimuksiin perustuvia, parhaiden käytökelpoisten tekniikoiden mukaisia toimenpiteitä, joilla ampumaradoilla voidaan jo nykyisellään estää lyijyn kulkeutuminen ratarakenteista sovittaen valittavat tekniikat radan paikallisiin ympäristöolosuhteisiin ja radan käyttötapaan ja -tarpeeseen.

Johtuen perusasioiden ymmärtämättömyydestä ECHA on yksinkertaistanut erit-

rajoitusesitys trömsössä

tajat ja

Ampumaharrastuksen tunnetuksi tekeminen harrastajakunnan ulkopuolella on tärkeää.

täin monimutkaisen asian kestävämmällä tavalla hyväksymällä vain yhden mahdollisen tavan.

Ympäristön kannalta luotiloukut eivät kaikissa olosuhteissa ole paras mahdollinen ratkaisu muun muassa niiden aiheuttamien lyijypölypäästöjen takia, ja niiden aiheuttamat kustannukset olisivat monessa tapauksessa kestävämmän suurien ampumaratojen ylläpitäville yhdistyksille, jotka toimivat käytännössä vapaaehtoisvoimin.

ECHAN lähestymistapa lyijyn rajoittamiseen on käyttäjäryhmälähtöinen eikä ratalähtöinen, jolloin tilanne johtaisi Suomessa siihen, että samalla radalla yksi käyttäjäryhmä, kuten poliisi tai kansainvälisen tason ampumaurheilija, saisi ampua lyijyllä, mutta toinen käyttäjäryhmä, esimerkiksi tavallinen ampumaharrastaja tai metsästäjä, ei.

Tällöinkin lyijyn keräysvaatimukset olisivat voimassa, lukuun ottamatta viranomaisten harjoitusammuntoja, mikä johtaisi käytännössä siihen, että huippu-urheilijoita tai poliiseja ja muita viranomaisia ei haluta enää päästää nykyisille ulkoarjoittelura-

doille, jotka ovat pääsääntöisesti yhdistysten ylläpitämiä siviiliratoja.

Rajoitusehdotuksessa näkyy voimakkaasti myös ECHA:n puutteellinen ymmärrys ampumaurheilun eri lajien ja niissä tarvittavien olosuhteiden osalta. Luotiloukkuvaatimus esimerkiksi jatkuvasti muuttuvilla practical-radoilla tai satoja metallimaaleja kattavalla siluettiradalla olisi käytännössä mahdoton toteuttaa.

Ampumaratojen ja -lajien perusteiden ymmärtämättömyyden lisäksi rajoitusesityksen merkittävä ongelma on objektiivisuuden ja lähdekritiikin puute tieteellisen tiedon käsittelyssä. Tieteeseen perustuvien esitysten tulee noudattaa tieteellisyyskriteereitä ja olla riippumattomia esimerkiksi poliittisista tai ideologisista arvoista.

Parempi ratkaisu on jo olemassa

LYIJYLLE EI OLE OLEMASSA järkeviä korvaavia materiaaleja useimmissa ampumalajeissa. Ampumaradoilla lyijyä voidaan

käyttää turvallisesti, sillä mahdolliset ympäristöriskit voidaan hallita tieteellisesti tutkittujen menetelmien avulla estämällä lyijyn kulkeutuminen ympäristöön.

Tässä Suomi on edelläkävijä. Suomessa kaikki ulkona sijaitsevat ampumaradat kuuluvat ympäristölupajärjestelmän piiriin. Ympäristölupajärjestelmän vaikuttavuus on ympäristön kannalta huomattavasti tehokkaampi ja kokonaisvaltaisempi kuin yksittäisen aineen, lyijyn, kieltämisellä saavutettava vaikuttavuus.

Kemikaaliviraston lyijyrajoitusesityksen tavoitteena on toisaalta suojella ihmisiä ja ympäristöä lyijyn haitoilta ja toisaalta olla vähentämättä ampumaurheilua ja metsästystä. Nämä tavoitteet voidaan saavuttaa samanaikaisesti vain, kun lyijyn käytöstä päätetään ratakohtaiseen riskinarvioon perustuen paikalliset olosuhteet huomioiden. Tämä toimii jo Suomessa osana ympäristölupajärjestelmää ja olisi sovellettavissa muuallekin Eurooppaan.

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö. 🚫

Laugo Alien

– uusi practicalpistooli Tšekistä –

Teksti
PEKKA SUURONEN

Kuvat
PEKKA SUURONEN

Laugo-nimi ei soita kelloa ainakaan vanhan liiton aseharrastajalle. Eipä tietenkään, koska kyseessä on uudehko tšekkiläinen asevalmistaja Laugo Arms Československo s.r.o.

Yrityksen nettisivujen mukaan se on perustettu vuonna 2013. Operatiivinen toiminta on alkanut 2017 Tšekin Prahassa.

Kolme asesuunnittelijaa oli suunnittelemassa kuululle asevalmistaja ČZ:lle (Česká zbrojovka Uherský Brod, ČZUB) jotain uutta konstruktiota, kun sukset menivät ristiin syytä tai toisesta. Pääsuunnittelijaksi ja Laugon perustajaksi mainitaan **Ján Lučanský**. Hän oli myös kehittänyt ČZ:lle konepistoolin ČZ Scorpion EVO 3.

Yrityksen nettisivujen mukaan harjoituksen tarkoituksena oli luoda "ylähyllyn valankumouksellisia tuliaseita". Ensimmäinen tuote on Laugo Alien ("muukalainen" tai "avaruusolio"), mutta muita tulee seuraamaan. Näin luvataan.

Laugo Alienin julkinen ensiesittely oli IWA 2019:ssä. Ensimmäinen käyttötarkoitus olisi kilpailuase practical-ammuntaan, mutta mahdollista viranomais- tai sotilaskäyttöäkään ei ole pois suljettu.

Laugo Alien valittiin vuoden 2020 SHOT Show'n "Best of Show" -aseeksi. Sitä kutsutaan modulaarisesti pistooliksi. Muutamana palikan – esimerkiksi tähtäinkiskon – vaihtamisella asetta voi vaihtaa lajista toiseen.

Lohjan Ase ja Osa otti kopin tästä uutudesta. Toimitusjohtaja **Hannu Uronen** on tunnettu practical-piireissä. Hän on Yhdysvalloissa Grand Master eli korkeimmalle tasolle rankattu practical-kilvanampuja.

Uronen näki aseuutuuden potentiaaloin ja ryhtyi Laugon maahantuoajaksi ja markkinoijaksi.

LAUGO PITÄÄ MATALAA piippulinjaa eräänä tärkeänä argumenttinaan. 9 mm Luger-patruuna rekyloi pistoolissa väkisinikin jonkin verran. Piippulinjan madaltaminen vähentää piipunsuun hyppäystä, kun rekyyli

Laugon piipunsuu on poikkeuksellisen hienosti sinkattu ja viimeistelty.

Vaihdeettavat tähtäinkiskot mahdollistavat nopean vaihdon lajista toiseen. Ylemmässä punapistekiskossa näkyy iskuvasara lauenneena.

kohtistuu mahdollisimman suoraan taakse ja ampumakäte.

Äärimmäinen esimerkki matalasta piippulinjasta oli TOZin valmistama venäläinen pistooli MTs 3-1 Rekord. **Efim Haidurov** (1925–2012) suunnitteli tämän "ylösalaisin" olevan pistoolin noin vuonna 1951. Kansainvälinen ampumaurheiluliitto UIT (Union Internationale de Tir, ISSF:n edeltäjä) kiirehti uusimaan sääntöjä niin, ettei

Haidurovin pistoolia saanut enää käyttää vuoden 1956 jälkeen. Pistoolia valmistuikin kaikkiaan vain 126 kappaletta vuosina 1951–1960.

Italialainen Chiappa esitteli vuonna 2010 revolverin nimeltä Rhino. Se ampuu rullan alimmasta patruunapesästä eikä ylimmästä niin kuin tavanomaista on. Tämäkin ase on siten tavallaan "ylösalaisin".

Laugo Alien ei ole aivan näin radikaali,

Näkyvillä Laugon rekylijousi ja kaasumäntä (TiN-värinen eli kellertävä).

Laugo huolto-
puretaan
nopeasti ilman
työkaluja.

Laugon iskuvasara on piilo-
tettu tähtäinkiskoon.

Laugo Alienin lipassalpa ja luistisalpa löytyvät ase-
en vasemmalta sivulta. Laugon
kahva on hienojakoisesti
karhennettu sekä etu- että
takapuolelta.

mutta matalalla senkin piippulinja sijaitsee. Tehtaan mukaan se on 1,7 mm ampujan otteen alapuolella. Maahantuoja Hannu Urosella on video nopeasta ampumatilanteesta, jossa kehutaan ase-
en helppoa hallittavuutta.

Rekylykulman kerrotaan olevan 5°, noin alle puolet tavanomaisesta 9 mm pistoolista (esim. 1911-rakenne).

MUUTAMIA LAUGON piirteitä: 1) Piipun

päällä oleva tähtäinkisko ei liiku ammuttaessa, 2) painopiste sijaitsee alhaalla, 3) pistooli on massasulkuinen, mutta kaasumännällä hidastettu, 4) luistin liikkuvat massat ovat pienemmät kuin perinteisessä luistissa, 5) piippu ei liiku ammuttaessa. Kiinteän piipun kerrotaan parantavan tarkkuutta.

Laugon kaasutoiminta on ikään kuin vastakohta normaalista. Kaasutoimisessa aseessa piipusta kupataan ruutikaasun

painetta suorittamaan lukon latausliikettä, mutta Laugossa sitä kupataan jarruttamaan lukon avautumista. Tässä on yhteys Heckler & Koch P7 pistooliin. Kuitenkin P7 on puhas palvelus- ja poliisiase, kun Laugo Alien on tarkoitettu enemmän urheilukäyttöön.

9 mm Luger-patruuna on melko puhdikas. Jos käytettäisiin pelkkää massasulkuja, pitäisi lukon ja/tai luistin olla melko painava. Vertaa massasulkuisen 9 mm Suomi-konepistoolin massiiviseen lukkoon, joka painaa noin 450 grammaa. Hidastettuja massasulkujärjestelmiä on useita, mutta Laugon järjestelmää kehutaan vielä itse-säätäväksi. Mitä voimakkaampi patruuna, sitä suurempi vastapaine kehittyy luistin aukeamiseen.

PIIPUN VALMISTAJA on saksalainen Lot-
har Walther. Piipun pituus on 124 mm. Ma-
teriaali on ruostumatonta terästä. Piipun
kiinteän kiinnityksen vuoksi puhdistami-
nen ei voi tapahtua puikolla patruunapesän
puolelta, vaan on käytettävä vetopuhdistus-
ta. Tai sitten on puhdistettava suupuolelta,
mitä ei suositella! Tosin piipunsuun sink-
kaus on Laugossa vallan huolellinen.

Pistoolia saa myös piipunsuun kierteellä
äänenvaimenninta varten.

Pistoolin pituus on 210 mm, korkeus 148
mm, leveys 29 mm ja paino tyhjällä lippaal-
la 1121 g. Ase sopii IPSC Production -di-
visioonaan myös laukaisuvastuksen osalta,
tosin laukaisuvastusta on mahdollista säätää
0,9–2,4 kilon haarukassa.

Alien on hyväksytty myös IDPA SSP, ESP
ja CO-luokkiin.

Pistoolin merkinnöissä lukee "LAUGO
ARMS CZECHOSLOVAKIA", "ALIEN" ja
liipaisinkaassa "MADE IN CZECH RE-
PUBLIC". Mielestäni Tšekkoslovakia lak-
kasi olemasta 1.1.1993 ja tilalle tulivat Tše-
kin tasavalta (Čzech Republic) ja Slovakian
tasavalta.

ČZ:n lisäksi tunnettuja tšekkiläisiä yri-
tyksiä on muun muassa Škoda (autonval-
mistaja).

Slovakiassa toimii mm. Škoda Transpor-
tation (entinen Vagonka), joka on toimitta-
nut VR:lle junia Dm 11 ja Dm 12.

Yritys omistaa entisen Transtech-
in kiskoliikennevalmistajan
Kajaanissa. Tämä on toi-
mittanut mm. Helsingin ja

jatkuu

Tampereen ratikat sekä tulee toimittamaan Helsingin pikaraitiotien kaluston.

MAAHANTUOJALLA ON Laugosta kaksi versiota. On täydellinen paketti (Full Kit) hintaan 5190 euroa ja hieman vähemmän varusteltu Alien Performance hintaan 4290 euroa. Myöhemmin tänä vuonna on tulossa hieman riisuttu RETRO IPSC PDO/SRA-luokkia varten hintaan 4290 euroa.

Tutustuimme Alien Full Kitiin. Se on maahantuojaan esittelypaketti, sellaisena paljon ammuttu ja elämää nähnyt.

Alien 500:n kerrotaan olevan "Limited Edition", joita valmistettiin vuonna 2019 vain 500 settiä. 500-sarjan aseet myytiin kaikki jo alkuvuodesta 2020. Signature Edition on Yhdysvaltain erikoismalli, jossa on suunnittelijan nimikirjoitus luistissa.

Tästä voi vetää johtopäätöksen, että maailman mittapuulla Laugo on erittäin pieni valmistaja. Amerikkalainen Ruger valmistaa yli miljoona asetta vuodessa.

Laugo on käsityöläisase. Kerrotaan, että asealan oman yrityksen kouluttama ammattilainen aseseppä pystyy kokoamaan vain kaksi pistoolia päivässä.

TÄYDELLINEN PAKETTI sisältää pistoolin pehmustetussa ja osastoidussa laukussa, kolme numeroitua lipasta, Kydex-pistoolikotelon, kaksi tähtäinkiskoja (toinen rauta/valokuitutähtäimillä, toinen RD 6 MOA-punapistetähtäimellä) irrotettavan alumiinisen "magwellin" eli lipaspohjan "suppilon" nopeaa asettamista helpottamaan, ja lopuksi vielä punaisen klikkipatruunan. Se onkin siitä jännä, että siitä puuttuu hylsyn ulosvetoura. Kun virittää pistoolin uutta kuivalaukausta varten, klikkipatruuna jääkin pesään eikä lennä ulos.

Laugo kertoo, että kuivalaukauksissa olisi aina syytä käyttää klikkipatruunaa.

Lipastuslaitetta ei kirjoitusaseen mukana tullut.

Kaksirivisten lippaiden kapasiteetti on 17 patruunaa. Ne on numeroitu 1, 2, 3. Numeroinnin tarkoitus on kertoa ampujalle, että jos jokin lipas rupeaa rypyyilemään, niin osaa panna sen sivuun kilpailun tiimellyksessä.

Lippaiden pohjassa on noin 15 mm paksu alumiinipohja. Se nopeuttaa lippaan asettamista eritoten, jos käytössä on tuo "magwell".

Lippaissa on selkeät tarkistusaukot patruunamäärille 4-17. Patruunannostaja (follower) on punainen. Kun punaista näkyy, lipas on tyhjä.

Lippaat voi purkaa ilman työkaluja. Ahkeran ampujan kannattaakin, sillä lippaisiin kerääntyy ruudin palojäänteitä, jotka aiheuttavat ajan mittaan syöttöongelmia.

Rautatähtäinten tähtäinväli on 185 mm. Tähtäinkiskoja luvataan saatavaksi tarvikekeena tähtäinten kustomointia varten, siis erilaisiin ampumaurheilulajeihin sopivaksi.

TÄHTÄINKISKO ONKIN merkittävä juttu, sillä se sisältää iskuvasaran jousineen sekä

Laugossa on liipaisinvarmistin. Kirkasta läpyskää on puristettava ennen kuin ase laukeaa. Liipaisinkaaren etuosa on karhennettu kahden käden otetta varten.

Laugo Full Kit toimitetaan pehmustetussa ja osastoidussa laukussa.

virekyynen. Siis olennainen osa laukauslaitetta. Laugossa iskuvasara lyö ylhäältä alaspäin ja käyttää luistissa sijaitsevaa nallipiikkiä. Järjestely on pistoolissa harvinaisen muttei ainutkertainen. Kevyt iskuvasara tarkoittaa nopeaa lukkoaikaa.

Kahvan paneelit ovat VZ Grips -merkisiä ja voimakkaasti karhennetut. Myös kahvan etu- ja takapuolellet ovat karhennetut hienommalla jaolla. Liipaisinkaaren etupuoli on myös karhennettu ja melko pystyasentoinen vetoa varten. Kahvan materiaali on alumiinia.

Kahvapaneelin yläpuolella oli vielä vasemmalla puolella santapaperimainen karhennus, juuri lipassalvan ja luistisalvan kohdalla. Ehkä siksi, ettei peukalo eksyisi vilistävän luistin karhennusten tielle?

Aseen teräsosissa on DLC-pintakäsittely (Diamond-Like Carbon). Nimestä voi päätellä, että pintakäsittely on erittäin kovaa ja kulutusta kestävä.

Lukon ja kaasumännän osissa on titaaninitridi-pintakäsittely (TiN). Se on samoin erittäin kova ja kulutusta kestävä pintakäsittely.

Liipaisimessa on Glock-tyyppinen liipai-

sinvarmistin. Mitään manuaalivarmistinta ei ole.

Luistissa on voimakkaat karhennukset sekä taka- että etuosassa, yhteensä 28 rihlaa.

Lippaan vapautinappi on liipaisimen takana vasemmalla puolella. Luistisalpa on samoin vasemmalla.

Piippuun on stanssattu kaliiperimerkintä "9 mm x 19", mutta kaliiperi on siis C.I.P.:n mukaan 9 mm Luger.

Rautaversion takatähtäin on minimalistinen, mutta kuitenkin sivu-koro -säädettävä. Edessä on punainen valokuitu, pieni sekini.

Rautatähtäinten etujyvän takareuna oli todella terävä. Siihen voisi helposti teloa sormensa.

MAAHANTUOJA, MAESTRO Hannu Uronen näytti miten Laugolla ammutaan. Hänen käsissään pistoolista lähti viisi laukausta uskomattoman nopeaan tahtiin. Laugo on nopea! Suunnittelijat ovat osanneet hommansa.

Aseen rakenteesta johtuen ampumaotteen tulee olla hieman erilainen kuin tavanomaisella luistipistoolilla.

Huoltoporukku sujuu ilman työkaluja. Niin kuin aina, se sujuu helposti kunhan oppii niksit. Eräs oleellinen tekijä on poikkisokka tai -tappi tähtäinkiskon etupuolella, joka irtoaa ihan näppivoimin. Sen jälkeen huoltoporukku on helppoa.

Tuli jo mainittua, että piippu on kiinteä. Siksi se vaatii vetopuhdistusta.

KYLLÄHÄN LAUGO on pistoolimaailmassa arvokkaimmasta päästä. Eikä hintaa ole nostettu millään kaiverruksilla tai kultaupotuksilla. Pistooli on ulkonaisesti "Plain Jane" tai seinäruusu, joskin erikoisen näköinen, mutta käsityöllä on hintansa. Tehdas ja Suomen maahantuoja luottavat siihen, että kysyntää silti riittää.

Saa nähdä, josko Laugosta tulee Suomessa toimintalajien Cadillac! 🚗

Haulikon välitulpat ja eko-ajattelu

Haulipatruunan välitulpat ovat potentiaalinen ongelma, josta ei ole toistaiseksi vielä puhuttu painokirjaimin.

Teksti & kuvat PEKKA SUURONEN

Välitulppa on haulipatruunassa elementti, joka erottaa ruudin ja haulit. Se toimii tiivisteenä, kun ruutipanos syttyy ja laajenee. Sen avulla ruudin energia saa haulit liikkeelle.

Vuosisatojen ajan välitulppa oli vaihtelevanpaksuista huopaa. Kotilataajat löivät moskalla ja reikämeistillä paksusta huovasta välitulppia. Se oli taloudellista, ja huopa oli ekologista materiaalia. Tosin sana "ekologinen" ei silloin edes tunnettu.

Muoviaika alkoi 1960-luvulla. Haulipatruunoiden lataaja Vihtavuori siirtyi käyttämään muovista välitulppaa muun maailman tapaan. 2000-luvulle tultaessa muu välitulppamateriaali kuin muovi oli harvinaisuus.

MITÄ MUOVI ON? Wikipedia: "Muovi on seos, jonka oleellinen ainesosa on suuri-kokoinen polymeeri ja jota valmistuksen vaiheessa muokataan lämmön ja paineen avulla".

Yleinen muovituotteen valmistustekniikka on ruiskuvalu. Ensimmäinen valmistetaan muotilla, joka on pääsääntöisesti kallis. Mutta sitten tuotteita voidaan valmistaa automaattijonana, jonka seurauksena tuotteen yksikkökustannukset painuvat hyvin alhaisiksi.

Yleinen materiaali välitulppien valmistuksessa on polyeteeni (PE) muodoissa LD-PE (Low Density Polyethene, pientiheyspolyeteeni) tai MD-PE (Medium Density Polyethene, keskitiheyspolyeteeni). Nämä ovat maailman yleisimpiä muoviraaka-aineita.

Wiki: "PE-LD on kirkasta, pehmeää, joustavaa, hajutonta ja mautonta, ja sen pinta on vahamainen. Sillä on hyvä kemiallinen kestävyys, eikä se läpäise kosteutta. Polyeteeni on halpaa. Se on maailman yleisin muovityyppi, ja sitä käytetään muun muassa muovipusseissa. Polyeteenit soveltuvat hyvin elintarvikepakkauksiin."

MATERIAALIN EDULLISUUDEN lisäksi tuli muotoilun vapaus. Tuli tavaksi liittää välitulppaan haulikuppi. Tämä helpotti latauskoneiden toimintaa. Teräshaulien käyttöönoton myötä haulikuppi vähensi teräshaulien aiheuttamaa piipun sisäpinnan kulumista.

Espanjalainen Green Cycles valmistaa luonnossa hajoavia välitulppia: "Compostable and Water Soluble Wad", lukee hylsyssä.

Espanjalainen RIO kertoo myös ekologisista välitulpista: "Rio Pro Eco Wad". Tulpan valmistajaa ei ole ääneen kerrottu. Metsästyspatruunan haulit ovat terästä.

Haulikuppien muotoilusta tuli eräänlainen design-kisa. Haulien ja ruudin väli kasvoi, kun haulikuormaa pudotettiin ensin 32:sta grammasta 28:aan, sitten 28:sta 24:ään. Tyhjää tilaa jäi. Välitulppien valmistajat keksivät mitä erilaisimpia "iskunvaimentajia".

Jos teräshauleihin mennään, tämä tyhjä tila tulee hyvään käyttöön.

MUOVIN HAITTAPUOLI ekologian kannalta on se, että se on hyvin kestävä tavaraa. Se ei tahdo hajota luonnossa millään hajota. Se hajoaa mekaanisesti murusiksi. Jotkut mikrobit, bakteerit, pieneläimet ja merenelävät voivat hajottaa näitä murusia. Täten muodostuu mikromuovia, jota on muun muassa vesistöissä. Mikromuovista on tuloa ruma sana.

Espanjalainen yritys nimeltään Green

"Vuosisatojen ajan välitulppa oli vaihtelevanpaksuista huopaa. Kotilataajat löivät moskalla ja reikämeistillä paksusta huovasta välitulppia."

Cycles on tuonut markkinoille uudesta materiaalista (PVA = polyvinyylialkoholi) valmistetun välitulpan.

Tämän kerrotaan olevan 100 % vesiliukoinen. Materiaali hajoaa luonnossa vedeksi, hiilidioksidiksi, biomassaksi ja mineraalisuoloiksi. Yritys kertoo, että välitulppa hajoaa kuivassa luonnossa lannoitteeksi kahdessa kuukaudessa ja vedessä muutamassa minuutissa.

Tilasin Espanjasta näytteitä tätä juttua varten. Pahaksi onneksi FedEx onnistui hukkaamaan ne Espoon päässä. Tilaan uudet ja kirjoitan aiheesta myöhemmin.

TOINEN ESPANJALAISSYRITYS Rio (Maxam Outdoors) on tuonut markkinoille patruunan, jonka välitulpan kerrotaan olevan "zero plastic" ja "veteen liukeneva". Tietoa ei ole, onko tämä välitulppa nimenomaan Green Cyclesin tuote.

Rion maahantuoja on Ylöjärven Asetarvike. Sain näytteeksi metsästyspatruunoita Royal Eco Blue Steel. Haulikoot ovat numero 2 ja 4, lataus 32 g. Hylsy 12/76 eli "magnum". Näistäkin kirjoitetaan lisää seuraavassa lehdessä. 🌱

”En kadu valitsemaani polkua – kaikkeni tein ja yritin!”

Palomieheksi valmistunut Jaakko Björkbacka ei ole virallisesti ilmoittanut lopettaneensa ampumaurheilua.

Teksti LASSI PALO

Jaakko Björkbacka aloitti vuonna 2011 järjestetyt Belgradin EM-kilpailut suomalaisittain riemukkaasti voittamalla kisojen avauspäivänä poikien 50m pienoiskiväärin makuun kilpailussa kultaa. ”Olihan se hieno hetki, ja kisamatkasta jäi erittäin hyvä maku”, hän muisteli voittoaan pian kisojen jälkeen.

Lehtimäen Ampujia edustava Björkbacka tähtäsi tuloksen 693,5 (592+101,5). Toiseksi sijoittui Sveitsin **Jan Lochbihler** tuloksellaan 692,8 (594+98,8), ja kilpailun kolmas oli Israelin **Immanuel Ben Hefer**, jonka tulos oli 692,4 (592+100,4).

– Eka henkilökohtainen arvokisamitali! Eikä niitä finaalejakaan valtavasti tähänkään asti ole ollut, onnellinen voittaja hymyili heti kilpailun päätyttyä.

Kultamitali ei ollut yllätys nuorelle miehelle, sillä hän tiesi alkuksän perusteella olevansa hyvässä kunnossa, ja hän tiesi tarkasti ”missä mennään”.

– Koko kausi oli hyvä, ja Belgradin EM-kilpailuihin nimenomaan tähtäsin. Kaikki onnistui hyvin, ja sain kauden loppuun hyvän tason ja kunnon. Juuri näin suunnittelimmekin. Kaikki oli kunnossa, ja siksi itseluottamukseni oli hyvä, Björkbacka kertoi.

SEURAAVINA VUOSINA Björkbacka kilpaili ahkerasti ja matkusti ympäri maailmaa menestystä tavoitellen. Vuonna 2012 hän sijoittui toiseksi poikien ”piekkarin” makuun EM-kilpailussa, mutta muita arvokisamitaleja ei enää tullut. Björkbacka keskittyi vain ampumaurheiluun vuosina 2014–2016, mutta olympiapaikkaa Rio de Janeiron olympialaisiin ei kovasta yrityksestä huolimatta tullut.

– Rion olympiavuosi (2016) on jäänyt mieleen siksi, että ymmärsin, että jotakin oli muutettava. Niin muuttuikin, kun sain ensimmäisellä yritykselläni opiskelupaikan Kuopion pelastusopistoon. Aktiivinen ampumaurheiluharrastus jäi tauolle, koska opiskelun ja huippu-urheilun yhteensovittaminen oli mahdollista. Koulussa oli läsnä-

Jaakko Björkbacka kesällä 2021.

Urheiluampujien kansi syyskuu 2011.

olopakko, ja opiskeleminen oli tiivistä.

Björkbacka valmistui palomieheksi vuonna 2018. Hänellä oli jo aiemmin lähihoitajan koulutus. Björkbacka asui tuolloin Alajärvellä. Sen jälkeen tie on vienyt Kuopion kautta Vaasaan neljä vuotta sitten ja edelleen sen naapuriin Mustasaareen, missä hän on asunut avovaimonsa kanssa nyt vuoden ajan.

BJÖRKBACKA TYÖSKENTELEE palomiehenä ja toimii sivutoimisena yrittäjänä Pahaat puut bois -nimisessä yrityksessä.

– Kiipeilyn puissa yrittäjäkollegani kanssa, hän kuvailee värikkäästi työtään.

Yrityksen verkkosivut valaisevat asiaa hivenen tarkemmin: yritys suorittaa erilaisten piha- ja ongelmapuiden kaatoja pääsääntöisesti Etelä-Pohjanmaan alueella. Puiden kaadossa käytetään erilaisia tekniikoita aina suorasta kaadosta kiipeilykaatoihin.

– Minun päätoimeni on palomiehen virka. Joka neljäs päivä teen 24 tuntia töitä, ja sitten on kolme päivää vapaata. Vapaapäivinäni teen sivutoimisen yrittäjän töitä.

"Sellaista kipinää ei ole tullut, että palaisin aktiivisesti lajin pariin, vaikka kaikki varusteet ja välineet ovat edelleen tallessa."

Jaakko Björkbacka

BJÖRKBACKA, 29, EI ole koskaan virallisesti ilmoittanut lopettaneensa ampumaurheilua, koska hän kilpailee edelleen – tosin harvakseltaan ja ilman harjoittelua. Hän on osallistunut vuosittain 50m pienoiskiväärin makuun kisoihin.

– Nousin maajoukkueeseen vuonna 2008, ja EM-kultamitalistani on nyt kymmenen vuotta. Äkkiä on aika mennyt! Ja kuten aiemmin kerroin, olin täysin ammunnan parissa kolmen vuoden ajan. Se oli kokemuksen arvoinen reissu, Björkbacka muistelee ja mainitsee yhtenä ikimuistoisimpana matkana nuorten olympialaiset Singaporessa vuonna 2011.

Björkbacka muistelee lämmöllä kisareisuja muun muassa **Juho Kurjen** kanssa:

– Olimme lähes joka kisamatkalla kämppiksiä. Olemme edelleen yhteyksissä, myös **Aleksi Lepän** kanssa. Tosin harvakseltaan mutta kuitenkin. Olympiapaikan tavoittelu ja saavuttaminen on armottoman kovan työn takana. Se vaatii todella paljon, Björkbacka nostaa hattuaan Kurjelle ja Lepälle.

BJÖRKBACKALLA EI OLE mitään jossittelutavaa kivääriampujan uransa suhteen:

– Kaikkeni tein ja annoin. Harjoittelin niin paljon kuin mahdollista, ja se riitti mihiin se riitti, hän sanoo.

– Sellaista kipinää ei ole tullut, että palaisin aktiivisesti lajin pariin, vaikka kaikki varusteet ja välineet ovat edelleen tallessa. En ole katunut sitä polkua, jonka kävin. Sellaista fiilistä ei ole, että olisi jäänyt jossiteltavaa, koska kolmen vuoden ajan tein kaikkeni ampumaurheilun hyväksi.

Björkbacka mainitsee perheeltään saamansa tuen lisäksi **Pasi Wedmanin** ja **Hanna Toikon**, jotka auttoivat häntä urheilu-uralla eteenpäin.

– Minulla on hyvä fiilis sen suhteen, mitä kaikkea tuli tehtyä, koettua ja saavutettua. Sain urheilla hienossa ja hyvässä seurassa! 🌸

Riossa mitaleille 19 maata – yksi ylitse muiden

Teksti ja kuva LASSI PALO

Rio de Janeiron olympialaisten ampumaurheilussa mitaleja saavutti 19 maata. Se on neljä maata vähemmän kuin Lontoossa 2012.

Rion ampumaurheilun ykkönen oli Italia, joka sai seitsemän mitalia – neljä kultaa ja kolme hopeaa. Olympiavoittajia olivat kivääriampuja **Niccolo Campriani** (ilmakivääri ja pienoiskiväärin asentokilpailu) sekä skeet-ampujat **Diana Bacosi** ja **Gabriele Rossetti**.

Saksa jäi ilman mitalia Lontoossa, mutta nousi nyt mitalitilaston kakkoseksi kolmella kultamitalillaan ja yhdellä pronssillaan. Kiina sai Italian tavoin seitsemän mitalia, mutta jäi mitalitaulukossa kolmanneksi, koska kultamitaleja oli "vain" yksi.

Lontoon ykkösmaa Etelä-Korea oli nyt jaetulla neljännellä sijalla Vietnamin

RIO DE JANEIRO 2016				LONTOO 2012		
Sija	Maa	K-H-P	Mitalit yht	K-H-P	Mitalit yht	Sija
1.	Italia	4-3-0	7	2-3-0	5	3.
2.	Saksa	3-1-0	4			
3.	Kiina	1-2-4	7	2-2-3	7	4.
4.	Etelä-Korea	1-1-0	2	3-2-0	5	1.
	Vietnam	1-1-0	2			
6.	Yhdysvallat	1-0-2	3	3-0-1	4	2.
7.	Kreikka	1-0-1	2			
	IOA	1-0-1	2			
9.	Australia	1-0-0	1			
	Kroatia	1-0-0	1	1-0-0	1	5.
11.	Venäjä	0-2-2	4	0-0-1	1	19.
12.	Ranska	0-1-1	2	0-1-1	2	10.
13.	Brasilia	0-1-0	1			
	Uusi-Seelanti	0-1-0	1			
	Ruotsi	0-1-0	1	0-1-0	1	
	Ukraina	0-1-0	1	0-0-2	2	
17.	Iso-Britannia	0-0-2	2	1-0-0	1	
18.	Pohjois-Korea	0-0-1	1			
	Sveitsi	0-0-1	1			

RADOILTA KERÄTTYÄ

VIISI VUOTTA SITTEEN...

Muistuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Urheiluampujan numerossa 4/2016 tehtiin yhteenveto Rio de Janeiron olympialaisten ampumaurheilusta. Riossa mitaleja saavutti 19 maata, joka oli neljä maata vähemmän kuin edellisissä kisoissa Lontoossa 2012.

Italia oli Rion mitalitilaston ykkösmaa seitsemällä mitalillaan. Se saavutti neljä kultaa ja kolme hopeaa.

Lontoossa ilman mitalia jäänyt Saksa oli nyt tilaston kakkonen kolmella kultamitalillaan ja yhdellä pronssillaan. Kiina oli kolmas (1-2-4). Lontoon ykkösmaa Etelä-Korea oli nyt jaetulla neljännellä sijalla Vietnamin kanssa (1-1-0).

PEKINGISSÄ 2008 OLI kahdeksan suomalaisampujaa ja Lontoossa 2012 neljä. Riossa heitä oli kaksi. Suomalaiset urheilutoimittajat pohtivatkin Riossa useammalla suulla – tasaisen vauhdin taulukkoon viitaten – kuinka monta suomalaista Tokioon pääsee.

Jos taulukon mukaan mennään, niin vastaus on yksi.

– Vaikka kilpailu olympiapaikoista on äärimmäisen kovaa ja taso maailmalla jäätävä, ei taulukkoa suinkaan pidä uskoa. Yhteen urheiliijaan ei missään tapauksessa jäädä, sillä nuoria ja lahjakkaita urheiluampujia on tulossa, ja monet heistä ovat jo nousseet kansainväliselle tasolle. Urheiluampujassa kirjoitettiin vajaa viisi vuotta sitten.

– Eivät Riossa töitä tehneet suomalaiset urheilutoimittajat suinkaan pahalla viitanneet tuohon legendariseen taulukkoon, vaan suhtautuivat ampumaurheiluun erittäin myönteisesti. He olivat aidosti kiinnostuneita lajin tilasta ja huolissaan sen tulevaisuudesta. Siksi olikin hienoa kertoa, että uusia nimiä on oikeasti tulossa – samaan aikaan, kun useat kokeneemmat ja vanhemmat urheilijat aikovat jatkaa uraansa kohti Tokiota.

KUTEN AIEMMIN tässä lehdessä kerrotaan, Tokioon matkaa kolme suomalaisampujaa. Aika rientää taas, sillä ensimmäiset olympiamaapaikat Pariisiin 2024 jaettaneen jo ensi vuonna. Aika näyttää, kuinka monta suomalaisampujaa siellä lopulta nähdään.

LASSI PALO

"Suomisport helpottaa

Painonnostoliiton Jarno Tiainen pyörittää oman seuransa Heraklesin toimintaa Suomisport Seurapalvelussa. Hän kehottaa kaikkia ottamaan Suomisportin käyttöön.

Painonnostoliiton nuoriso- ja koulutuspäällikkö **Jarno Tiainen** kertoo, että hänen seuransa, helsinkiläinen Herakles, käyttää Suomisportia lähes kaikkeen maksuliikenteeseen ja tapahtumien ylläpitoon.

– Jäsenrekisterin ylläpitoon on valittu seuran puheenjohtaja, joka hyväksyy hallituksen valtuuttamana henkilön seuran jäseneksi. Jäsenelle muodostuu jäsenmaksu vasta, kun hänet on hyväksytty seuran jäseneksi.

Kun jäsen on hyväksytty, hänellä näkyy Suomisport-sovelluksessa maksutapahtuma.

Tämän jälkeen muodostuu myös jäsenrekisteri, jonne on laitettu eri kategorioita, aikuiset, lapset- ja nuoret eli alle 20-vuotiaat, opiskelijat, eläkeläiset.

– Näistä on saatavissa hyvät ja selkeät raportit esimerkiksi seuratietoilmoituksia tehdessä lajiliittoon.

SEURALLA EI OLE Tiaisen mukaan mitään muita vaihtoehtoja maksaa jäsenmaksua kuin Suomisport-sovelluksen kautta.

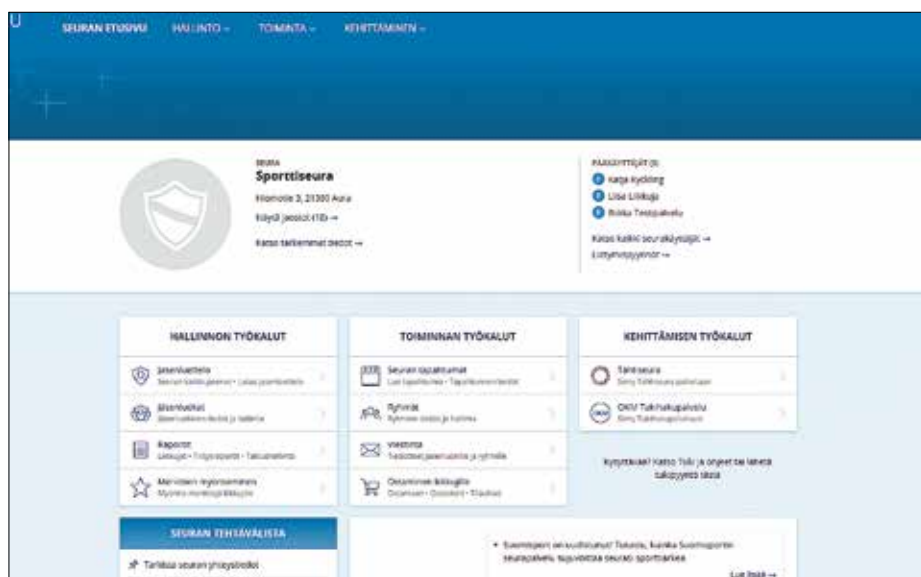
– Ennen pyyntöä jäseneksi tulevaa jäsentä ohjataan lataamaan Suomisport-sovellus, joten emme edes anna muuta vaihtoehtoa, koska päällekkäisten järjestelmien käyttö olisi työlästä ja virheiden mahdollisuus kasvaisi.

Entä liittyykö Suomisport kuvaan, kun seura maksaa seuran jäsenmaksun Painonnostoliittoon? Miten liiton perimä jäsenmaksu määräytyy?

– Lajiliitto ei näe, jos seuran jäsen maksaa seuralle jäsenmaksun. Jäsenmaksu maksetaan Svea Paymentin kautta. Lajiliiton on myös mahdollista periä jäsenmaksu, jos sellainen on liiton säännöissä sovittu. Tällöin lajiliitto myös näkee liikkujat liittopalvelun kautta.

Tiainen kertoo, että he puhuvat yleensä Suomisportista Seurapalveluna eli kännykäsovelluksesta, joka on otettu seurassa käyttöön, kun Svea Payment on aktivoitu, ja lajiliittopalvelusta, johon tulevat kaikki lajiliiton lisenssitiedot.

– Lajiliiton jäsenmaksu on siis myös mahdollista periä liittopalvelun kautta tai ainakin oli, sillä me emme enää sitä käytä,

vaan liitto myy erikseen harrastelisenssiä niille jäsenilleen, jotka eivät kilpaile.

PAINONNOSTOLIITTOSSA ON kymmenisen seuraa, jotka käyttävät seurapalvelua. Osa puheenjohtajista onkin Tiaisen mukaan ihmetellyt, miten muut eivät sitä käytä, koska se helpottaa elämää ja etenkin eri ryhmien hallintaa ja nimenomaan viestintä on tehokasta.

– Toki olemme huomanneet, että seuroissa, joissa on hallinnossa nuorempaa väkeä eli alle 50-vuotiaita, on tämä ollut huomattavasti helpompaa, ja he käytännössä toimivat täysin itsenäisesti, kuten minkä tahansa muun ohjelmiston kanssa. Liitto järjestää seurapalvelua videoneuvotteluin ja auttaa seuroja. Myös Olympiakomitean Suomisport-tuki on erittäin tehokas, Tiainen sanoo.

– Kuten aikaisemmin on jo todettu, se helpottaa elämää. Niin kauan kuin kaikki seurat eivät tätä seurapalvelua ota käyttöön, altistaa se seuran käyttämään käteisliikennettä. Esimerkiksi omassa seurassani olemme päässeet käteiskäytöstä täysin pois Suomisportin ansioista (mm. seuran varusteet myös Suomisportin kautta).

Tiainen kertoo, että heidän seurassaan on useampi henkilö, jotka ylläpitävät Suomisportin tapahtumia, kuten valmentajat, jotka pyörittävät omia ryhmiään ja seuraavat myös, että eri maksut hoidetaan ja muistuttavat omia ryhmiään.

– Idea tässä onkin se, että yksi ihminen ei ole näitä hoitamassa, vaan suosittelen käyttöoikeuksien jakamista ainakin puheenjohtajan, talousvastaavan sekä vastuuvallmentajan kanssa.

JOKAISEEN valmennusryhmään voidaan nimittää vielä erikseen vetäjiä.

– On seuran toimivuuden kannalta hyvä, että oikeuksia on useammalla, ja esimerkiksi sairaustapausten takia ei jäädä ihan kuutamolle, vaan puheenjohtaja voi viettää lomiansakin ihan rauhassa.

– Seurapalvelussa voi luoda eri ryhmiä esimerkiksi tuomareille, toimihenkilöille, kisaorganisaatiolle ja valmennusryhmille. Meillä on seurassa aina tieto siitä, kuinka monta on tulossa kuhunkin harjoitukseen ja ketkä ovat tulossa auttamaan vaikkapa kilpailuihin. Myös banketti-illalliset myydään Suomisportin kautta isompiin tapahtumiin.

Tiaisen mukaan hallituksen kokoukset on hyvä myös ottaa käyttöön, jotta jäsenet alkavat myös nähdä, mitä Suomisport mahdollistaa.

– Jos viisi henkilöä osallistuisi tapahtumaan, kuten hallituksen kokoukseen, voidaan paikalla olevat merkitä erikseen. Jälki jää Suomisportiin myös siitä, ketkä ovat olleet paikalla esimerkiksi seuran kesäjuhliensa. Meillä on muun muassa melontaretkiä ja muita tapahtumia. Puhumattakaan leireistä, joiden organisointi on helpompaa. Sieltä saa sitten vielä erikseen kaikkien vanhempien yhteystiedot.

ENTÄ KÄYTTÄÄKÖ seura Suomisportia viestinnän apuvälineenä? Tiaisen mukaan Suomisportia käytetään yksisuuntaisessa viestinnässä eli jäsenet saavat viestejä, mutta eivät voi vastata takaisin.

– Toki näistä ryhmistä on helppo tehdä eri jakelulistoja seuran sähköpostiin tai Whatsapp-ryhmiin.

Seura opastaa kädestä pitäen, miten Suomisportia käytetään.

– Ikäihmiset ovat hankkineet tämän päivän kännykän pelkästään Suomisportia varten, mutta on se helpottanut muutakin

Suomisport

✗ Suomisport on koko liikunta- ja urheiluyhteisön yhteinen digitaalinen palvelu, joka helpottaa liikkujien, seurojen ja liittojen arkea.
✗ Palvelun kautta voit hallinnoida omaa, lastesi tai seurasi sporttiarkea suoraan yhdestä palvelusta Sporttitiilitä ja mobiilisovelluksella.

SUOMISPORTIN AVAINLUVUT:

- ✗ yli 550 000 käyttäjää
- ✗ 130 lajia
- ✗ Yli 1600 urheiluseuraa
- ✗ 90 lajiliittoa, myös SAL

elämää. Meillä ei voi kukaan mennä harjoitusvuoroihin ilman, että on merkannut itsensä tapahtumaan. Toisin sanoen: pysymme elämään koronaturvallisesti ja tiedottamaan jäsenistöä tunnin tarkkuudella, jos paikalla on ollut koronaturvainta (kaksi tapausta on ollut). Olemme tiedottaneet tästä heti jäsenistölle. Tämä on ollut erittäin tehokas toimintatapa, sillä viranomaistieto altistumisesta tuli meidän jäsenistöllemme kymmenen päivää myöhemmin. Tavoitamme siis kaikki jäsenet sähköisesti. Vanhimmat jäsenemme ovat 80-vuotiaita.

TIAINEN PAINOTTAA myös sitä, että seuran rahaliikenteen seuranta on reaaliaikaista ja jäsentiedot ovat ajantasalla eli ns. kuolleita jäseniä ei ole jäsenlistoilla.

– Viestintä on varmaan kymmenkertaisista muutaman vuoden takaiseen verrattuna, koska kaikki tiedot ovat ajantasalla – kaikki listat osoitteineen ja puhelinnumeroineen ja sähköpostineen.

Aikaisemmin oli kilpailuilmotoitautumisissa virheitä, mutta nykyään se on lähes mahdotonta, koska henkilö itse näkee aina sovelluksestaan onko muistanut ilmoittautua.

Seuran talous ei ole Tiaisen mukaan koskaan ollut niin hyvä kuin se nyt on.

– Suomisport on tehostanut maksun hallinnointia ja lisännyt uusien tuotteiden, kuten seuravaatteiden, myymistä. Kaikki hallituksen jäsenet on merkitty Suomisportiin ja jokaiselle on vielä annettu tehtävänkuvaus.

– Tähtiseuraohjelma toimii myös Suomisportin alustalla. Meillä oli sitä tekemässä kahdeksan henkilöä, ja se on nyt saatu maaliin. Myös muut tulevaisuuden hakemukset pitkälti Olympiakomitean puolesta haetaan Suomisportin kautta, ja on se huomattavasti helpompi niitä täyttää, kun järjestelmä on

tuttu. Meidän harjoitusvuoroihin ovat ilmoittautuneet myös muiden seurojen jäsenet, eikä heidän tarvitse erikseen olla meidän seuramme jäseniä liittyäkseen johonkin valmennusryhmään.

Tiaisen seurassa on uutena asiana online-valmennus, johon ilmoittaudutaan myös Suomisportin kautta.

– Yksittäisistä harjoitusvuoroista voi pyytää maksun tai sitten myydä se kausimaksuina.

SUURIN ONGELMA on Tiaisen mukaan se, että muut eivät käytä Suomisportia tai sitten ”muuten vain” vastustetaan kaikkea uutta, jossa joutuu tietotekniikkaa käyttämään.

– Kaikki eivät ole valmiita digimuutokseen, mutta korona on kyllä auttanut siihen vaatimukseen, jonka mukaan meidän pitää tietää jokainen salikäyttäjää. Muita vaihtoehtoja ei ole. Eli ennen kuin tästä alkaa rummuttaa, niin ennakkoon heti kaikki vaan lataamaan Suomisport-sovellus, kun se tulee ennen pitkää vastaan jonkun muun lajin kautta, että lapset pitää ilmoittaa tapahtumaan tai hankkia lisensoijaa. Suomisportissa on nyt yli puoli miljoonaa käyttäjää.

Entä onko Suomisportin henkilötunusvaatimus koettu seurassa haasteelliseksi?

– Kyllä, joku kokee ettei hän halua luovuttaa tietoaan enää yhteenkään järjestelmään. Se on ihan terve reaktio, mutta meillä ei ole Viron mallia, jossa kaikki tieto menee saman järjestelmän kautta. Meidän suurin ongelmamme on se, että tieto on liian monessa paikassa. Nyt tiedot ovat kaikkien GDPR-suojauksen takana turvallisesti, mutta edes minä liiton pääkäyttäjänä en näe ihmisten sotun loppuosaa mistään. Käyttäjät syöttää sen sinne siis kerran rekisteröityessään, ja sen jälkeen sitä ei kukaan näe.

– Sotu on siellä sen takia, ettei järjestelmään pääse henkilöitä tuplana, ja osoitetiedotkin pääsee näin päivittämään sinne maistraatin kautta. Eli seuran ei tarvitse tallettaa sinne mitään tietoja liikkujista, vaan ne ovat kaikki ajantasalla. Sanoisin niin, että jos on tehnyt johonkin sosiaaliseen mediaan tunnukset ja ottanut vaikka itsestään kuvan, on luovuttanut suuremman määrän tietoa itsestään kuin olisi kannattanut, mutta se taitaa olla lähes kaikkien osalta myöhäistä. Ulkomaalaiset voidaan syöttää järjestelmään ilman sotua.

– Toki täytyy olla lupa tietojen siirtoon. Tiedot saa ajettua yhdellä excel-listalla.

Seuroja suositellaan keräämään oman seuran jäsenmaksut Suomisport Seurapalvelussa jäsenhallinnan työkaluja hyödyntäen. Liiton jäsenmaksun maksaminen jatkuu Suomisportin liittopalvelun kautta kuten ennenkin. 🌸

AHTI NIEMINEN

14.9.1927 – 7.4.2021

Lohjan Ampujat -seuran pitkäaikainen jäsen **Ahti Nieminen** on kuollut 93 vuoden ikäisenä. Hän syntyi Kiskossa 14.9.1927 ja kuoli Lohjalla viime huhtikuun 7.päivänä.

Kansakoulu oli hänen opinahjona. Sinnikkyys, rohkeus ja eteenpäin pyrkimisen halu toimivat ”jatkokouluna”. Yhdessä ne tekivät hänet päteväksi monen ammattiin työuransa aikana. Hän toimi mm. myyntiedustajana.

Kun televisiot alkoivat yleistyä, hänen nähtiin kipuavan monen talon katolle antenni kainalossaan. Omakotitalojen ja rivitalojen rakentaminen olivat hänen merkittävimmit ja ehkä mieluisimmat ammattinsa.

VAPAA-AIKANSA Ahti Nieminen vietti mieluiten joko kalastamassa, metsällä tai trap-haulikon eri lajien harjoittelussa ja kilpailuissa. Hän saavutti toista sataa eri väristä SM-mitalia. Osa oli henkilökohtaisista ja osa joukkuekilpailuista. Menestystä kertyi erityisesti ikämiessarjoissa.

Kodin lasipöytä ja kirjahylly keritoivat mitaleineen ja pokaaleineen tyylikkäästi vieraille urheilusaavutuksista. Miehellä itselleen ne palauttivat muistiin harrastusten tuottamia vaikutuksia hetkiä.

NIEMINEN OLI seuralleen tärkeä henkilö osallistuen kilpailemisen ohella innokkaasti järjestettyihin talkoisiin. Siitä kiitoksena Lohjan Ampujat ry kutsui hänet kunniajäsenekseen. Hänelle myönnettiin myös seuran pöytästandaari.

Metsästyksessä hänen kaverinaan olivat ajokoira, saksanseisoja ja viimeisenä beagle.

Meri tarjosi taitavalle pyytäjälle haukiaan, ja Hiidenvedellä kalastaja tiesi parhaat kuhien suosimat syvänteet. Joku 8–10-kiloinen oli vuosittainen tavoite. Se myös toteutui. Virvelöinti ja verkkokalastus olivat mieluisimmat pyyntitavat.

YSTÄVÄT MUISTAVAT Niemisen hyväkäytöksisenä, sanansa pitävänä herrasmiehenä ja rakentamisen taiturina. Rakentamisen yhtenä todisteena oli omalle perheelle noussut omakotitalo Hiidenveden rannalla.

Ahti Niemistä jäivät kaipaamaan tytär ja poika lapsineen ja lastenlapsineen sekä laaja ystävien joukko.

Ampumaurheiluliitto ottaa osaa surevien suruun.

MATTI ERKKILÄ

Action air mukana Salon SM-viikolla 2022

Kuudetta kertaa järjestettävä urheilun monilajitapahtuma SM-viikko tuo kesällä 2022 Saloon lähes 30 eri urheilulajin huiput kisaamaan Suomen mestaruuksista. Alkuperäisen aikataulun mukaan SM-viikko oli tarkoitus järjestää Salossa jo tänä kesänä, mutta toisin kävi.

– Oli tarkoituksenmukaista siirtää SM-viikko kesään 2022, koska tänä kesänä se olisi auttanut jäänyt jalkapallon EM-kisojen ja Tokion olympialaisten puristukseen, kertoi Olympiakomitean toimitusjohtaja **Mikko Salonen** siirron taustoista.

Kesän 2022 tapahtuma on kerännyt ennustymäärän osallistujia, sillä peräti 24 lajiliittoa ja 28 lajia on määräaikaan mennessä ilmoittautunut mukaan. Ampumaurheiluliiton lajeista Salon SM-viikolla on mukana IPSC action air, 6 mm muovikuulapistoolilla ammuttava practical-ammunta.

– Olen erittäin iloinen suuresta osallistujamäärästä. Osallistujamäärä kertoo pitkäänneisestä yhdessä tehdystä työstä. SM-viikko on selvästi vakiinnuttanut asemansa suomalaisessa urheilumaailmassa, iloitsee SM-viikon vastaava tuottaja **Päivi Harri**.

SUOMEN OLYMPIAKOMITEAN hallinnoimaa SM-viikkoa tehdään ja toteutetaan lajien ja lajiliittojen välisenä yhteistyönä. Tapahtuman käytännön toteutuksesta vastaa KOKO Tapahtuma Osuuskunta yhdessä Yle Urheilun ja Salon kaupungin kanssa.

Salon SM-viikko on järjestyksessään kuudes, ja se järjestetään 30.6.–3.7.2022.

Hae kehittämisapurahaa 31.8. mennessä!

Varmistaakseen laadukkaan toiminnan on paikallaan kehittää seurassa asioita. Onko ampumaurheiluseurassanne ajateltu kehittää jotain uutta? Uudella projektilla voidaan vaikkapa lähestyä uusia ryhmiä, tarjota ampumaurheiluun liittyvää toimintaa jopa ampumaseuran ulkopuolelle. Oleellista on, että uusi projekti synnyttää seurassa toivottavasti uudenlaisen toimintamallin ja saadaan pysyvyyttä lisää.

Uudella projektilla ampumaurheiluseuraan ohjattua toimintaa lisää!

Sopikaa uudesta projektistanne seurassa ja hakekaa kehittämisapurahaa Ampumaurheiluliitosta!

Rahallista tukea projektille ampumaurheiluseura voi saada 500-3000 euroa.

SAL kehittämisapurahan haku on avoinna kaikille Ampumaurheiluliiton jäsenseuroille 31. elokuuta asti. Tukea saaville seuroille ilmoitetaan 10.9. mennessä.

Tiedustelut: Timo Rautio
timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi
040 820 2300

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2021 neljäs
Urheiluampuja ilmestyy 22.9.

Ruutilajien Kultahippufinaalit elokuussa

KORONAVIRUSTILANTEEN vuoksi ruutilajien Kultahippufinaalien ajankohtaa siirrettiin hieman eteenpäin heinäkuulta.

IMAS:n johtokunta on päättänyt Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunnan kanssa, että uusi kilpailupäivä on 22. elokuuta. Finaalit ammutaan Iossakyrössä. Alkuperäinen päivämäärä oli 25. heinäkuuta.

Kankaanpään Kultahippufinaalit peruttu

ILMA-ASEIDEN KULTAHIPPUFINAALIT piti järjestää Kankaanpään jäähallissa heinä-elokuun vaihteessa eli 31.7.-1.8. Ne on kuitenkin peruttu. Päätöksen tekivät Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunta ja Kankaanpään Ampumaurheilijoiden (KaA) johtokunta.

Kankaanpään Ampumaurheilijoiden järjestämät Kultahippufinaalit pidetään huhtikuussa vuosina 2022-23 ja seuraavat Kultahippufinaalit ilma-aseissa järjestetään KSF:n toimesta vuosina 2024-25 Kisakallion urheiluopistolla Lohjalla.

Katso Pohjolan maljan 2020 tulokset:
<https://kiti.ampumaurheiluliitto.fi>

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN WALTHER .32 GPS Toimiva, tarkka, isopistooli Ilmoittaja: Juhani Kuntsi, jussiikuntsi@gmail.com, 040 760 3991. Ilmoitus jätetty: 03.05.2021

MYYDÄÄN AMPUJANTAKKI JA -HOUSUT Muutaman vuoden aktiivikäytössä olleet ampujantakki ja -housut. Takki ja housut on teetetty Kurt Thunella ja ovat olleet käytössä noin 180–184 cm pitkällä henkilöllä (koko on noin 50–52 ja hoikalle henkilölle). Soveltuu ammuntaan pystystä, polvelta ja makuulta. Tämän lisäksi myynnissä on myös ampujan alusasu sekä ampujankengät (Kurt Thune). Alusasusta ja kengistä voin erikseen lähettää kuvia. Kengät: 45 euroa Alusasu: 45 euroa Housut: 200 euroa Takki: 240 euroa. Ilmoittaja: Panu Villanen, panu.villanen@gmail.com, puh 0503532110. Ilmoitus jätetty: 06.04.2021

MYYDÄÄN AMPUJANLAUKKU Gehmannin vähän käytetty varustelaukku, joka on edelleen siistissä kunnossa ja sopii todella hyvin ampujan varusteiden kuljettamiseen. Hinta: 75 euroa Ilmoittaja: Panu Villanen, panu.villanen@gmail.com, puh 0503532110. Ilmoitus jätetty: 06.04.2021

MYYDÄÄN 22 SHORT PATRUUNOITA 1 x 500 kpl Fiocchi 2 x 500 kpl Rws Hinta 50 €/500kpl + läh.kulut. Pertti Vänskä, p.e.vanska@gmail.com, 0443630847. Ilm: 1.3.21

MYYDÄÄN MORINI CM 162M/I -ILMAPISTOOLI Oikeakätinen, M-koon kahva. Alle 2000 laukausta, uutta vastaavassa kunnossa. Hinta: 1000 €. Jari Asikainen, jari.m.asikainen@gmail.com, 0505964743. Ilm: 26.2.2021

MYYDÄÄN RINK KAHVA Sopii Steyr LP10 ja 10 EVO S-koko, oikea, flat, 0-kulma. Uusi, käyttämätön. 190€. Markku Ylinampa, markku.ylinampa@pp.inet.fi, 0400781533. Ilm: 24.2.21

MYYDÄÄN FEINWERKBAU Ilmapistoco2 mod.2 cal.4,5/177 oikeakät. muokkaamaton kahva. Kari Jylhä, kari.jylha@gmail.com, 0445900024. Ilm: 21.2.21

MYYDÄÄN SAKO 22LR/32SW VAIHTOKALIIPERIPISTOOLI Hyväkuntoinen, vähän ammuttu, laukku ja ohjekirja 500 e. Ilmoittaja: Timo Kurki, timo.kurki@indepro.fi, 0407014501 Ilmoitus jätetty: 09.2.2021

OSTETAAN ILMAPISTOOLI WALTHER CP2 ORTOPEIDINEN OIKEAN KÄTINEN KÄSIKAHVA keskikokoa. Ostan myös aseeseen käyvän kaasusäiliön. Raimo Siivola, Raimo.siivola@gmail.com, 0400530157 Ilm: 27.02.2021

OSTETAAN KIVÄÄRI Kiikarikäviäri eli reserviläiskivääri 7,62x39. Reijo Pekonen, kuusipeura@gmail.com, 0504118243. Ilm: 10.2.21

OSTETAAN RESERVILÄISKIVÄÄRI 7.62x39 Tavoite: kiikarilla varustettuna. Ville Pekonen, kuusipeura@gmail.com, +358504118243. Ilm: 06.2.2021

OSTETAAN RATAKAUKOPUTKI ILMA-PISTOOLIRADALLE Pieni kaukoputki jalustoineen. Alpo Ikonen, alpo.ikonen@gmail.com, 0500462849 Ilm: 6.2.21

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUT

80 VUOTTA

Keijo Terävä	TSA	13.7.	• Sirkka Savukari	TSA	11.7.
Raimo Kivistö	SäSA	16.7.	• Arto Lehtinen	NoSA	21.7.
Mauno Lindgren	TSA	19.7.	• Tino Kanerva	TSA	6.8.
Olavi Sjöberg	TSA	21.7.	• Jukka Mäkilä	SäSA	14.8.
Väinö Rissanen	TSA	8.8.	• Jukka Kärkkäinen	HVA	18.8.
Christer Hummelstedt	TSA	8.9.	• Jan Nylund	TSA	25.8.
Raimo Pirttilä	HVA	16.9.	• Seppo Sainio	TSA	2.9.
			• Timo Hoikka	TSA	15.9.

75 VUOTTA

Reino Laine	TSA	25.8.	• 50 VUOTTA		
			• Matti Vänni	NoSA	2.7.
			• Antti Suhonen	TSA	22.7.
			• Tomi Aaltonen	SäSA	26.7.

70 VUOTTA

Esa Lindroos	SäSA	13.8.	• Mika Koivisto	SäSA	2.8.
Pertti Kettunen	TSA	21.8.	• Timo Härkönen	HVA	6.8.
Lauri Sund	SäSA	22.8.	• Mika Erämaa	NoSA	7.8.

60 VUOTTA

Esa Kuusisto	NoSA	9.7.	• Juha Lindström	SäSA	25.8.
			• Jani-Konsta Elomo	SäSA	28.8.
			• Markku Simula	SäSA	29.8.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seuravat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

osuma

"AMPUMAUURHEILUTÄHTI Satu Mäkelä-Nummela on kokenut arvokisakävijä, joka ei pienistä vastoinkäymisistä enää isommin hätkähdä. Tokion olympialaisiin valmistautuminen ei ole mennyt viime kuukausien kisojen perusteella suunnitellusti. – Työtä lähdän sinne tekemään ja sitten katsotaan, mihin se lopulta riittää. Finaalipaikka on tavoitteena. Tässä lajissa ei ole yhtään **Lewis Hamiltonia**. Voittajaehdokkaista löytyy ihan varmasti kymmenen molemmin puolin, opastaa Mäkelä-Nummela."

✳️ [Yle Urheilun verkkosivut 17.6.](#)

lauottua

"SELLAISTA KIPINÄÄ ei ole tullut, että palaisin aktiivisesti lajin pariin, vaikka kaikki varusteet ja välineet ovat edelleen tallessa. En ole katunut sitä polkua, jonka kävin. Sellaista filistä ei ole, että olisi jäänyt jossiteltavaa, koska kolmen vuoden ajan tein kaikki ampumaurheilun hyväksi."

✳️ [Jaakko Björkbacka Urheiluampujan sivuilla 38-39](#)

Urheiluampuja 2021

Lehden numero	Varauspäivä	Aineistopäivä	Ilmestymispäivä
4/2021	17.8.	27.8.	22.9.
5/2021	9.11.	19.11.	15.12.

Henna Viljanen kom hem från EM med en bronsmedalj, här med sitt par, Alekski Leppä.

EM-brons för Viljanen

EM på luftvapen och krutvapen ordnades i slutet av maj och i början av juni i Osijek, Kroatien. Fem skyttar från SFS deltog i tävlingarna. En medalj kom dessa skyttar hem med också, när **Henna Viljanen** knep ett brons. Artikeln är skriven i kronologisk ordning vad som gäller gevärsskyttet under EM.

Långström 49:e i inledningen av EM

EM PÅ GEVÄR och pistol har inletts i Osijek i Kroatien. På plats finns tre skyttar från Kyrkslätt Skytteförening: **Sebastian Långström**, **Jenna Kuisma** och **Henna Viljanen**. Långström kom in på en 49:e plats i herrarnas luftgevär.

Långström sköt alltså 622,1 poäng och var med det bäst av de finländska skyttarna. Finalgränsen landade på 627,1 poäng, bäst i grundserien var Rysslands **Vladimir Maslennikov** med 631,8 poäng. I finalen knep Ungerns **Istvan Peni** EM-guldet.

I damernas motsvarande tävling sköt Kuisma 619,9 poäng och med det var hon 63:e. Finalgränsen var 627,9 poäng i damernas tävling, Sloveniens **Ziva Dvorsak** sköt det bästa resultatet i grundserien, 630,8

poäng. I finalen segrade sedan Frankrikes **Oceanne Muller**.

I mixed-team tävlingarna deltog Långström. Han sköt i Finlands första av två lag. I tävlingen skjuter alltså en man och en kvinna i laget i grundserien skjuter de 30 skott var. Långström tävlade med **Emmi Hyrkäs**. De sköt resultaten 309,7 poäng respektive 308,2 poäng. Deras slutresultat blev alltså 617,9 poäng och med det kom de in på en 49:e plats. 627,1 poäng krävdes för att gå vidare bland med de åtta bäst. Frankrike segrade och de ryska lagen lade beslag på de andra podium platserna.

Sebastian Långström har inte varit riktigt nöjd med tävlingarna så här långt.

– Resan började med strul när bagaget blev i Tyskland och vi kunde träna först dagen före första tävlingen, så uppladdningen var inte riktigt optimal, berättar Långström.

– Annars har man nog väntat länge på dessa tävlingar, det är ungefär 15 månader sen senaste internationella starten för mig. Jag kan inte säga att jag är nöjd så här långt, väntar mig mera av 3x40 skott, säger Långström.

Tävlingarna kommer nu att förflytta sig till 50 meter. Då kommer Kuisma ge vika för Viljanen i dam-laget. Viljanen tävlar

både i 50 och 300 meters tävlingarna. Långström kommer ännu att tävla på liggande och 3x40 skott på 50 meter under helgen sen är hans tävlingar över.

EM-brons för Viljanen

KYRKSLÄTT SKYTTEFÖRENING Henna Viljanen knep ett brons tillsammans med Alekski Leppä under skytte EM:s sista tävlingsdag i Osijek i Kroatien. Medaljen kom i mixedteam-tävlingen på 300 meter.

– Det här var ett mycket trevligt avslut på tävlingarna efter att starten varit lite motigt, konstaterade Viljanen.

Man tävlade alltså i par och sköt först två grundomgångar. I första omgången avgjorde man vilka som får tävla om medaljerna, där var det finländska laget fjärde. I andra omgången kom Viljanen och Leppä in på en tredje plats och det innebar att de kvalificerade sig för bronsmatchen, de missade guldmatchen med två poäng. Till finalen gick de två schweiziska lagen och det finländska laget fick Sverige emot sig i bronsmatchen. Bronsmatchen fortlöper sedan så att en skytt per lag skjuter knästående och en stående. Den av skyttarna som skjuter bästa skottet per ställning får sedan två poäng per skott, ifall båda skyttarna har

samma träff delas poängen. Första laget som når 30 poäng vinner. Bronsmatchen var mycket jämn och det finländska laget kunde till slut vinna med 32 poäng mot 28 poäng, Viljanen sköt stående i finalen och Leppä knästående.

– Bronsmatchen var mycket spännande och intressant, jag är nöjd med min egen prestation, berättar Viljanen. Det här var dessutom ett helt nytt koncept för skyttarna så det gav lite extra spänning.

Många tävlingar

FÖRUTOM mixedteam-tävlingen så hann Viljanen skjuta fyra tävlingar. Viljanen började med att skjuta liggande på 50 meter var både damer och herrar tävlade i samma klass. Där kom Viljanen in på en 122:e plats med 601,6 poäng. I samma tävling var Viljanens klubbkamrat Sebastian Långström 82:a med 617,5 poäng. Norges **Henrik Larsen** segrade med 628,8 poäng.

På 3x40 skott på 50 meter var Viljanen 63:e efter att hon skjutit 1141 poäng. Till finalen gick man med 1173 poäng, i finalen segrade sedan **Sofia Ceccarello** från Italien med nytt Europarekord.

Efter att Viljanen hade tävlat på 50 meter gick hon över till 300 meter, första gången Viljanen tävlade på 300 meter i världstävlingar.

– Jag var jätteförväntansfull inför 300 meter och det hängde på så lite att det skulle ha gått riktigt bra, berättade Viljanen som dessutom gjorde sin debut som senior i världstävlingar i Kroatien.

Damerna inledde på liggande där sköt Viljanen 582 poäng av 600 möjliga och med det var hon trettonde. Till medalj krävdes 594 poäng och **Muriel Zueger** från Schweiz segrade med 595 poäng. På 3x40 skott kom Viljanen sedan in på en åttonde plats med 1147 poäng. Med det blev Viljanen endast fyra poäng från bronset. **Silvia Guignard Schnyder** från Schweiz segrade med 1170 poäng.

Långström 47:e

FÖRUTOM 82:a platsen på liggande knep Sebastian Långström en 47:e plats på 3x40 skott på 50 meter med 1163 poäng. Här krävdes hela 1179 poäng för att nå finalen som segrades av Norges **Jon-Hermann Hegg**. Långström tävlade redan tidigare under tävlingarna på luftgevär, där var också Jenna Kuisma från KSF med.

Mopsi Veromaa var åttonde i världscupen i maj, hon deltog också i EM.

Veromaa åttonde i världscupen

Före EM ordnade man en världscup på hagel i Lonato i Italien. Där var **Mopsi Veromaa** och lyckades knipa en åttonde plats. Dessutom var det några flera SFS-skyttar med.

Mopsi Veromaa, SSG kom in på en fin åttonde plats i dessa tävlingar i damernas trap. Veromaa sköt 115 träffar i grundserien och fick delta i en omskjutning om den sista finalplatsen. Tyvärr blev hon tredje i omskjutningen, så hennes slutplacering var åttonde, **Alessandra Perilli** från San Marino segrade.

I herrarnas skeet deltog både **Oskari Kössi** och **Timo Laitinen** från SSG. Kössi kom in på en 27:e plats med 120 träffar.

Laitinen var 47:e med endast två träffar mindre, alltså 118 träffar. För att nå finalen krävdes hela 123 träffar. **Azmy Mehelba** från Egypten segrade i tävlingen.

Värdetävlingar på rörligt mål på kommande

MAN SKULLE också skjuta i både VM och EM på rörligt mål i juni, men på grund av corona-pandemin blev dessa tävlingar fram flyttade till hösten. Dessa tävlingar kan ni alltså kanske läsa mera om i nästa nummer. Annars ser det också ut som att vi kommer få en rätt så normal tävlings-sommar i Finland, det gillar vi.

Veromaa 20:e

I HAGEL VAR två skyttar från Sibboskyttegille med, **Mopsi Veromaa** och Timo Laitinen.

Mopsi Veromaa kom in på en 20:e plats i damernas trap när hon träffade 109 av 125 lerduvor. Till final skulle ha krävts 115 träffar, Rysslands **Daria Semianova** korades till Europamästare.

I herrarnas skeet deltog **Timo Laitinen**. Laitinen träffade 114 lerduvor och kom in på en 53:e plats. För att nå finalen krävdes

122 träffar, **Gabrielle Rosetti** från Italien segrade i tävlingen.

Finland knep tre brons och en OS-plats under tävlingarna. Förutom Viljanens och Leppäs brons fick Finland ett brons i herrjuniorernas lagtävling på trap. Fullpoten kom sedan i herrarnas skeet var **Eetu Kallioinen** knep ett brons och en OS-plats samtidigt. Finland har nu tre OS-platser i skytte, två i herrarnas skeet och en i damernas trap. Flera OS-platser delas inte ut i skytte längre. 🍀

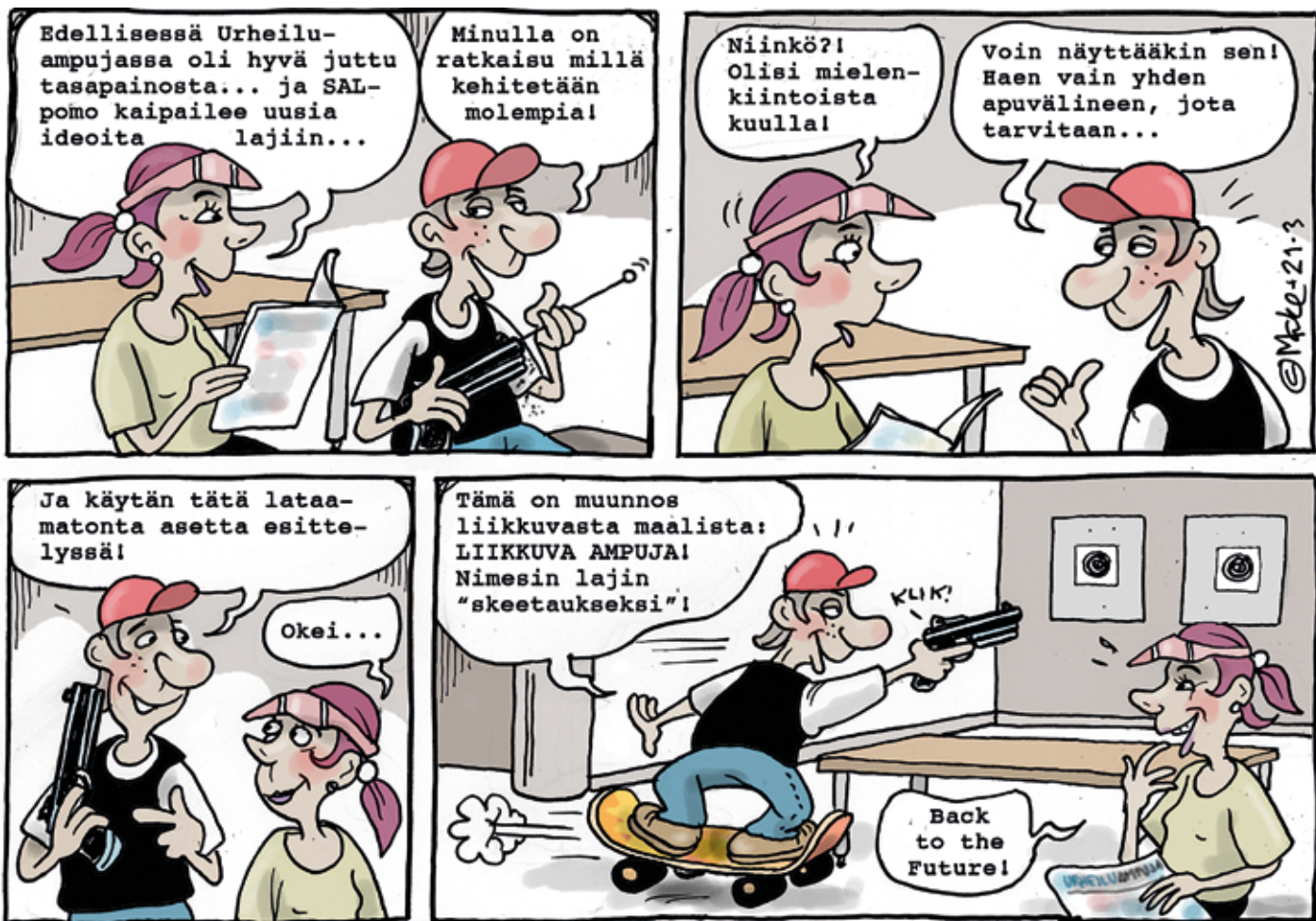

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

PEKKA MAUNULA

Vastaajana on Siilinjärven Urheiluampujien Juhon Montonen, joka saavutti poikien trapin EM-joukkuepronssia Kroatian Osijekissa. Hänen valmentajansa on Petri Pietikäinen.

1 EKA ENNAKOIVA:

Mitä kuuluu, kun heinäkuu on jo nurkan takana?

Ihan hyvää. Kokkovuoren kilpailut odottavat, ja kotitudun Urheilukoulusta 23. syyskuuta.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Ammuit ennätysesesi 115 Orimattilassa kesäkuussa. Kommenttiisi.

Se oli hyvä kilpailu! Ammuntani kulki hyvin.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Miten ja kuinka paljon olet voinut tai ehtinyt harjoitella?

Aika paljon. Kiekkomäärä on jo nyt noin 8000, kun se edellisinä vuosina on ollut noin 5000.

4 NELJÄS NALLITUS:

Kuinka kauan olet harjoitellut trapia tavoitteellisesti?

Ammuin ensimmäisen kilpailuni vuonna 2014.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta kuuluu elämään?

Aloitan armeijan jälkeen opiskelut Kuopion AMK:ssa. Minusta tulee sähkö- ja automaatio-tekniikan insinööri.

6 KUUDES KUJEILEVA:

Mitkä ovat suurimmat kehityskohteesi?

Ammuntaan vähän rauhallisuutta lisää, mutta ehkä se korjaantuu kokemuksen ja iän myötä.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millaisia urheilullisia tavoitteita sinulla on juuri nyt?

SM-kisat myöhemmin kesällä ja syksyllä nuorten MM-kilpailut Perun Limassa.

8 KAHDDEKSAS KULTAHIPPU:

Millainen kokemus Urheilukoulu on ollut?

Hyvä! Olen voinut harjoitella hyvin, ja olen saanut uusia kokemuksia ja kavereita. Helsinki on tullut tutuksi "Santiksen" ja Rautatieaseman väliltä.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Millaisia ajatuksia tuleva kilpailuvuosi 2022 nyt herättää?

Siirryn miesten sarjaan, mutta päivittäisharjoittelu voi olla jatkossa hankalaa, jos ammunta Siilinjärvellä loppuu.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä on ollut tai voisi olla tämän vuoden napakymppi?

EM-Osijek oli ainakin tähän mennessä paras saavutus (joukkuepronssia). Kausi on kesken.

LASSI PALO

"Paratrap on lajina huippua!"

Teksti & kuva LASSI PALO

Vuosi 2019 oli **Juha Myllymäelle** menestyksekkäs, sillä hän saavutti paratrapin PY1-luokan MM-hopeaa Sydneyssä ja maailmancupin kakkossijan Kroatian Osijekissa.

Viime vuonna kilpailut jäivät koronan takia vähiin, kuten kaikilla muillakin. Nyt katse on suunnattu syksyn MM-kilpailuihin.

Synnyinseudullaan Kaustisella asuva Juha Myllymäki on tapaturmaeläkkeellä. Tapaturma tapahtui vuonna 2001. Mikä on historiasi ampumaurheilun parissa?

– Vuonna 1988 Puolustusvoimien mestaruuskisoissa ammuin kaksi rk-lajia ja vuonna 1990 hankin ensimmäisen kilpahaulikon.

Myllymäen ykkösvalmentajana toimii **Pekka Maunula**, ja **Toni**

Varila toimii "koutsina" kotiseuduilla.

– He ovat auttaneet minua nostamaan tulostasoani reippaasti ja hienosäätämään ammuntani kohilleen.

Myllymäellä on 22-vuotias poika.

MUISTELEN VUOTTA 2019 lämmöllä.

SEURAAVAKSI TAVOITTELEN mitalisijaa syksyn MM-kilpailuissa. Ne järjestetään Italian Lonatossa.

HALUAN SAAVUTTA AMPUJANA

menestystä. En ole vielä ajatellut lopettavani. Päätöksiä jatkosta tehdään krapan mukaan. Täytyy kuunnella itseään.

TRAPISTA TULEE PARALYMPIALAISEN LAJI toivottavasti nopealla aikataululla.

AMMUN TRAPIA SIKSI, ETTÄ haluan saavuttaa tavoitteita.

OLEN AMPUJANA rauhallinen.

AMMUN VUOSITTAIN 3000–6000 kiekkoa, vähän miten kroppa sallii.

PARATRAP ON LAJINA huippua! Ei tarte mennä tauluille paikkaamaan!

PARATRAPISSA VAIKEINTA ON omien rajoitteiden ohittaminen ja niistä huolimatta onnistuminen.

Juha Myllymäki

- × **SYNTYNYT:** 1969
- × **KOTIPAIKKA:** Kaustinen
- × **SEURA:** Kaustisen Pohjan-Veikot (KP-V)
- × **LAJI:** trap
- × **VALMENTAJA:** Pekka Maunula ja Kaustisella Toni Varila
- × **AMMATTI:** Eläkeläinen.
- × **KOULUTUS:** Metsätalousteknikko.
- × **HARRASTUKSET:** Kalastus ja metsästys.
- × **PARHAAT SAAVUTUKSET:** Paratrapin PT1-luokan MM-hopea ja maailmancupin 2. sija 2019.

KIITOS YHTEISTYÖSTÄ

Pohjois-Hämeen Ampujat, Orimattilan Urheiluampujat, Oulun Metsästys- ja Ampumaseura, Rauman Seudun Urheiluampujat, Nokian Seudun Ampujat, Salon Seudun Ampujat ja muut ammuntaurheilun organisaatiot.

Jos Sinun seurallasi on tarvetta asukuvioille niin palvelemme mielellään. Ota rohkeasti yhteyttä!

noname

YHTEYDENOTOT:

KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM

TAI 040 5527 988